

Харківська
дитяча
художня
школа
ім. І. Ю. Рєпіна

---

70 років з дня заснування

МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ
УКРАЇНИ

ДЕПАРТАМЕНТ КУЛЬТУРИ
ХАРКІВСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ

ХАРКІВСЬКА ДИТЯЧА
ХУДОЖНЯ ШКОЛА
ІМ. І. Ю. РЕПІНА

Харківська
дитяча
художня
школа
ім. І. Ю. Рєпіна

---

70 років
з дня заснування

УКРАЇНА
ХАРКІВ
2014

ЗМІСТ:

- 6 **ПЕРЕДМОВА:** слово до однодумців
- 10 **НАША ШКОЛА:** від створення й по сьогодні
- 30 **ФУНДАТОР ХУДОЖНЬОЇ ШКОЛИ**
- 45 **НАШІ ВИКЛАДАЧІ:** від початку
- 72 **НАШІ ВИКЛАДАЧІ:** сьогодні
- 108 **НАШІ ВИПУСКНИКИ:** творчі здобутки
- 258 **ПЛЕНЕРИ Й КОНКУРСИ:** історія перемог
- 296 **НАВЧАЛЬНИЙ ПРОЦЕС:** складові успіху

Ты красота, обаятая мечтами.
И теплый вечер, и прохлады снегов
Лежат в тебе горячими мазками,
Малантами твоих учеников.

Ты делаешь надежды золотыми,
Свободными, как в море корабли
И с гордостью и честью носишь имя
Великого художника земли

Ты светлого и теплого начала
Искусство, что не ведает конца.
Хочу, чтоб ты росла и процветала,
И наполняла радостью сердца.

Коняева Катерина,
ученица 5-Г класу
Харківської дитячої
художньої школи №1 ім. І. Ю. Рєпіна
10 жовтня 2014 року

*В*ельмишановні друзі!

Вітаю колектив Харківської дитячої художньої школи імені Іллі Юхимовича Рєпіна із ювілеєм – 70-річчям від дня заснування!

Пишаюсь, що за останнє десятиріччя школа, її вихованці й педагоги здобули багато заслужених нагород у численних конкурсах, мистецьких виставках і пленерах в Україні та за кордоном, тим самим прославивши наше місто, долучивши його духовний спадок дитячої та юнацької творчості до загальнолюдського гуманістичного надбання!

Як Харківський міський голова, прагну дбати не тільки про економічний, а й культурний розвиток міста. Сьогодні Харків має музеї й навчальні заклади художнього профілю; наше місто – один з потужних центрів образотворчості в Україні, невід'ємною складовою якого є славетна школа імені І. Ю. Рєпіна!

Сподіваюсь, натхнення цього свята залишиться яскравим відбитком у вашій чуттєвій пам'яті. Бажаю всім викладачам і учням школи творчого натхнення, невичерпної енергії, успіхів і перемог на мистецькій ниві!

Харківський міський голова
Геннадій Адольфович Кернес

A handwritten signature in black ink, which appears to be "Геннадій Кернес". The signature is stylized and written in a cursive script.

Сердечно й широко вітаю педагогів, учнів і їхніх батьків, численних випускників школи з ювілеєм! Заснована до сторіччя від дня народження нашого славетного земляка І. Ю. Рєпіна, за час своєї 70-річної діяльності школа стала справді авторитетним, відомим в Україні й світі навчально-естетичним закладом, де діти долучаються до прекрасного!

Саме школа сприяє становленню особистості в мистецтві, розвитку художнього смаку, вміння і бажання творити, вихованню «бійцівського» характеру. Далі, в училищі або академії, діти будуть лише розвивати ці якості, збагачувати їх різними відтінками.

Можна позаздрити тій кількості конкурсів, пленерів, різних заходів в Україні і за кордоном, у яких беруть участь вихованці ДХШ ім. І. Ю. Рєпіна, здобуваючи престижні нагороди.

Звісно, не всі стануть професійними художниками, але морально-етичне, естетичне виховання, здобуте в школі, безумовно сприятиме формуванню їхньої громадської й суспільної позиції, людської гідності!

Народний художник України,
лауреат Національної премії ім. Т.Г. Шевченко,
академік, професор, голова Харківської організації
Національної спілки художників України
Віктор Іванович Ковтун

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Віктор Ковтун'.

Дорогі друзі!

Висловлюю свої найщиріші вітання з нагоди великої події в культурно-мистецькому житті нашого міста – 70-річчя від дня заснування Харківської дитячої художньої школи імені І. Ю. Рєпіна.

Сьогодні нам слід із вдячністю згадати, що професійне й творче становлення харківської «Рєпінки» відбулося зусиллями багатьох викладачів, митців: їхнім талантом і натхненною працею була створена навчальна академічна мистецька освіта на Слобожанщині. За останнє десятиріччя Харківська дитяча художня школа ім. І. Ю. Рєпіна спланувала методично-навчальний процес у викладанні спеціальних дисциплін – рисунка, живопису й композиції відповідно до високих академічних традицій.

Запорукою всіх успіхів і досягнень школи є високо-професійна, самовіддана праця педагогічного колективу. Саме педагог художньої школи відкриває шлях до великого мистецтва майбутньому художнику, і в цьому його велика відповідальність перед суспільством.

Бажаю всім випускникам школи успіхів і творчого натхнення. Нехай шлях «Рєпінки» стане символічною передмовою до майбутніх сходжень на творчі висоти, в ім'я ідей, плеканих генієм живопису з Харківщини, Іллею Юхимовичем Рєпіним!

Директор ХДХШ ім. І. Ю. Рєпіна
Олена Андріївна Шевцова

ХАРКІВСЬКА ДИТЯЧА ХУДОЖНЯ ШКОЛА ІМЕНІ І. Ю. РЕПІНА: ІСТОРІЯ СТВОРЕННЯ, ЕТАПИ ДІЯЛЬНОСТІ, СЬОГОДЕННЯ

*Х*арківську дитячу художню школу ім. І. Ю. Рєпіна було засновано 15 червня 1944 р. з нагоди 100-річчя від дня народження нашого славетного земляка його учнем, професором Семеном Марковичем Прохоровим.

Сам факт організації школи практично ще під час війни, у шойно звільненому Харкові, вражає. Не тільки сміливістю «задуму й втілення» за, здавалося, нереальних умов. Уже досить літня людина, поважний професор Харківського художнього інституту (Прохоров відійде у вічність 1949 року), ніби підводить підсумки свого життєвого й творчого шляху, завершуючи організацією школи мистецько-педагогічну інституцію, якій можна дати назву «Рєпін і харківська художня школа». Витоки її сягають початку ХХ століття. Саме нашому славетному землякові, незважаючи на відстань і міждержавні неконтакти (Рєпін мешкав на той час у Фінляндії), належить заслуга в формуванні у Харківських художніх навчальних закладах високопрофесійного, з академічною освітою, колективу викладачів.

Запрошення за рекомендацією Рєпіна на викладацьку роботу талановитих випускників Санкт-Петербурзької Академії мистецтв створило перспективну базу для висококваліфікованої підготовки учнів з академічних дисциплін: рисунка, живопису, композиції.

Особлива роль в організації й налагодженні навчального процесу в Харкові належить М. Федорову, О. Любимову, Г. Горєлову, О. Кокелю і С. Прохорову.

В архіві Харківського художнього музею зберігаються декілька листів Рєпіна. У листівці, адресованій С. Прохорову, Рєпін цікавиться долею своїх учнів:

«Разумеется, в Харькове Вы нашли многих знакомых товарищей. Как-то они себя чувствуют? Как работают?»

Перш ніж потрапити до Харкова, Прохоров кілька років працював, знову ж таки, за рекомендацією Рєпіна, у Сибіру, в місті Томську. Там він налагодив роботу художньої студії, також доклавши чимало зусиль і праці.

Вражає і послужний список С. Прохорова:

«Я родился в 1873 г. В 1894 г. был призван на военную службу, по общему набору. В 1899 г. выдержал экзамен на народного учителя. На службу в учителя не пошел, а поступил по конкурсному экзамену в Московское училище живописи, ваяния и зодчества в 1900 г. Училище живописи закончил с званием неклассного художника живописи в 1904 г.; в этом же году поступил в Академию – в высшее художественное училище под руководство проф. И. Е. Репина. Высшее художественное училище окончил в 1909 г. Попутно окончил педагогические курсы при Императорской Академии художеств. Лето провел за границей, посетил следующие картинные галереи, с целью ознакомления с ними: Берлинский музей, Дрезденскую галерею, Лувр, Люксембург, Мюнхенскую старую и новую пинакотеку, памятники Венеции, памятники Вероны, Падую, галерею Уфици, Пити; Рим – Ватикан и галереи, Неаполитанский музей; Афины – Акрополь; Константинополь – храм св. Софии».

Авторитету потужної мистецької школи з сильними реалістичними традиціями й прекрасним академічним рисунком Харківський художній інститут набуває в післявоєнні роки, коли поряд із рєпінськими учнями С. Прохоровим і О. Кокелем починають свою викладацьку діяльність вже їхні учні. Серед них – народний художник України В. Сізіков, заслужені діячі мистецтв України С. Бесєдін, М. Рибальченко, Л. Чернов, Є. Жердицький, Є. Єгоров, Б. Вакс, народний художник України Г. Томенко, лауреат Державної премії СРСР Б. Косарєв, заслужені художники України Й. Карась, П. Шигимага, Л. Шматько, А. Сафаргалін, Г. Акішина, яка очолювала

протягом дев'ятнадцяти років Харківську дитячу художню школу ім. І. Ю. Рєпіна, М. Шапошніков, який майже чверть століття був ректором Харківського художнього інституту, й багато інших.

В. Сізіков і Й. Карась згадували, як «у парі» працювали С. Прохоров і О. Кокель, доповнюючи один одного: дешо насмішкуватий, гострий на слово Семен Маркович і делікатний, ввічливий Олексій Опанасович. Про те, що вони блискуче виконали своє завдання викладачів, свідчить різноманітність живописних прийомів, індивідуального творчого почерку їхніх учнів.

Процитовані раніше рядки проливають світло не тільки на цікаві факти початку педагогічної діяльності Прохорова, а й свідчать, що саме цей організаційний досвід знадобився йому під час роботи й викладання в Харківському художньому технікумі та інституті, і став важливим чинником у справі створення в Харкові художньої школи ім. І. Ю. Рєпіна. Витоки школи як першої сходинки в системі першопочаткової художньої освіти сягають 2-ї половини ХІХ ст, коли 1869 р. художницею М. Д. Раєвською-Івановою було відкрито школу малювання, яка, крім підготовки учнів для вступу до Академії мистецтв, готувала ще й кадри для художньо-промислової діяльності.

У зібранні Харківського художнього музею зберігається альбом творів випускників школи М. Д. Раєвської-Іванової, які стали студентами Санкт-Петербурзької Академії мистецтв і згодом викладали малювання в реальних училищах, гімназіях Харкова та повітових містах губернії. Школа працювала в тісному контакті з міським художньо-промисловим та університетським музеями, де на той час було зібрано багато творів як західноєвропейських, так і вітчизняних майстрів мистецтв. Серед них було представлено твори І. Айвазовського, І. Шишкіна, Г. М'ясоєдова, І. Прянишнікова, Б. Веніга, І. Рєпіна, М. Ярошенка, В. Сурікова та інших.

Харківський художньо-промисловий музей мав у колекції твори як художників академічного напрямку, так і передвижників, учні школи мали змогу бути «в контексті» культурно-мистецького життя країни, слідкувати за його розвитком. Власне, ці традиції продовжують і нинішні учні школи ім. І. Рєпіна, які відвідують всі виставки, що експонуються в Харківському художньому музеї.

У післявоєнні роки харківська художня школа (інститут і училище) стала потужним осередком сильних реалістичних традицій і прекрасного академічного рисунка. У цьому контексті стає зрозумілою і вмотивованою ініціатива С. Прохорова з нагоди 100-річчя від дня народження І. Ю. Рєпіна організувати дитячу художню школу його імені, як необхідну першопочаткову сходинку в системі художньої освіти.

Кореспондент «Слобідського краю» Н. Чернова 26 червня 2004 р. писала:

«Перші кроки “Рєпінка” робила у невеличкому, напівзруйнованому приміщенні Харківського міськвиконкому. Перших учнів було всього дванадцятєро. Документи донесли їхні прізвища, шоправда, без імен – Архіпов, Брусилівський, Вєтров, Добровольська, Кіреєва, Мирошниченко, Морозова. Директором тоді стала А. Є. Загорська. Перші викладачі – І. М. Мельгунова, П. Д. Фомічов. Консультантом у школі був сам професор С. М. Прохоров.

Заняття розпочали 1 вересня 1944 р. А взимку дітям довелось працювати в холодному неопалюваному приміщенні, дмухаючи на замерзлі рученята. Але яке то шастя – поринути в світ фарб, кольорів! Про що були ті малюнки? Ми, мабуть, ніколи вже не дізнаємось. Але можна припустити, що в пошматованій війною країні діти писали про війну і мир.

У 1945-му “Рєпінка” перебралась до Будинку архітекторів на вулицю Дарвіна. Ше через два роки їй виділили цілий особняк на Раднаркомівській, 12 (нині тут станція метро імені Бекєтова). Другим директором школи в 1947 р. стала Ганна Іванівна Акішина, серйозний художник, якій удалось зібрати сильний викладацький склад, що навчав дітей академічної грамоти – живопису, малюнку, всьому тому,

що лежить в основі художньої освіти. У школі працювали високопрофесійні педагоги – знані художники Леонід Ананійович Малик, Олександр Васильович Мартинець, Марія Яківна Винокурова.

У 1953 р. була створена філія школи в Чугуєві, на батьківщині ушавленого земляка. Вона згодом виокремилася й стала функціонувати самостійно.

Вихованці школи вступали на навчання до вищих художніх закладів Орла, Москви, Києва, брали участь у виставках у Брюсселі й Токіо.

Перша публікація про виставку учнів «Репінки» належить відомому харківському мистецтвознавцеві А. Новосоловій-Хмельницькій («Красное знамя», 28 серпня 1955). З неї ми дізнаємось, що в Будинку архітектора відбувалась серйозна (100 робіт) виставка – акварелі, олійних робіт, скульптури.

Згадуваний у статті наймолодший Вова Овчинников (6 років) став професійним художником, закінчив ХХПІ (1976), навчався у відомих майстрів В. Ненадо і М. Гнойового, працював у ХДАДМ, доцент, бере участь в обласних і всеукраїнських виставках. Інший учасник виставки – Валентин Варєца, відомий харківський плакатист, графік, нині проживає в Австралії.

1978 р. «Репінка» отримала прекрасний подарунок – зручний, просторий окремий будинок у комплексі естетичного виховання на Павловому Полі (вулиця Єсеніна, 8), де в одному місці згрупувалися відразу три заклади – художня, музична й хореографічна школи. Таких комплексів не було і немає зараз не тільки в Україні, а й в СНД.

Професійний статус «Репінки» завжди був дуже високим. Її учні були відомі в Радянському Союзі. Усі знали: харківська школа – це високий рівень, високий професійний клас. І хоч за часів Радянського Союзу не була поширена система конкурсів, де б художні школи змагалися між собою, обмінювалися досвідом, професійним рівнем, – усе ж харківська «Репінка» мала добру славу.

Тогочасна харківська преса (1970–1980-ті роки) часто писала про роботу школи.

Ця інформація доносить відчуття того часу, сюжетно-тематичних напрямів у мистецтві, діяльності школи взагалі.

Понад тридцять років очолював школу І. Ю. Кабиш; у різний час тут працювали й залишили по собі добру пам'ять талановиті художники, прекрасні педагоги Р. І. Моїсенко, Л. А. Малик, М. Ф. Овсянкін, М. В. Павлов, І. М. Стаханов, Є. В. Наєждін, А. П. Луєнко, В. Ф. Мироненко, М. Я. Винокурова, та інші.

Активну участь у культурно-мистецькому житті міста і сьогодні беруть колишні викладачі «Репінки» М. І. Дороньов, М. Г. Безношенко-Лучковська, А. М. Хмельницька.

Твори учнів школи експонувались у Франції, її відвідували радянські і зарубіжні делегації. Школа пережила не краші

часи в 1990-ті, але вистояла й відстояла не тільки всі свої набуті досягнення, а змогла здобути нові.

На сьогоднішній день у школі – близько п'ятисот учнів, яких навчають двадцять вісім педагогів. ДХШ ім. І. Ю. Рєпіна – єдина в Харкові дитяча школа академічної професійної художньої освіти, яка є початковим ступенем у формуванні юного художника.

Навчальний процес побудовано на строгих академічних традиціях у викладанні основних дисциплін – рисунка, живопису, композиції, скульптури. Додержання академічних традицій колектив поєднує з втіленням нових програм з графічного дизайну, декоративно-прикладного мистецтва; відкрито клас комп'ютерної графіки.

Навчальний процес поєднано з активною виставковою діяльністю, учні школи є неодноразовими переможцями міжнародних, всеукраїнських конкурсів і виставок.

Одинадцять років школу очолює Олена Андріївна Шевцова, з особистістю якої пов'язаний новий етап у житті й діяльності закладу, після важких часів існування в 1990-х. У цьому є щось символічне: також саме жінки, перші директори А. Загорська і Г. Акішина у післявоєнний час, у надзвичайно важких умовах налагодили роботу довіреного їм закладу, змогли за короткий час домогтися відчутних результатів.

Сучасні реалії творчого навчального процесу вимагають таких само підходів, нестандартних рішень. Допомогло

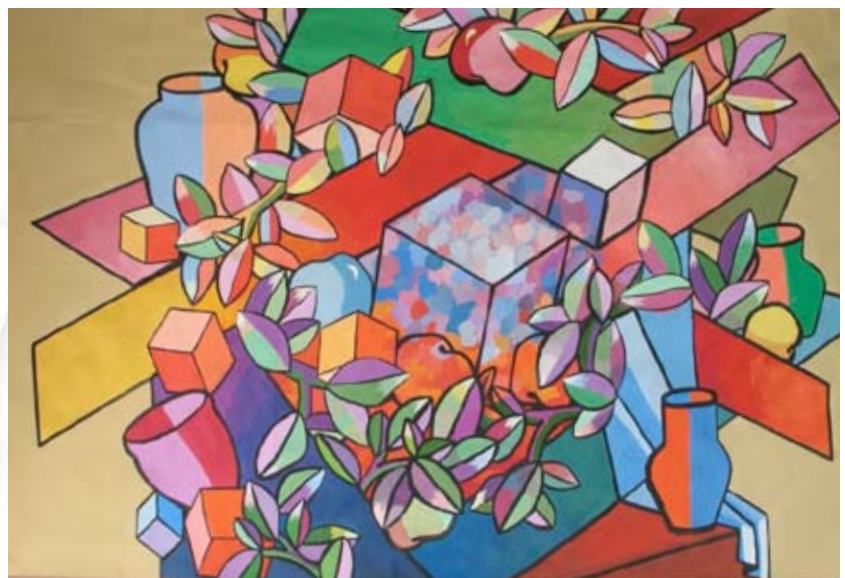
вивчення основ маркетингу й менеджменту, жорсткого підходу до викладання – непрофесійно працювати стало не тільки неможливо, а й нецікаво. Колектив при цьому не тільки зберігся, а й оновився. Тримати навчальний процес «під контролем» допомагають кілька чинників: педради кожні два тижні, контрольні перегляди постановочних робіт з рисунка й живопису, заохочення педагогів до особистого професійного зростання й динаміки.

Серед цих досягнень найбільш важливим Олена Андріївна вважає створення навчальних планів. Ошатні видання методичних посібників з ілюстративним матеріалом нині підготовлено для 1–5 класів. Саме в поєднанні стрункої системи навчальної, методичної роботи, організації виставок, конкурсів, пленерів вбачає своє завдання директор ХДХШ.

Предмет особливої гордості школи й директора особисто – започаткований 2004 р. Всеукраїнський дитячий конкурс живопису ім. І. Ю. Рєпіна, єдиний в Україні дитячий професійний пленер.

Пленер – один із найцікавіших і найплототворніших способів буття художника, де панує дух творчого змагання й піднесення.

Хрестоматійними є слова відомого російського художника В. Д. Полєнова, що за місяць роботи на пленері він навчився більше, ніж за роки навчання в училищі. Досвід і незаангажованість, коли поруч працюють педагоги й учні, гості з різних міст і країн, зміцнює ще й міждержавні, міжрегіональні зв'язки, розширює контекст уявлень місцевої культурно-мистецької спільноти про сучасний образотворчий процес. І хоча мешканців Чугуєва, земляків славетного І. Ю. Рєпіна, важко здивувати чимось в галузі мистецтв (тут побутує навіть вираз: «Живеш у Чугуєві – повинен малювати!»), дитячий пленер викликає зацікавлення і ширий, непідробний захват. Той, кому доводилось бути свідком його завершення, обов'язково зазначить, як діти,

з відчуттям добре виконаної роботи, гордістю за її вагомий результат, повертаються до своїх міст, обтяжені не тільки багажем пленерних творів, а й радістю духовного спілкування і юнацького побратимства, що є іноді більшим і значнішим, ніж кровна спорідненість.

Мистецька вартісність пленерів полягає ще й у тому, що художники заново відкривають красу рідних місць для уродженців краю, підносять образ звичайної природи й оточуючих пам'яток до явища мистецтва. Тим більше робота на землі, освяченій присутністю майстра надихає юних митців. Слова Рєпіна про Чугуєв сповнені любові і захвату – «Небо як в Іспанії, сонце як в Італії». Вторять їм слова дружини І. Ю. Рєпіна Н. Нордман-Северової: «Я розумію, що там мог родитися художник». Можливо, саме на пленерах у Чугуєві в багатьох учнів школи й гостей з інших міст стане безповоротним намір обрати саме цю професію в житті.

Пленер завжди завершує екскурсія містом, знайомство з його архітектурою, й урочиста церемонія закриття і визначення переможців. Ця традиція є непорушною від часу започаткування пленерів, і є одним з його «брендів».

Педагоги, гості, учасники визнають, що більш сильно (і в організаційному, і в творчому аспекті) дитячого пленеру їм не траплялося. Свої «родзинками» мають учні із Казахстану й Білорусі, серед учасників – діти із Центральної Росії, Калінінграда, Болгарії, представники всіх областей України та Криму. Дух творчого змагання поєднано із системою жорсткого контролю, що виключає сторонню допомогу. Саме на пленері, а не в класі, діти отримують основні враження, перебуваючи серед його учасників, у природному середовищі.

Окрім пленеру в Чугуєві, учні ХДХШ ім. І. Ю. Рєпіна неодноразово брали участь у міжнародних пленерах і виставках.

В Україні такий пленер було проведено у Львові – VII Міжнародний фестиваль «Юні таланти під покровом Короля Данила» (Львів, Україна, 2009 р.). Учні школи стали учасниками мистецьких заходів у Санкт-Петербурзі в 2007 та 2011 роках та у Володимирі (Росія, 2011 р.).

Завдяки участі в зарубіжних пленерах відбувається знайомство учнів школи із західноєвропейським культурним надбанням. Це поїздки до Познані (Польща, 2006), Парижа (Франція, 2008), Котора (Чорногорія, 2010). Азійський напрямок у пленерній роботі представлено міжнародним майстер-класом в м. Алмати (Казахстан, 2011).

Директор школи, Олена Андріївна, підкреслює, що навіть «середні» учні після участі в пленері ставали кращими в класі, адже професійні навички дитина може застосувати тільки в творчій діяльності.

Усі ці заходи стали можливими за підтримки Харківської міської ради, департаменту культури Харківської міської ради, які з розумінням ставляться до їх проведення.

Безумовно, не всі учні школи стануть професійними художниками, але творче ставлення до свого фаху, прагнення естетизації довкілля, його краси завжди будуть з випускниками школи, ким би вони не стали в дорослому житті.

Від початку 2006 р. в Харківській дитячій художній школі ім. І. Ю. Рєпіна відкрито єдину в місті дитячу художню галерею, де проходить велика кількість виставок – до тридцяти на рік.

Виставки в галереї проводяться за програмами: «...На вулиці Єсеніна», «Від витоків до майстерності», «Майстер-клас», «Гості», «Молоді», «Друга школа». Кожен напрям має свою специфіку, адже виставки стимулюють подальше зростання майстерності, заохочують до спілкування юних авторів із ровесниками з інших шкіл, студентами ХДАДМ і ХНТУБА, художнього училища, викладачами цих вишів.

Кілька років у школі проходили виставки з колекції Музею приватних колекцій І. Я. Лучковського (також колишнього випускника школи). Високий рівень творів, знакові імена майстрів, представлених у цьому зібранні, безумовно, сприяли естетичному вихованню учнів.

Влаштовують у стінах школи також і тематичні експозиції, присвячені ювілеям і знаменним подіям. Останню таку виставку цього р. присвячено 200-річчю Т. Г. Шевченка.

Від 2009 р. в школі діє проект «Виховання мистецтвом». Влаштовуються пересувні виставки творів краших учнів. Діти працюють за мольбертом з пензлями і фарбами в якійсь із шкіл Харкова, педагоги дають майстер-класи.

Колектив також має і благодійну програму, зокрема, заняття з писанкарства проводяться в дитячому будинку «Малютка».

Учні школи також є активними учасниками всіх загальноміських культурно-мистецьких акцій і заходів Харкова, де посідають перші місця й здобувають почесні нагороди. Серед них – щорічний конкурс «Харків – місто добрих надій», у межах якого цього р. діяло дві номінації, присвячені 200-річчю від дня народження Т. Г. Шевченка і 170-річчю від дня народження І. Ю. Рєпіна. Учні «Рєпінки» посіли заслужені перші призові місця.

Традиційно в школі викладають п'ять предметів – рисунок, живопис, композицію, скульптуру, історію мистецтва. Додатково – дизайн і декоративно-прикладне мистецтво (батік, витинанка, петриківський розпис, флоро-дизайн, лозоплетіння, колаж, текстиль). Тож кожна виставка робіт учнів школи – справжнє свято барв, посмішок, чарівних творів дитячих рук.

Аналізуючи образно-стилістичну картину дитячих творів, можна сказати, що в них є всі напрями – декоративний, реалістичний, орнаментальний, фантазійний, навіть авангардний! Поєднані з дитячою ширістю, позбавленою фальші чистотою душі, ці твори викликають такий само захват, як і під час споглядання робіт професійних художників.

У кожному художникові стільки справжнього творця, скільки в ньому дитини. Цей відомий вислів є справжньою «формулою» дитячої творчості, прагнення прекрасного. Дійсно, кожна дитина в душі – художник. Dorослішаючи, вона відкриває для себе дивні світи, сповнені загадок і одкровенень, чуттєвої краси.

Мистецтво, створене дітьми, прекрасне вдвічі. Особливе світосприйняття, безмежна фантазія, яскрава уява, безпосередність, емоційність, ширість, притаманні дітям, надають їхній творчості своєрідності, неповторності. Це дозволяє нам, дорослим, по-новому сприймати оточуючий світ.

Для справжнього педагога є щастям спілкування з учнем, який чутливо реагує на оточуючий світ, самовіддано працює олівцем і фарбами, уважно дослухаючись до настанов учителя.

Кілька десятиліть викладають в школі авторитетні, досвідчені педагоги В. Ф. Тупіцин, О. Д. Гончаров, В. В. Шаполова, В. І. Ленчин. За останнє десятиріччя вагомих результатів досягли Т. С. Масьома, О. А. Десятова, І. О. Безрук, О. В. Рута, Л. А. Сухорукова, не відстають від них і представники наймолодшого покоління – О. В. Бабак, О. А. Кічігіна, Ю. Ф. Чернуха.

Безумовно, велику подяку треба висловити не тільки педагогам, але й батькам учнів, які підтримують в дітях вогник творчості, залучаючи й себе до прекрасного. До речі, у школі діє також відділення для дорослих, адже, за відомим виразом, художником стати ніколи не пізно.

Зазначимо, що поряд із традиційними жанрами творчості – пейзажами, натюрмортами – усе більше з'являється творів, присвячених національним особливостям, народним традиціям. Побут, обряди, свята, їх поетизація й знання наповнюють життя дитини особливою красою і духовністю, глибинним символічним змістом. Колядки, Різдво, свято Івана Купала та інші свідчать про причетність до свого народу, надають можливість глибше розуміти й етнічні

особливості представників інших націй, виявляють характерні для їхньої творчості й ремесел колористичні й композиційні рішення. Діти отримують графічний і колористичний ключ до передання різного емоційного стану: веселого і сумного, потаємного, особистого й страшного. Дитячі роботи є відображенням їхнього світовідчуття. Тільки опанувавши ази академічної освіти, як свідчать приклади творчості багатьох новаторів, піонерів нових напрямів образотворчості, можна здійснити щось нове в мистецтві. Адже його вічною формулою завжди було і є поєднання двох понять: традицій і сучасності.

Харківська дитяча художня школа імені Ілі Юхимовича Рєпіна живе яскравим творчим життям. Сімдесят років її діяльності переконливо свідчать про успіхи й досягнення. За цей час склались добрі творчі стосунки з багатьма культурно-мистецькими інституціями України і світу, розширився вплив школи на життя міста, здобуто неабиякий авторитет. У школи великі плани на – зберігаючи кращі традиції академічної школи живопису, виховувати справжніх митців майбутнього, від яких наша спільнота очікує нових яскравих одкровенень у мистецтві – глибоких, ширих і талановитих.

О. І. Денисенко, мистецтвознавець, зав. відділу
Харківського художнього музею

KHARKOV CHILDREN ART SCHOOL NAMED IN HONOR OF REPIN: THE HISTORY OF FOUNDATION, MAIN STAGES OF DEVELOPMENT, NOWADAYS ACTIVITY

Kharkov Art School named in honor of Ilya Repin was founded 15 June 1944 by Semen Prohorov and its foundation was dedicated to the 100th anniversary of Repin's birth.

The fact of creation of a school during the war is amazing by the idea itself and implementation and may seem unreal. Prohorov being in his old years (died 1949) at the same time a professor of Kharkov Art Institute assumed his life and art way by creation an institution which is titled "Repin and Kharkov Art School". Repin was living in Finland at that time, but in spite of distance and international non-contacts, we should gratify our famous land mate for the formation of high qualified academic teaching team in Kharkov art institutions. Repin invited and recommended talented graduators of St. Petersburg Art Academy for preparing perspective base of teaching students academic lessons: drawing, art, composition.

Special role in organization and managing the tuition process in Kharkov was played by M. Fedorov, A. Lubimov, G. Gorelov, O. Kokel and S. Prohorov.

There are several letters are saved in Kharkov archives. In his letter Repin is asking S. Prohorov about his pupils' destiny: "In Kharkov, of course, you met many acquaintances. How are they? How do they work?"

Before getting to Kharkov, Prohorov had been working in Tomsk, Siberia, by Repin's recommendation again. In the city of Tomsk he organized an art studio and applied many efforts.

His resume is amazing, taking in consideration that time: "I was born in 1873. In 1894 I was taken to the army, on common recruitment. In 1899 I successfully passed a national teacher exam. I did not work as a teacher but entered Moscow Art College of Sculpture and Architecture in 1900. I graduated from the college as an out-of-class painter in 1904; the same year I entered the Academy – the highest art college under the leadership of Pr. Repin. I graduated from the college in 1909. During the same time I had been studying at pedagogical courses in the Art Academy. The summer of that year I spent abroad, visiting the following art galleries: the Berlin Museum, the Dresden Gallery, the Louvre, Luxembourg, Old and New Pinacoteck in Munhen, The monuments of Venetia, the monuments of Verona, Padua, the Gallery of Ufizia, Pity; Rom-Vatican, the Neapolitan Museum, Athens – Acropolis, Constantinople – St. Sofia Church".

Kharkov Art Institute gained its authority of strong art school with strong realistic traditions and academic drawing in post-war years, where not only S. Prohorov and O. Kokel but their pupils started their own teaching career. Among them: national painter of Ukraine V. Sizikov, honored

figure of Ukraine S. Besedin, M. Rybalchenko, L. Chernov, A. Zherdzitsky, Y. Yegorov, B. Vaks, national painter of Ukraine G. Tomenko, laureate of state premium of USSR B. Kosarev, national artists of Ukraine Y. Karas, P. Shigimaga, L. Shmatko, A. Safagalin, G. Akishina, who has been heading Kharkov Repin Children Art School for nineteen years, M. Shaposhnikov, who had been a rector of Kharkov Art Institute for twenty-five years and many others.

V. Sizikov and Y. Karas remembered that S. Prohorov and O. Kokel worked “as a pair” adding much to each other: Semen Prohorov had a “sharp tongue” but Aleksey Kokel was a delicate and good-mannered. Their pupils are bright, individual, creative, using diversity of painting methods artists.

Origin of Kharkov Repin School in the system of primary art education takes its beginning in the second part of the XIX-th century, when in 1869 a painter M. Rayevskaya- Ivanova opened the school of painting, where the pupils were being prepared not only for entering Art Academy but art industry as well.

There is an album of works of M. Rayevskaya – Ivanova’s graduators being stored in the Kharkov Art Museum(they became students of St. Petersburg Art Academy and later teachers of Kharkov colleges, gymnasiums and other towns of the province. The school operated in tight contact with art- industry and university museums of the city, where there were stored the works of Western-European and native art masters. Among them there were the works of I. Ayvazovsky, I. Shihkin, G. Myasoedov, I. Pryanishnikov, B. Venig, I. Repin, M. Yaroshenko, V. Surikov and others.

The Kharkov Art-Industry Museum obtained to its collection the masterpieces by art- directed painters and by the “peredvizhniki” (a movement consisting of realistic painters in the second half of the 19th century). The school pupils had an opportunity to be “in the contest” of art and cultural life of the country, observe its maintenance. By the way, the

nowadays pupils of Repin School follow the same traditions by visiting all the exhibitions in the Kharkov Art Museum.

After the war Kharkov Art School (institute and college) became a powerful cell of realistic traditions and perfect academic drawing. In the context, the decision of S. Prohorov to organize an art school for children becomes clear and motivated. He dedicated it to the 100-th anniversary of I. Repin's birth.

N. Chernova, a correspondent of the "Slobidskiy Kray", 2004, 26 June, wrote:

"Its first steps "Repinka" (Repin School) made in small, half-destroyed premises of Kharkov executive committee. Only twelve children became the pupils of the school. The documents saved only their surnames but not names – Arhipov, Brusilovsky, Vetrov, Dobrovolskaya, Kireeva, Miroshnichenko, Morozova... The director of the school was A. Zagorska. The first teachers were I. Melgunova and P. Fomichov. The consultant of the school was S. Prohorov.

The classes started 1 September 1944. In winter children were studying in cold premises, blowing to their hands. But it's really a happiness to dive in the world of paints, colors!. . What were they drawing? We will never find out. But we may imagine that in the damaged by the war country children were painting war and peace.

In 1945 "Repinka" moved to the Building of Architects in Darwin Street. In two years more it was given a whole mansion in Sovnarkomovskay 12 (nowadays near underground station in the name of Beketov). In 1947 Hanna Akishina became the second director of the school, she was a serious painter, who managed to gather a strong teacher staff, who taught children academic classes – painting and drawing as well as the basic knowledge of art education. The high-qualified teachers– famous painters Leonid Malik, Alexander Martinets, Mariya Vinokurova were working in the school.

In 1953 a branch of the school was created in the town of Chuguev, which is the place of Repin's birth. In some time it separated and functioned individually.

The gradulators of the school entered the high educational art establishments of the city of Oryol, Moscow, Kiev and took part in exhibitions in Brussels and Tokyo.

The first publication about Repin School pupils' exhibition belongs to famous Kharkov art critic A. Novosyolova-Hmel'nitskaya ("Krasnoye Znamya" 28. 08. 1955). The article said that a serious exhibition of 100 works (watercolors, oil works, sculpture) was held in the Building of Architects. Vova Ovchinnikov, (six years old), who was mentioned in the article became a professional painter, and graduated from Kharkov Art Industry Institute in 1976 He was trained by famous artists V. Nenado and M. Gnoyovogov. Nowadays he works as a docent in Kharkov State Academy of Design and Arts, takes part in regional and country exhibitions. Another participant of the exhibition was Valentin Varetsa –

Kharkov famous poster maker, graphic artist. Now he lives in Australia.

In 1978 “Repinka” was given a perfect gift – its own comfortable and spacious premises in the complex of schools of esthetic education, which is situated in Pavlovo Pole district in Esenina Street. The complex consists of three establishments – art, music and ballet schools. It’s the only such a complex not only in Ukraine but in the CIS as well. “Repinka” has always had its high professional status. Its pupils were famous in the Soviet Union. Everybody knew that Kharkov school is of high level, high professional class. Unfortunately at the times of the Soviet Union the system of art school competitions was not spread, where pupils could exchange their experience, professional level but Kharkov “Repinka” had its good reputation.

In 1970–1980 Kharkov press often wrote about the school work. That information gives the impression of the time, subject and topic thematic fields in the arts and functioning of the school itself. For more than thirty years I. Kabysch had been the master of the school. At different time many talented painters, perfect teachers worked there and remained good memories about themselves, among them R. Moiseenko, A. Lutsenko, L. Malik, M. Ovsyankin, M. Pavlov, I. Stahanov, Y. Nadegdin, V. Mironenko, Vinokurova and others.

The former teachers of “Repinka” M. Dorodnov, M. Beznostchenko-Luchkovskaya, A. Hmel'nitskaya are nowadays taking an active part in art and cultural life of the city.

The works of the school pupils were exhibited in France and visited by Soviet and Foreign delegations. In the 1990-th it was not the best time for the school but it stayed and not only remained its achievements but gained new.

Today there are about 500 pupils in the school being taught by 28 teachers. Repin Children Art School is the only children school of professional academic art education, which is the primary stage in the formation of a young painter.

Teaching process is built on strict academic traditions of basic classes – drawing, painting, composition and sculpture.

The staff combines academic traditions with the implementation of new programs of graphic design, decoratively applied art, the class of computer graphics was opened.

Teaching process is combined with active exhibition work, the pupils of the school many times became the winners of international, country competitions and exhibitions. Elena Shevtsova has been the director of the school for 11 years. After difficult years of 1990-th a new stage, connected with her personality began. There is something symbolic in the fact that it were women (A. Zagorskaya and G. Akishina) who in difficult after-war time headed and improved the work of the establishment and reached good results in short time. Modern creative teaching process needs taking the same, non-standard decisions. Studying the basics of marketing and management really helped. It is impossible to work professionally without strict approach in teaching. The staff was not only stayed but renovated. There are several points that help to take teaching process “under control”, they are: pedagogical counsel every two weeks, control examining of drawing and painting works, motivating teachers to personal professional development and its dynamic. Among mentioned achievements Elena Shevtsova considers creation of teaching plans and publications of methodic textbooks with illustrated material to be very valid; at the time the books for 1–5 year pupils are ready. The director considers the school goal to be a creation of consistent system of teaching and methodic work, organization of exhibitions, competitions and plain airs.

The object of special honesty of the school and the director personally is Country Children Art Competition opened in 2004 in the name of I. Repin, which is the only children professional plain air in Ukraine.

Plain air – is one of the most interesting and most productive way of a painter being, where the soul of creative competition reins.

A famous Russian painter V. Polenov said that working on plain air during one month gave him more than years of studying in college. When teachers and pupils, guests from different cities and countries are working side by side make tight international and interregional connections, widen the contest of comprehension of cultural and art surroundings of modern image-creating process. In spite of the difficulty to amaze the citizens of Chuguev (they say: “If you live in Chuguev you must to paint!”), a children plain air takes a wide interest and appreciation. Those who were witnesses of its final ceremony state that children, having completed their work, were very proud of their results and returned to their cities, taking with them not only their works but also a joy of communication and youth unity, that sometimes is more than just a native community.

Cultural value of a plain air is also in the fact that artists open the beauty of their native places to their land mates once again, take and imply the look of nature and the surrounding

monuments into the world of art. More over, they work on the land that was hallowed by the presence of famous genius who said with love and appreciation about Chuguev – “The sky like in Spain, the sun like in Italy”. The wife of Repin N. Nordman-Severova said: “I understand that there, in those lands, an artist could be born”. Perhaps the school pupils’ presence at Chuguev plain airs could help them to choose a profession of a painter. The plain air is always closed with an excursion around the city, sightseeing, the ceremony of closing and naming the winners. The tradition is stable from the beginning of plain airs and is one of its “brands”. Teachers, guests and participants state that they have never visited more well-organized children plain air. Between the participants are children from Kazakhstan and Belorussia, Russia, Kaliningrad, Bulgaria, all the regions of Ukraine and the Crimea and all of them are unique. Children are never helped by others and the spirit of creativeness is combined with strict control. Only at a plain air a child can obtain the main impressions, being between participants in the nature surroundings.

The pupils of the school are regular participants of international plain airs and exhibitions. In Ukraine such a plain air was held in Lvov – VII International Festival “Under the Cover of Danila the King” in 2009. The pupils also became the participants of cultural ceremonies in St. Petersburg in 2007 and in 2011 and in the city of Vladimir in 2011. Taking part in international plain airs helps the pupils to get acquainted with the cultural acquisition of West Europe. Among them are art tours to Poznan (Poland 2006), Paris (France 2008), Kotor (Chernogoria 2010) and international plain air in Asia in the city of Alma-Aty (Kazakhstan 2011).

The director of the school Elena Shevtsova headlines that even the pupils with medium level became the best ones

after taking part in a plain air, because professional skills can be implemented in creative environment only...

All the mentioned events became possible only with the help of the Kharkov City Rada, the department of culture of the Kharkov City Rada, who support them in different ways. Not all the gradutors will become professional artists, but creative approach to their field of work will always accompany them in their adult lives.

From the beginning of 2006 the only Children Art Gallery was opened in Repin School where more than 30 exhibitions are held a year. The exhibitions are held on the following programs: "In Esenina Street", "From Origin to Skill", "Master-Class", "Guests", "Youth", "Second School". Each field has its own specifics, because exhibitions stimulate professional development, bring the young authors to communication with mates from other schools, students of high art establishments, Art College and their teachers. For several years exhibitions from the Museum of Private Collections of I. Luchkovsky (former school graduator) have been held in the school. High level of art works, famous names of authors helped to heighten esthetic level of the pupils. Also there are held thematic expositions dedicated to anniversaries and famous dates. The latest such exhibition was dedicated to 200-th anniversary of T. Shevchenko.

From 2009 the school has been leading the project named "Education by Art". Mobile exhibitions of the best pupils' works are being held. Children are working at easel at one of the city schools, when teachers are giving their master-classes. The school has also its charity program – classes on "national technique of decorating eggs", which are held at orphan house "Malutka". School pupils also take an active part at all the city cultural and art programs and take the first prizes and honor papers. Among them are – once-a-year competition "Kharkov – a City of Kind Hopes" with two nominations dedicated to the 200-th anniversary of T. Shevchenko's birth and the 170-th anniversary of I. Repin's birth. "Repinka" pupils got the first prizes.

Traditionally five subjects are being taught in the school, they are: drawing, painting, composition, sculpture and the history of arts. Additionally – design, decorative applied art (batik, "vytynanka", "petricovsky rospis", flora-design, "lozopletinnie", collage, textile). Each pupils' works exhibition is a holiday of colors, smiles and magic children hands.

If to analyze the image and stylistics of children works, we may admit that there are all the directions present in them – decorative, realistic, ornament, fantasy, and even advance-guard. These works lack false soul, are combined with children sincerity and inspire no less than famous masterpieces. Each painter has a real artist in himself so much how he has a child in himself. This famous expression is a real "formula" of children creativity. Really, each child is an artist in his soul. Getting older he opens in himself

magic worlds, which are full of mysteries and revelation and beauty.

Art, that is created by children, is two times more beautiful. They have their own world perception, wide fantasy, bright imagination, spontaneity, emotion, sincerity, their works are unique. It gives an opportunity to adults to perceive the world in a different new way.

It is a happiness for the real teacher to communicate with a pupil, who reacts to the world with passion, who adores pencil and oils and listens to him attentively.

More than fifteen years experienced and honored teachers have been working in the school: V. Tupitsyn, A. Goncharov, V. Shapovalova, V. Lenchin. For the latest ten years T. Masyoma, O. Desyatova, I. Bezruk, O. Ruta, L. Suhorukova have got valid results, as well as young teachers O. Babak, O. Kichigina, U. Chernuha.

Besides much gratitude should be given not only to teachers but to pupils' parents as well, who help their children in their creativeness and maintain themselves to the beauty. The school has its adult department, you may become an artist at any period of your life.

It should be mentioned that among traditional art genres – landscape, still life, there are being created works dedicated to national specialties of national traditions. Routine, ceremony, holidays, its poeticizing and knowledge fill the life of a child with special beauty and inspiration, deep symbolic message. Christmas carols, Christmas, the holiday of Ivan Kupala and others prove belonging to one's people, give opportunity to deep understanding of ethnic specialties of other nations, clear their creativeness and color and composition decisions. Children get color and graphic key to transform different emotional state: happiness and unhappiness, mystery, personal and frightening. Children works are reflection of their perception of the world. Only after having got the basics of academic education, one may manage something new in the art. There are many such examples in the lives of art pioneers – creators of new directions and fields in the art. All the time there has been a formula of art is a combination of two notions, that is, traditions and contemporaneity.

Kharkov Repin Children Art School lives its bright creative life. Seventy-year history proves its success and achievements. During the times good creative cooperation has been created with many cultural and art establishments of Ukraine and the world, school influence on the city life has widened, authority has gained. The school has many plans for the future- to store the best traditions of academic painting, to bring up real artists of the future, who will implement new bright art revelations in our community, which will be deep, sincere and talented.

O. Denisenko, an art critic, the manager of the Kharkov Art Museum Department.

ФУНДАТОР ШКОЛИ

«Автопортрет». Полотно, олія, 1924 р
«Self-portrait». Canvas, oil, 1924.

УЧЕНЬ І. Ю. РЕПІНА СЕМЕН МАРКОВИЧ ПРОХОРОВ

Життєвий і творчий шлях С. М. Прохорова – талановитого графіка й живописця, педагога, чия творчість посідає одне із провідних місць в українському образотворчому мистецтві першої половини ХХ століття, був пов'язаний із Харковом. Саме тут він прожив 35 років, викладав у Харківському художньому училищі (з 1921 – Харківський художній технікум, з 1929 – художній інститут). 1944 року, до сторіччя від дня народження Іллі Юхимовича Рєпіна, на згадку про великого художника й свого вчителя, С. М Прохоров заснував Харківську художню школу № 1 ім. І. Ю. Рєпіна, яка працює донині. Також виховав харківську плеяду талановитих живописців і графіків. Серед них – відомі радянські художники М. М. Черемних і П. Г. Котов.

Семен Маркович Прохоров народився 11 лютого 1873 р. у місті Малоярославці (нині Калузька область) у родині ткача. Про його дитинство не відомо практично нічого. Коли хлопчикові було 6 років, помер його батько, Марко Іванович Прохоров. Брат батька, дядько Василь, забрав Семена до себе в Москву й віддав його до художника-реставратора, у якого він прочився дванадцять років (1882–1894).

1894 р. С. М. Прохоров був призваний на військову службу в армію за загальним набором, де він служив до 1898 р. Після повернення з армії 1899 р. С. М. Прохоров склав іспит при чоловічій гімназії на народного вчителя. Але «на службу учителя не пошел, а поступил по конкурсному экзамену в Московское училище живописи, ваяния и зодчества в 1900 году».

«Т. Г. Шевченко». Папір, олівець, 1937 р.
 "T. G. Shevchenko". Paper, pencil, 1937

Його викладачами в училищі були відомі художники А. Ю. Архипов, О. М. Корін, М. О. Касаткін. 1904 р. С. М. Прохоров закінчив училище зі званням некласного художника живопису, і того ж р. вступив до Академії мистецтв, де був прийнятий до майстерні І. Ю. Рєпіна. Заняття йшли успішно, його роботи було відзначено нагородами. Так, будучи учнем Академії мистецтв, 1908 р. він одержав премію ім. А. І. Куїнджі за картину «Без панів», а через рік за картину «Хвора дитина» його було визнано гідним звання художника. Зараз ця робота зберігається в Дніпропетровському художньому музеї. 1907 художник закінчив педагогічні курси при Академії мистецтв. Того ж р. І. Ю. Рєпін припинив свою педагогічну діяльність, і останні два роки в Академії Прохоров навчався в майстерні П. П. Чистякова, в якого продовжував навчатися реалістичного відображення навколишнього світу, безперестанно вдаючись до природи. Серед нових товаришів по майстерні він зустрів О. М. Любимова й І. І. Бродського, які здобули згодом велику популярність.

Через рік після закінчення Академії, 1910 року, художник їде в закордонну поїздку до Франції, Німеччини, Італії, Греції, Туреччини.

Закордонну поїздку Прохорова було насичено масою нових вражень, зустрічами із шедеврами світового мистецтва, знайомими раніше тільки за книгами; спостереження, навіть випадкові, відклалися у пам'яті художника, у його «творчій скарбниці».

Повернувшись із закордонної поїздки, восени 1910 р. Прохоров зайнявся організацією виставки «Громади художників» в Англії. Зі спогадів художника: «Осень 1910 г. В Петербурге существовала художественная организация "Община художников". Я только что вернулся из-за границы, и будучи еще ранее членом этой организации, занимал должность казначея. Кстате сказать, средства у нас были ничтожные. "Община художников" устраивала выставку в Лондоне. Кроме членов "Общины", на эту выставку, для большего ее авторитета, были приглашены А. Е. Архипов, К. Я. Крыжицкий, В. Е. и К. Е. Маковские и др».

Тієї самої осені І. Ю. Рєпін запропонував своєму колишньому учневі поїхати у Томськ, до Сибіру, і взяти на себе керівництво школою живопису й малювання Томського Товариства аматорів мистецтв, яке просило Іллю Юхимовича рекомендувати керівника для цієї школи. Платня була досить скромною, шлях далеким, але Семен Маркович погодився на це, вважаючи рекомендацію І. Ю. Рєпіна для себе досить почесною, тим більше, що Рєпін обіцяв йому всіляку підтримку й при цьому подарував свою фотографію з автографом, яку С. М. Прохоров зберігав, як реліквію, все життя. «А главное – он просил меня ежегодно заезжать к нему и показывать, что я сделал творчески – за год. Илья Ефимович очень аккуратно писал мне в Томск и даже из-за границы, где он был в 1912 г. на выставке в Риме».

«Українка». Полотно, олія, 1929 р
 "Ukrainian girl". Canvas, oil, 1929

У кожному своєму листі до І. Ю. Рєпіна з Томська С. М. Прохоров докладно писав про школу, учнів, плани на майбутні роки, запити в Академію мистецтв вислати для класів кілька гіпсових моделей безкоштовно. Тоді ж він просив поради, який журнал вважають кращим, щоб його виписати. І на всі питання отримував дуже ґрунтовні відповіді свого вчителя з докладними рекомендаціями.

На початку 1911 р. С. М. Прохоров взяв участь у I Всеросійському з'їзді художників в Академії мистецтв, на якому читав доповідь від Томського Товариства аматорів мистецтв, членом правління якого він був. Програмою з'їзду було «обговорення своїх спеціальних потреб і різних художніх питань».

Шоліта, з 1911 по 1913 рік, Прохоров, як і обіцяв, заїжджав у гості до свого вчителя, ділився успіхами і своїми досягненнями, розповідав про проблеми. Його дійсно «вистачало» на все – він читає лекції, пише статті, спогади і все це не виключає головного – творчості. Художник експонує свої роботи в 1910 на виставці в Англії, 1911 – Голландії. У жовтні 1911 у Томську було відкрито першу персональну виставку художника, на якій було представлено сто сімдесят шість картин, акварелей, малюнків, етюдів, зроблених від 1900 по 1911 рік в училищі, академії і на Алтаї.

Ранні роботи Прохорова – яскравий приклад широкого різнобічного життєрадісного сприйняття світу. Визначальною рисою живопису С. М. Прохорова є імпульсивність виконання, яка стає невід'ємною складовою емоційної структури твору, потяг до насичених, соковитих поєднань фарб.

І. Ю. Рєпін уважно стежив за творчим зростанням свого учня, хвалив його ентузіазм у викладацькій діяльності, відзначав його дарування, радів творчим успіхам: «Ваши успіхи в Томске меня очень радуют, многоуважаемый Семен Маркович, и я всей душой полон желанья Вам успеха во всех делах Ваших».

Взаємини Рєпіна й Прохорова, які вийшли далеко за рамки традиційних академічних взаємин учителя і учня, коренилися, насамперед, у духовній близькості: «Сижу за моим заваленным письмами и бумагами столом и думаю о Вас, милый Семен Маркович, как Вы далеко закатились, невзирая на все дебри; но особенно сожалею, что жертва временем и героизм Ваш не оправдал Ваших предположений. О да, хорошего и интересного всегда и везде мало было, есть и будет. Очень, очень интересуюсь я Вашими этюдами. Привезите, порадуйте нас далекими диковинами наших необъятностей».

1912 р. у Харкові відбулося відкриття художнього училища, підпорядкованого Санкт-Петербурзькій Академії мистецтв. 1913 р. його директором став О. М. Любимов – учень І. Ю. Рєпіна. Він рішуче взявся до нововведень, прагнучи покінчити з рутинною в справах викладання і залучити як педагогів достойних і талановитих художників. У нього знайшлися сили, аби створити невеликий, але дієздатний колектив учителів. До училища він запросив викладати вихованців

«Портрет солдата». Полотно, олія, (не датовано)
 "Portrait of a soldier". Canvas, oil, (not dated)

академії М. Р. Пестрикова, О. І. Титова, Г. М. Горелова, О. О. Кокеля, С. М. Прохорова.

У листі від 9 травня 1913 р. Семен Маркович повідомляв І. Ю. Рєпіну, що він погодився на пропозицію О. М. Любимова перевестися до Харкова: «Мне так много хочется поговорить с Вами и сразу о самом важном: о наших классах. Три года я служу здесь, и каждый день я думал: сведем ли мы концы с концами. Давая согласие Любимову, я говорил, что должен пробыть в Томске третью зиму, чтобы еще больше закрепить классы. Потом в Харьков дал согласие поехать Г. Н. Горелов и еще один товарищ. Я думал, что в таком составе можно работать более уверенно. Я только в том случае перейду в Харьков, когда там весь состав преподавателей будет тот, о котором я упоминаю выше. Меня самого вопрос о переводе страшно мучит: жаль упустить Харьков, и здесь мне всё так дорого... А потом – утвердит ли меня Академия в Харьков?»

Улітку 1913 він переїжджає до Харкова працювати викладачем Харківського художнього училища. Перед початком роботи Семен Маркович знову заїхав до Куоккали, щоб побачитися з Іллею Юхимовичем і показати йому свої алтайські етюди. Це була остання зустріч учня із учителем, попереду на них чекали роки Першої світової війни, революції 1917 року й Громадянської війни. Незважаючи на всі складнощі майбутніх років, листування їхнє не призупинилося, навпаки, воно тривало до 1922 р.

1914 починається Перша світова війна. Прохорова мобілізовано на фронт, він отримує звання прапорщика, бере участь у боях під Варшавою й Двінськом. У 1916 він потрапляє у німецький полон. О. М. Любимов намагається допомогти своєму колезі, і весь цей час надсилає йому щомісячну платню, про що С. М. Прохоров із вдячністю відзначав у своїх листах до І. Ю. Рєпіна: «Идя с ротой в контратаку, я вывихнул себе ногу, упал перед самыми окопами и был захвачен в плен.

«Дорога Аппія біля Риму. Етюд».
 Картон, олія, 1910 р.
 "Road Appia near Rome". Cartoon, oil, 1910

«Українська дівчина». Полотно, олія, 1925 р.
 "Ukrainian girl". Canvas, oil, 1925

Не расскажешь всего, что пережито. Теперь я здоров; болит немного правая рука, но и эта боль делается меньше.

Достал здесь краски и пользуюсь ими при всякой возможности; и это дает мне огромное, невыразимое утешение... А. М. Любимов очень заботлив: ежемесячно высылает мне мое жалованье, так что материально я благополучен. Как давно я не вижу родного круга моих товарищей! Будьте же здоровы и благополучны на долгие, долгие годы. Глубоко уважающий Вас С. Прохоров». «Много времени прошло, как я нахожусь в плену. Здоров, но тоска по родине большая. Давно не видел выставок. Я так рад, что имею возможность работать. Правда, долго работать не в силах – все же ежедневно имею возможность два-три часа уходить душой в любимое дело. И – какое это огромное благо! Нужды у меня нет: Любимов обо мне хорошо заботится. Приведет ли судьба еще раз побывать мне в «Пенатах»? Да: «век прожить – не поле перейти...» И не думал, что придется быть в плену, а вот... И смерть была так близко, но остался жив. Буду верить, что увижу Вас в добром здоровье. Привет Юрию Ильичу. Глубоко Вас уважающий С. Прохоров».

1918 р. С. М. Прохоров повертається з фронту й відновлює роботу в Харківському художньому училищі. З послужного списку художника ми довідуємося, що в 1920-ті він викладає на Вищих художніх інструкторських курсах і технічних курсах будівельної профшколи, а також у клубах «Комуніст», «Прийдешнє» і «Майбутні сили» відділу народної освіти.

У 30-ті роки Харків перетворився на великий культурний центр, де було зосереджено кращі творчі сили України. Багато в чому цей процес було обумовлено, насамперед, тим, що Харків став столицею України. Помітну роль у відродженні культурного потенціалу міста відіграло відкриття на базі художнього училища у вересні 1921 р. художнього технікуму на правах вишого навчального закладу. Типове для художніх шкіл 1920-х років прагнення новаторства у Харківському художньому технікумі було поєднано з намаганням зберегти кращі традиції реалістичного мистецтва. Зберігачами цих традицій виступали керівники живописних майстерень: С. М. Прохоров, М. А. Шаронов, О. О. Кокель, М. С. Федоров, М. Г. Бурачек, О. К. Симонов, І. В. Севера, Л. А. Блох, які свого часу навчалися в Санкт-Петербурзькій академії мистецтв і провідних європейських центрах художньої освіти. Усі ці майстри сприяли новому розквіту художнього життя міста й розвитку традицій образотворчого мистецтва України.

З листа І. Ю. Репіна: «Дорогой Семен Маркович! Я очень радуюсь, что Вы остаетесь в Харькове – везде можно работать, если художник любит искусство. Да и Любимов, и Федоров (от которых я получил уже два письма), и Кокель – всё это люди больших способностей и дарований, я верю, они еще себя покажут». У відкритому листі Прохорову І. Ю. Репін дає деякі настанови про те, що в основі методу виховання фахівців має бути глибоке вивчення природи й багатство її пластичних форм: «Живость образов, очарование светом, глубина настроения составляют душу искусства живописи.

«Портрет хлопчика у шапці». Папір, олівець,
(не датовано)
“Boy in the hat”. Paper, pencil,
(not dated)

Форма – его тело. Как безжизненное произведение мертво, сухо, так недоразвившееся в форме – уродливо, жалко. Илья Рєпин».

У цей період С. М. Прохоров також постійно бере участь у виставках Товариства художників «Жар-колір», Об'єднання художників ім. І. Ю. Рєпіна, АРМУ (Асоціації революційного мистецтва України), АХЧУ (Асоціації художників Червоної України), і АХРР (Асоціації художників революційної Росії). На початку 1931 р. на основі колишніх груп АХЧУ й АРМУ сформувалась Всеукраїнська асоціація пролетарських художників, яка стала провідником початку централізованого керівництва художніми процесами. Восени 1938 р. було засновано Спільку художників України, до складу якої С. М. Прохоров увійшов серед перших, його було обрано членом правління. Тоді ж у Харкові відбулась його персональна виставка, присвячена 35-річчю художньо-педагогічної діяльності. На цей момент С. М. Прохоров уже професор Харківського художнього інституту (з 1935).

30-ті роки – час розквіту творчості С. М. Прохорова. Він пише свої краші твори: «Жниці» (1922–1923), «Подруги» (1923), «Чотири пори року» (1923), «Українська дівчина» (1925), «Дівчина в червоній шалі» (1926), «Піонер» (1928), «Українка» (1929). Він оперує насиченим кольором, контрастом яскравих сполучень, у його роботах елементи декоративності й стилізації набувають усе більшого значення. Прекрасно володіючи складним арсеналом академічної школи (рисунком і тональним колоритом), С. М. Прохоров шукає нові можливості збагачення свого творчого потенціалу завдяки синтезу із традиціями народного мистецтва.

Графічні роботи С. М. Прохорова свідчать про його добру освіту, яку він здобув у П. П. Чистякова. Малював художник багато, наполегливо вдосконалюючи свою майстерність, знаходив необхідні йому прийоми рисунка, лаконічні й прості, щоб виразно передати зовнішній вигляд моделі, виявити її найбільш значущі риси. У центрі його уваги вчені й робітники, селяни й піонери, близькі й знайомі люди: «Портрет художника С. Єфімова» (1922), «Голова дівчинки» (1923), «Портрет художника З. А. Докторовою» (1923), «Портрет Л. Б. Смоленського» (1923), «Портрет юнака» (1923), «Юнак, що сидить» (1927), «Портрет хлопчика у шапці» (1931), «Портрет юнака у кепці» (1932), «Портрет Л. А. Булаховського» (1933) й ін. Це, як правило, погрудні зображення, зроблені графітним олівцем і сангіною. У більшості його робіт фігуру в порівнянні зі старанно змодельованою світлотінню головою, лише позначено основними контурними лініями, завжди гнучкими, чистими на гладкому аркуші паперу. Його портретам притаманне бажання усвідомити багатство духовного світу моделі.

24 січня 1941 р. С. М. Прохорову було присвоєно звання «Заслужений діяч мистецтв УРСР». Попереду війна. Через окупацію Харкова багатьом довелося евакуюватися до міст Росії й Середньої Азії. Художній інститут виїхав до Самарканда. С. М. Прохоров залишився в окупованому

«Жниці». Полотно, олія, 1922 р.
 "Harvest-woman". Canvas, oil, 1922

Харкові. Наслідки окупації були жахливими. Значна частина музейної колекції загинула під час пожежі, було зруйновано центр міста, лежали в руїнах квартали житлових будинків, громадські будівлі, фабрики й заводи. Таким місто побачили визволителі 1943 р.

С. М. Прохоров уже не молодий, здоров'я його серйозно підірване: бронхіт, серцевий кашель і ревматизм будуть мучити його до кінця днів. Уже після війни у своєму листі родичам він напише: «Особенно подорвало мои силы последние три-четыре года. Сколько было тяжелых переживаний, волнений! Страшно подумать, что пришлось пережить за годы этой ужасной войны». 1944 р. С. М. Прохорову вручають орден Червоної Зірки. Ще в довоєнні роки він напише свої спогади про І. Ю. Рєпіна, високо поціновані сучасниками: «Чувствуется, что Вы не только художник – мастер полотна, но и художник – мастер слова. Ваша лекция о Репине представляет большую ценность и, несомненно, принесет пользу».

Виставки, участь у конференціях, лекції, робота зі студентами й літні практики – усе, як і в передвоєнні роки, однак частіше й частіше Прохоров скаржиться на здоров'я. Навіть своє 75-річчя він через хворобу відзначає вдома: «Мой юбилей прошел у меня на квартире, т. к. приехать в институт я не был в состоянии, да и не хотел: какой юбилей у больного человека?! Ко мне пришли студенты с цветами, с адресами – всё, как полагается на этот случай. Позднее явились представители союза и наших профессоров. Опять цветы и снова адреса. В общем, этот юбилей был отмечен очень тепло. И я им остался очень доволен... Ах, только бы вернулись хоть небольшие силы, чтобы мог работать!».

Він проживе ще півроку, а 23 липня 1948 на 76 р. життя С. М. Прохорова не стане. За рік до своєї смерті Семен Маркович напише внучці Капі: «Нужно быть уверенным, что полного, абсолютного счастья в жизни, увы, нет. А поэтому не следует быть очень требовательным к жизни, к ее благам. От жизни нужно требовать столько, сколько ты можешь получить от нее по своим способностям, за свой честный труд. Если будет так, то и жить будет хорошо. Для полноты так называемого счастья в жизни нужно любить свое дело, свою работу, стараться никому не завидовать и беречь свое здоровье».

Т. І. Борозенець,
 ст. науковий співробітник
 Харківського художнього музею

«Автопортрет». Папір, олівець, 1942 р.
Self-portrait. Paper, pencil, 1942

THE PUPIL OF I. REPIN – S. PROHOROV

S. Prohorov is a talented graphic artist, painter and a teacher, whose creative activity takes one of the leading parts in Ukrainian art of the first part of the XX century. His life and work was related to the city of Kharkov. He lived in the city for 35 years, taught in Kharkov Art College (1921 – Kharkov Art College, which later became Kharkov Art Institute in 1929). In 1944 S. Prohorov founded Kharkov Art School # 1 and dedicated the opening to the 100-th anniversary of I. Repin's birth, who was a famous artist and his teacher. The school is functioning today as well. He also brought up a pleiad of talented painters and graphic artists. Famous Soviet artists M. Cheremnyh and N Kotov are among them.

Semen Prohorov was born on the 11-th of February 1873 in the town of Maloyaroslavets in Kalyga Province in the family of weaver. There are no facts about his childhood. When he was 6 his father Mark Prohorov died. His father's brother, uncle Vasiliy took Semen to his family to Moscow and sent him to artist restorer where he had been studying for 12 years (1882–1894).

In 1894 Prohorov was taken to the army and stayed there until 1898. In 1899 S. Prohorov passed exams to male gymnasium to become a teacher. But he did not work as a teacher and entered Moscow Art College in 1900. His college teachers A. Arhipov, A. Korin, I. Kasatkin were famous artists. In 1904 S. Prohorov graduated from the college as an out-of-class teacher of painting and the same year entered Art Academy where was trained by I. Repin. He studied successfully and his works were honored. Thus, being a student of the Academy in 1908, he got the prize in the name of A. Kuindgy for his picture "Without Owners", and in a year for his picture "Ill Child". Then he was given an official name of a painter. Nowadays the picture is being stored in the Dnepropetrovsk Art Museum. In 1907 the artist finished pedagogical courses in Art Academy. The same year I. Repin stopped his teaching activity and during the following two years P. Chistyakov has been Prohorov's teacher at the Academy, where he learned to reflect surrounding world and unceasingly to call to nature. His workshop mates were A. Lubimov and I. Brodsky which later became popular artists. In a year after graduation from the Academy in 1910 the painter went abroad to France, Germany, Italy, Greece and Turkey.

Prohorov's trip was full of many new impressions, meetings with masterpieces of world art, which he had known only by books before; supervisions even casual stored in the memory of the artist, in his creativity box. By having returned from abroad in the autumn of 1910 he started to prepare an exhibition "Community of Artists" in England. He remembered: "It was autumn 1910 in Petersburg there was an art organization "Community of Artists". I Have just

«Портрет українки». Полотно, олія,
(не датовано)
“Portrait of Ukrainian girl”. Canvas, oil,
(not dated)

returned from abroad and being its member even before, took the position of treasurer. By the way we did not have much money. “Community of Artists” organized an exhibition in London. Besides the members of the community A. Arhipov, K. Krugutsky, V. Makovsky and K. Makovsky and some other painters were invited to take part in it for gaining more authority.”

The same autumn I. Repin offered his former pupil to go to the city of Tomsk to Siberia and to become a director of the school of painting and drawing in Tomsk. The Community of Art Appreciators asked Ilya Repin about recommendations. The payment was not high, the way too long, but Semen Prohorov agreed, more over he considered Repin’s recommendations to be great honor for him. Repin gave him the photo of himself with a signature, that was stored by Prohorov during all his life, and promised to help in any way he could. “But the main is – he asked me to come to him once a year and to show my creative work. Ilya Repin wrote to me in Tomsk regularly and even from abroad where he visited an exhibition in Rome in 1912.

In each of his letters to Repin from Tomsk Prohorov wrote in detail about the school, pupils, future plans, about his request to Art Academy to give some free gypsum models for classes. He asked Repin to advise the best journal to sign out. And all the questions were answered properly with all the recommendations needed.

In the beginning of 1911 S. Prohorov took part in the I-st All-russian Convention of Artists, which was held in Art Academy, where he represented his report from the Tomsk Community of Art Appreciators, in the parliament of which he took place. The program of summit was a “discussion of special needs and different art questions. ”

Each summer from 1911 to 1913 Prohorov as he had promised came to his teacher, discussed his works, problems and success. He really worked much – he was a lecturer, wrote articles and memories. But the main point was art. The artist exhibited his works in 1910 at the exhibition in England, in 1911 in Holland. In October 1911 his first personal exhibition was organized with 170 works that had been created from 1900 to 1911 in college, academy and in Altay.

His first works are examples of wide life-loving comprehension of the world. The main feature of his oil works is impulsiveness, which becomes a part of emotional structure of the work, bright combination of colors.

I. Repin was very attentive to the development of his pupil, appraised his enthusiasm in teaching process, considered him to be talented, was happy for his achievements: “I am very happy for your achievements in Tomsk, dear Semen, and I wish you all the success in your work”.

Relationship between Repin and Prohorov were much more close than traditional academic ones and were based on soul closeness: “I am sitting at my table full of letters and papers and thinking of you, my dear Semen, you are too far; and

I am awfully sorry that your victim and heroism did not meet your expectations. You know that there are always lack of good and interesting things anywhere and all the time. I am very-very much interested in your etudes.

Take them and come, make us some happier with your far unknown spaces”.

In 1922 in Kharkov the opening of Art College took place, which was governed by St. Petersburg Art Academy. A pupil of Repin A. Lubimov became its director. He implemented new rules, having in desire to stop routine in teaching process and to gather talented and experienced artists as teachers. He created not big but very hard-working staff. He invited as teachers academy graduators M. Pestrikov, O. Titov, G. Gorelov, A. Kokel, S. Prohorov.

In his letter from 9 May 1913 Semen Prohorov told Repin that he had taken Lubimov’s offer to move to Kharkov: “First of all I want to tell you about the main – our classes. I have been working here for three years and every day I think how to meet the ends. Giving my agreement to Lubimov, I said that I have to stay in Tomsk for one more winter in order to make our classes more independent and strong. Then G. Gorelov and his friend agreed to go to Kharkov. I thought that in such a company we could work more efficient. I am going to move to Kharkov only when the teacher consists of those who were mentioned above. I am very nervous about the fact of changing place: I don’t want to loose Kharkov but at the same time everything here is too close to me. And then what if the Academy will not approve me to Kharkov?” In summer 1913 he moved to Kharkov as a teacher of Kharkov Art College. Before starting to work Semen again visited Kuokkala in order to meet Ilya Repin and to show him his Altay etudes. It was the last meeting of the teacher and the pupil. The years of the First World War, Revolution of 1917, and Civil War were very difficult. Their correspondence did not stop but lasted till 1922.

In 1914 the First World War began. Prohorov was mobilized to front, and took part in fights under Warsaw and Dvinsk as an ensign. In 1916 he was taken to captivity. A. Lubimov tried to help his colleague and sent him his month payment, that fact was mentioned by Prohorov in his letters to Repin: “Going to attack I dislocated my leg, fell and as a result was taken to captivity. I cannot even explain all that I had to come through. Now I am healthy, my right hand hurts a little bit, but it’s getting better. I took my paints out and use them as often as it is possible and it gives me much satisfaction... A. Lubimov is very kind: he sends me my salary once a month, so I have enough money. Be healthy and happy for many-many years. Sincerely yours. S. Prohorov”. “It is a long time I have been in captivity. I am healthy, but miss my native land much. I haven’t seen exhibitions for ages. I am happy that have an opportunity

«Натюрморт», папір акварель, 1911р.
 "Still Life". Watercolor, 1911

to work. And it is really happiness! There is no lack of money: Lubimov takes care about me. I do not know if destiny will give me the chance to visit "Penates"? Really: 'to live a life is not the same as to cross a field...' I have never thought that I can appear in captivity, and now I am here... My death was so close but I stayed alive. I will believe that could sometime see you in a good health. Give my regards to Yury Illich. Yours sincerely. Semen Prohorov".

In 1918 Prohorov returned from front and continued his work in Kharkov Art College. In 1920-th he taught at the Highest Art Instructive Courses and Technical Courses in Professional School of Building, as well as at such clubs as "Communist", "Future", "Future Power" that were parts of national education.

In 1920–1930-th Kharkov became a huge cultural center, where the best creative forces were gathered. At that time Kharkov became a capital of Ukraine. An opening of Art Technical School as a higher educational establishment in 1921 at the base of Art College played a remarkable role at the process of the city cultural revival. Kharkov Art Technical School tried to save the best traditions of realistic art. S. Prohorov, M. Sharonov, A. Kokel, M. Fedotov, N. Burachek, A. Simonov, I. Severa, L. Bloh who studied in St. Petersburg Art Academy and the best European centers of art education were the leaders of art workshops. All these artists helped the city art life to blow and to develop the traditions of Ukrainian art.

From Repin's letter: "Dear Semen! I am very happy that you stay in Kharkov – a painter can work anywhere if he loves art. And Lubimov and Kokel (I have received two letters from them) – are the people of high skills and talent, I believe they will show their possibilities". In his open letter to Prohorov Repin gives some advice, that at the basics of bringing up specialists should lie deep comprehension of nature wideness of its plastic forms: Liveliness of image, charm of light? Deepness of mood is the soul of painting art. Form- is its body. How lifeless work is dead, dry, so undeveloped form is ugly. Ilya Repin".

At the period S. Prohorov is taking part at the exhibitions held by the Community of Artists "Hot-color", the Unity of Artists in the name of Repin, the ARAU (the Association of Revolutionary Art of Ukraine), the AARU (the Association of Artists of Red Ukraine), and the AARR (the Association of Artists of Revolutionary Russia). In the beginning of 1931 on the base of AARU and ARAU Ukrainain Association of Proletariat Artists was formed, which was a pioneer in central management of art processes. In the autumn of 1938 the Union of Ukrainian Artists was founded, where Prohorov entered one of the first and became its member of board of directors. At the same time his personal exhibition dedicated to 35-th anniversary of his art and teaching career was opened. From 1935 S. Prohorov had been a professor of Kharkov Art Institute.

1920–1930-th is a period of his active creative work. He created his best works: "Znitsy" (1922–23), "Girlfriends" (1923),

“Four Seasons”(1923), “Ukrainian Girl” (1925), “Girl in Red Shawl” (1926), “Pioneer” (1928), “Ukrainian Woman” (1929). He used bright colors, contrast of bright combinations, elements of decoration and style were one of basic. Using all the complicated means of academic school, Prohorov looked for wideness of his creative potential through combining traditions of national art.

Prohorov’s graphic works prove that his education was of high level, his teacher was P. Chistyakov. The artist painted much, sharpening his master skills, found necessary drawing features in order to transform the look of model, to distinguish its main features. He painted scientists and workers, peasants and pioneers, close friends and acquainted people: “Portrait of Artist S. Efimov” (1922), “Head of a Girl” (1923), “Portrait of Artist Z. Doktorov” (1923), “Portrait of Smolensky” (1923), “Portrait of a Young Man” (1923), “Young Man Which is Sitting” (1927), “Portrait of a Boy in Hat” (1931), “Portrait of a Young Man in Cap” (1932), “Portrait of Bulahovsky” (1933) and others. As a rule, these are breast images, implemented in graphite pencil and sanguine. In many of his works figure in comparison with a head, which is modeled properly with light is just marked with main contour lines, which are always flexible, clear on the smooth piece of a paper. 24 January 1941 S. Prohorov was given a rank of “Honored Worker of Art of USSR“. The war started. Because of Kharkov occupation many people had to evacuate to the cities of Russia and the Middle Asia. Art Institute moved to Samarkand. Prohorov left in occupied Kharkov. Consequences of occupation were awful. Much of the museum collection died in fire, the city center was destroyed, buildings and factories were ruined. In 1943 S. Prohorov was not a young man, his health was ruined: bronchitis, heart cough and rheumatism would have hurt him up to death. After the war he wrote to his relatives: “I have ruined my health over the last three or four years.

«Пори року». Картон, темпера, 1923 р.
“Seasons”. Cartoon, tempera, 1923

ФУНДАТОР ШКОЛИ

С. Прохоров з учнями й викладачами ХХТ. 1927 р.
S.Prokhorov with students and teachers, 1927

I worried much! We had to live over awful things during this war”.

In 1944 Prohorov was given the Order of Red Star. Before the war he wrote in his memories about Repin: “I feel that you are not only an artist – master of linen, but also – a master of a word. Your lecture about Repin is of high value and will be useful anyway”. Exhibitions, participation in conferences, lectures, work with students and summer practices – are still a part of his life. But his health was getting worse and worse. Even at his 75 birthday he stayed at home because of illness: “My anniversary was held in my apartment because I could not come to the Institute and even did not want: what an anniversary when you are ill? My students came to me with flowers as well as members of our union and professors again with flowers. So, I am satisfied with my anniversary. I only wish I could work...”

He lived half a year more and 23 June 1948 died on his 76 year of life. In a year before his death he wrote to his grand-daughter Капа: “One must be sure that there is no full, absolute happiness in life, unfortunately. So, one shouldn’t ask much, especially material things. One should ask so much how one can get by his skills and honest work. If it is so – so, life is good. For full happiness one should love his work, job, try not envy and look after his health”.

T. Borozenets,
a senior research worker
of the Kharkov Art Museum

С. Прохоров і Г. Акішина з викладачами
і учнями Художньої школи ім. І. Ю. Рєпіна. 1945р.
S. Prokhorov and A.Akishina with teachers and
students of art school named after Ilya Repin, 1945.

НАШІ
ВИКЛАДАЧІ

АКІШИНА ГАННА ІВАНІВНА

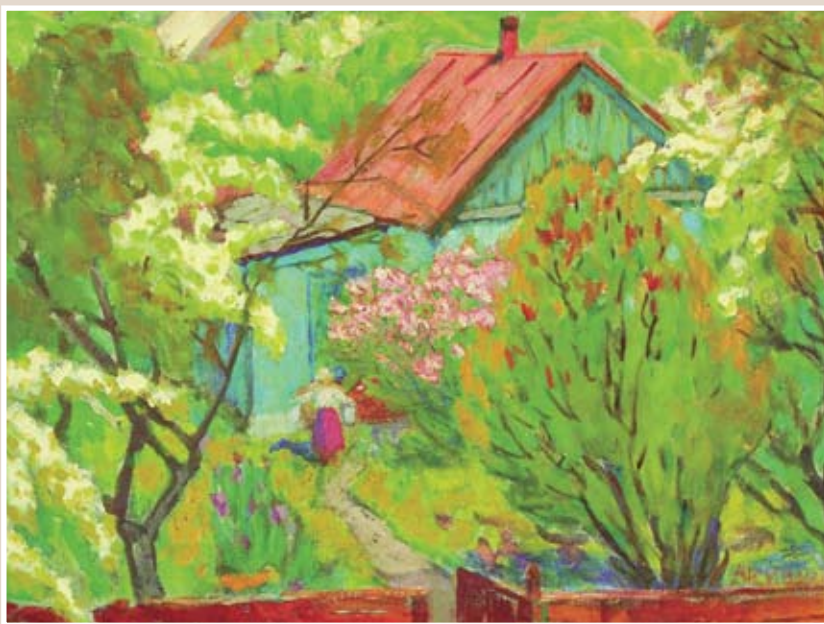
Український живописець.

Народилася 12 липня 1910 року в м. Юзівці, нині м. Донецьк. Вчилася в Харківському художньому інституті (1938–1941, 1944–1947) у С. Прохорова, Ю. Садиленка, О. Кокеля. Член ХО СХУ з 1960 р. Учасниця республіканських, всесоюзних і міжнародних виставок з 1951. Працювала директором і викладачем Харківської дитячої художньої школи ім. І. Ю. Рєпіна (1947–1966), працювала асистентом кафедри живопису в Харківському державному художньому інституті (1947–1950). Персональні виставки: Харків – 1961, 1972. Роботи зберігаються в Харківському художньому музеї і в приватних колекціях України, США, Канади.

Учні: Мартинець Олександр Васильович, Овчинников Володимир Анатолійович, Варєца Валентин Іванович, Буров Валерій Олексійович.

1.

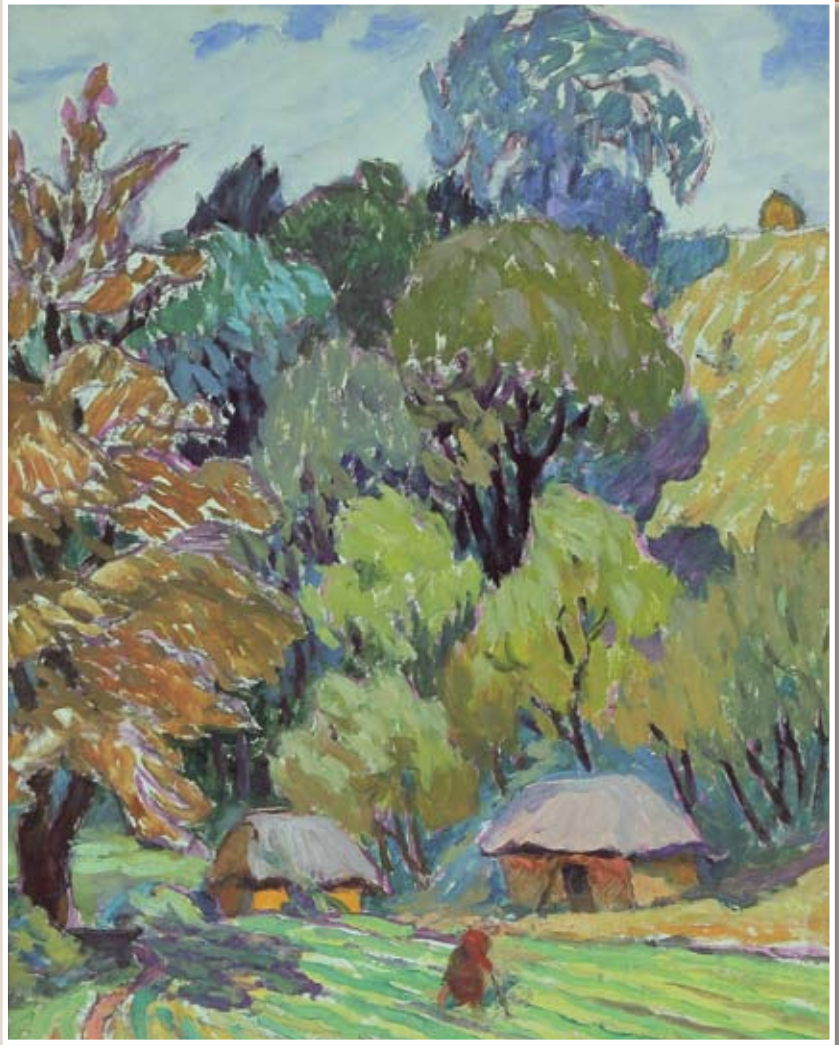

2.

1. «Жасмин цвіте». Полотно, олія, 60-ті роки
2. «Портрет дівчини». Картон, олія, 50-ті роки
3. «Хатка у Варвари під горою». Полотно, олія, 50-ті роки
4. «Жіноча постать». Полотно, олія, 50-ті роки
5. «Салют Перемоги». Полотно, олія, 70-ті роки

3.

4.

5.

КАБИШ ІВАН ЮХИМОВИЧ

Народився 12 березня 1926 р. в сел. Петропавлівка Червоноозерського району Новосибірської області. У 1941 р. закінчив 8 класів школи і разом з батьком переїхав в Україну до Полтавської області. У 1943 р. був призваний до лав Радянської армії і в лютому 1944 р. він був відправлений на Ленінградський фронт. У травні 1945 р. – на Далекий Схід, де брав участь у війні з Японією.

З вересня 1946 р. до серпня 1952 р. служив у збройних силах Радянської армії на Далекому Сході.

Після служби закінчив у 1952 р. Харківське художнє училище, у 1957 р. закінчив Харківський державний університет ім. О. М. Горького (історичний факультет), в 1973 р. закінчив Харківський художньо-промисловий інститут «з відзнакою» (вечірнє відділення).

Від 1952 р. до 1961 р. працював викладачем рисунка, креслення й історії в загальноосвітніх школах Харкова.

1961–1962 р. – викладач і завуч Харківської дитячої художньої школи ім. І. Ю. Рєпіна.

У 1962 р. був обраний головою правління Харківського обласного товариства художників, де він і працював до 1964 р.

З 1964 р. член Спілки художників СРСР.

У 1964 р. повертається на викладацьку роботу до Харківської дитячої художньої школи ім. І. Ю. Рєпіна, а з 1966 р. до 1997 р. працює директором школи.

За участь у Великій Вітчизняній війні з Японією має нагороди: Орден Вітчизняної війни II ступеня і дев'ять медалей.

За педагогічну, творчу й громадську діяльність нагороджений орденом «Знак Почета», медаллю «За доблестный труд», двома знаками «За отличную работу», бронзовою медаллю ВДНХ СРСР, грамотами, дипломами.

У 1987 р. за активну роботу з естетичного виховання підростаючого покоління, за заслуги в розвитку образотворчого мистецтва Кабишу Івану Юхимовичу було присвоєно почесне звання заслуженого працівника культури Української РСР.

Іван Юхимович вів плідну творчу, художню роботу. Брав участь у виставках Спілки художників, мав персональні виставки, в тому числі і в Харківському художньому музеї.

За довгі роки роботи в Харківській дитячій художній школі Іван Юхимович підготував, надихнув на подальшу творчість багато юних рєпінців, які стали видатними художниками, архітекторами, дизайнерами.

20 вересня 2007 р. Іван Юхимович Кабиш пішов з життя.

1.

2.

3.

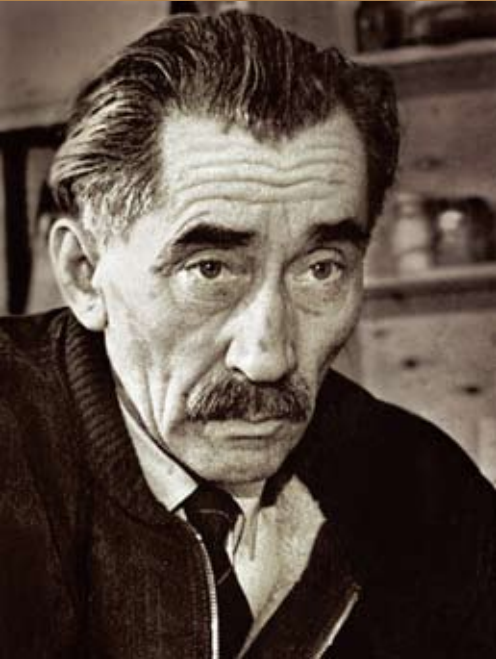
1. «Майбутнє належить комунізму». Папір, гуаш, 70x108, 1980 р.
2. «Вихідний день». Картон, олія, 49, 5x70, 1958 р.
3. «До Леніна». Картон, олія, 34x50, 1958 р.
4. «Харків узимку». Картон, олія, 45x50, 1970 р.
5. «Після дощу». Полотно, олія, 70x110, 1984 р.

4.

5.

МИРОНЕНКО ВАСИЛЬ ФЕДОРОВИЧ

Видатний український радянський графік, народний художник УРСР. Народився 27 грудня 1910 р. (за новим стилем 9 січня 1911 року) в с. Горіхівка Полтавській губернії Російської імперії (нині Лубенський район Полтавської області України).

З 1931 по 1936 р. навчався у Харківському художньому інституті у В. І. Касіяна. Після закінчення – залишився викладати в інституті. Очолював кафедру рисунка, з 1961 р. – на посаді професора.

1 лютого 1948 р. був призначений консультантом Харківської дитячої художньої школи ім. І. Ю. Рєпіна.

Василь Мироненко дебютував на Першій всесоюзній виставці плаката «Плакат на службі п'ятирічки», відкритій на початку квітня 1932 р. в Москві в приміщенні Державної Третьяковської галереї.

Від того часу учасник численних республіканських, всесоюзних і зарубіжних художніх виставок.

Персональні виставки В. Ф. Мироненко пройшли в Харкові (1940, 1944, 1954, 1975), Москві (1945, 1946), Сумах (1953), й Києві (1958).

У жовтні 1943 р. Василь Федорович повертається до Харкова й займається відновленням навчального процесу в художньому інституті. У 1946 р. нагороджений медаллю за «Доблесну працю в Великій Вітчизняній війні 1941–1945».

Помер художник 10 квітня 1964 р. у Харкові.

Роботи В. Ф. Мироненко зберігаються в Національному художньому музеї України, Харківському художньому музеї у численних музейних і приватних колекціях в Україні й за її межами.

1.

2.

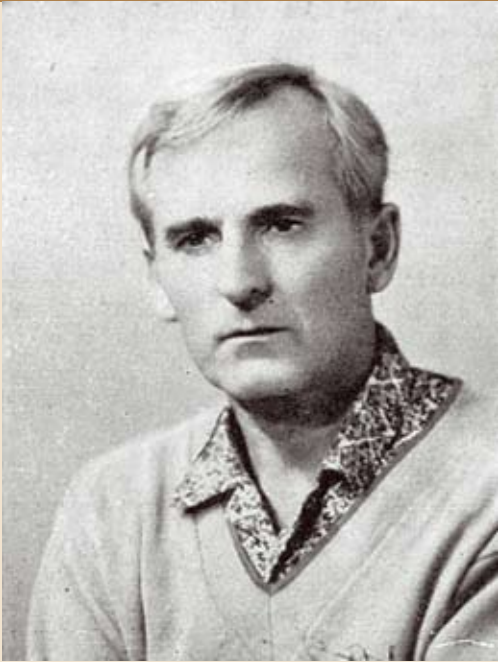

3.

1. «На Дніпрі». Офорт, акватинта, 20x40, 1956 р.
2. «Весна». Офорт, акватинта, суха голка, 23, 4x20, 1940 р.
3. «Харківський художній інститут». Офорт, акватинта, 24x30, 1940 р.
4. «Майдан Тевелєва в Харкові». Офорт, акватинта, 27x50, 1960 р.

4.

МАЛИК ЛЕОНІД АНАНЬЄВИЧ

Художник, живописець, педагог.

Народився 22 вересня 1913 року у Генічеську, нині Херсонська область. Закінчив ХДХУ (1935–1940) і ХДХІ (1940–1941; 1944–1948), де навчався у М. Дерегуса. Член ХО СХУ від 1956 р. Учасник республіканських і всесоюзних виставок з 1949 р. Викладав у Харківській дитячій художній школі ім. І. Ю. Рєпіна усе своє життя (з 1950 р.) і ХГХУ (1948–1951).

Помер 4 листопада 1992 року в Харкові.

1.

2.

3.

4.

1. «Нові сіті». Полотно, олія, 153x250, 1967 р.
2. «Дума про товариша». Полотно, олія, 150x200, 1980 р.
3. «На лови». Полотно, олія, 85x150, 1970 р.
4. «Йдуть у море». Полотно, олія, 100x110, 1980 р.
5. «У далеке плавання». Полотно, олія, 150x165, 1987 р.

5.

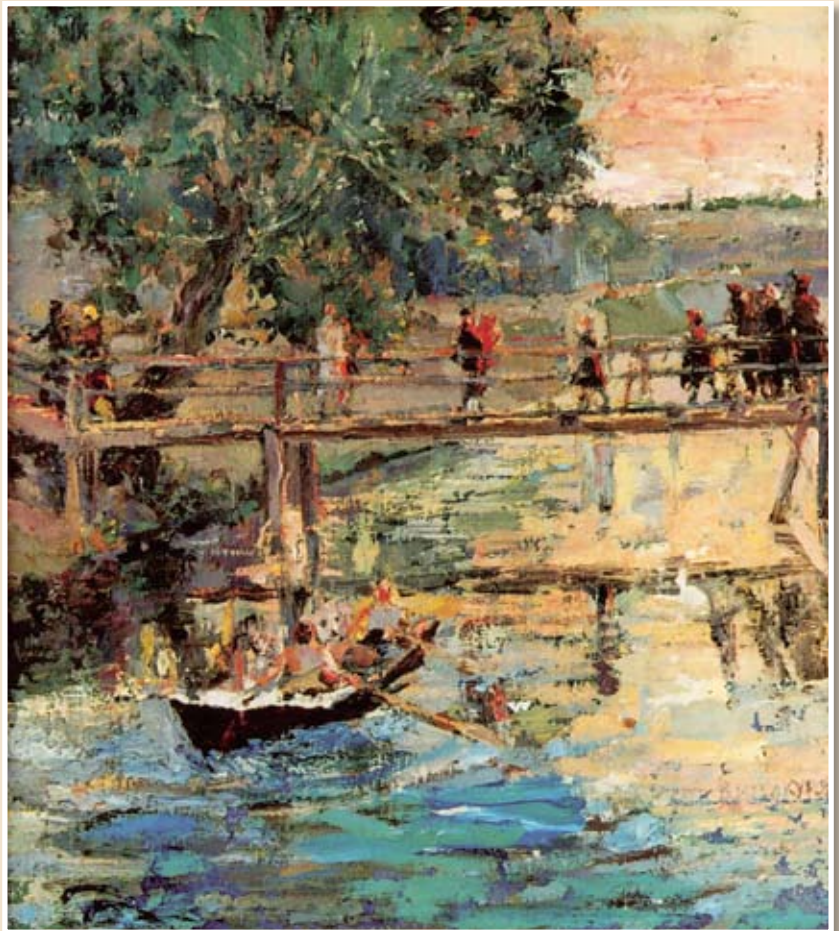
ВИНОКУРОВА МАРІЯ ЯКІВНА

Живописець. Народилась 26 жовтня 1914 року у Астрахані. Закінчила Астраханський художній технікум (1932–1937), ХГХІ (1944–1951), де навчалася в М. Дерегуса, Л. Чернова, І. Дайца, Є. Єгорова, С. Прохорова, С. Солодовника, Г. Бондаренко. Учасниця обласних і всеукраїнських виставок. Персональні виставки: Харків – 1983, 1992, 1993, 1994.

Від 1959 по 1974 була завучем і педагогом з рисунку, живопису, композиції в Харківській дитячій художній школі ім. І. Ю. Рєпіна. Роботи М. Винокурової перебувають у музеях України: Художньому музеї м. Харків, Художньому музеї м. Суми, Історико-художньому меморіальному музеї ім. І. Рєпіна м. Чугуїв, Картинній галереї м. Кировськ, Пархомівському історико-художньому музеї м. Краснокутськ. Крім того, роботи М. Винокурової перебувають у приватних колекціях України, Росії, Ізраїлю, Німеччини, Франції, США тощо.

Померла в Харкові 10 вересня 2000 року.

1.

2.

3.

4.

1. «Золотий вечір». Полотно, олія, 37х34, 1952 р.
2. «Кінець життя троянд». Полотно, олія, 72х62,5, 1998 р.
2. «Літо. Пейзаж». Картон, олія, 53,5х56, 5, 1976 р.
3. «Зимовий ранок». Полотно, олія, 50х37,5, 1957 р.
5. «Я вас кохаю». Полотно, олія, 60х53, 1964 р.

5.

ЛУЦЕНКО АНАТОЛІЙ ПАВЛОВИЧ

Український живописець, графік. Анатолій Павлович Луценко народився 11 липня 1928 року в Харкові. А з 1949 по 1955 рік навчався в Харківському державному художньому інституті, де його викладачем за фахом був Петро Іванович Котів.

У 1955–1956 роках А. П. Луценко викладав у Харківській дитячій художній школі ім. І. Ю. Рєпіна, пізніше – у Харківському художньому училищі. Його учнями були: І. А. Бабенко, Т. І. Лешенко, А. Л. Судаков, А. І. Удовенко, М. В. Якунін та інші відомі художники.

З 1957 р. – учасник міських, республіканських, всесоюзних і міжнародних художніх виставок. Член Харківської організації Спілки художників України з 1962 р. Твори художника зберігаються в Харківському художньому музеї, у галерейних і приватних колекціях в Україні і за її межами.

1.

1. Етюд. Картон, олія, 20х30, 1960 рр.
2. «Первісток». Полотно, олія, 150х170, 1958 р.
3. «Баржа на річці». Полотно, олія, 30х70, 1960 р.
4. «Потр». Картон, олія, 30х50, 1960 р.
5. Із серії «Кременчуцька ГЕС». Лінорит, 60х35, 1960 р.

2.

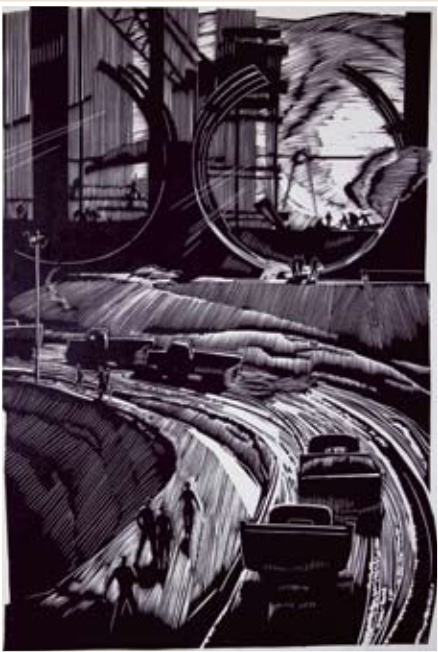
3.

4.

5.

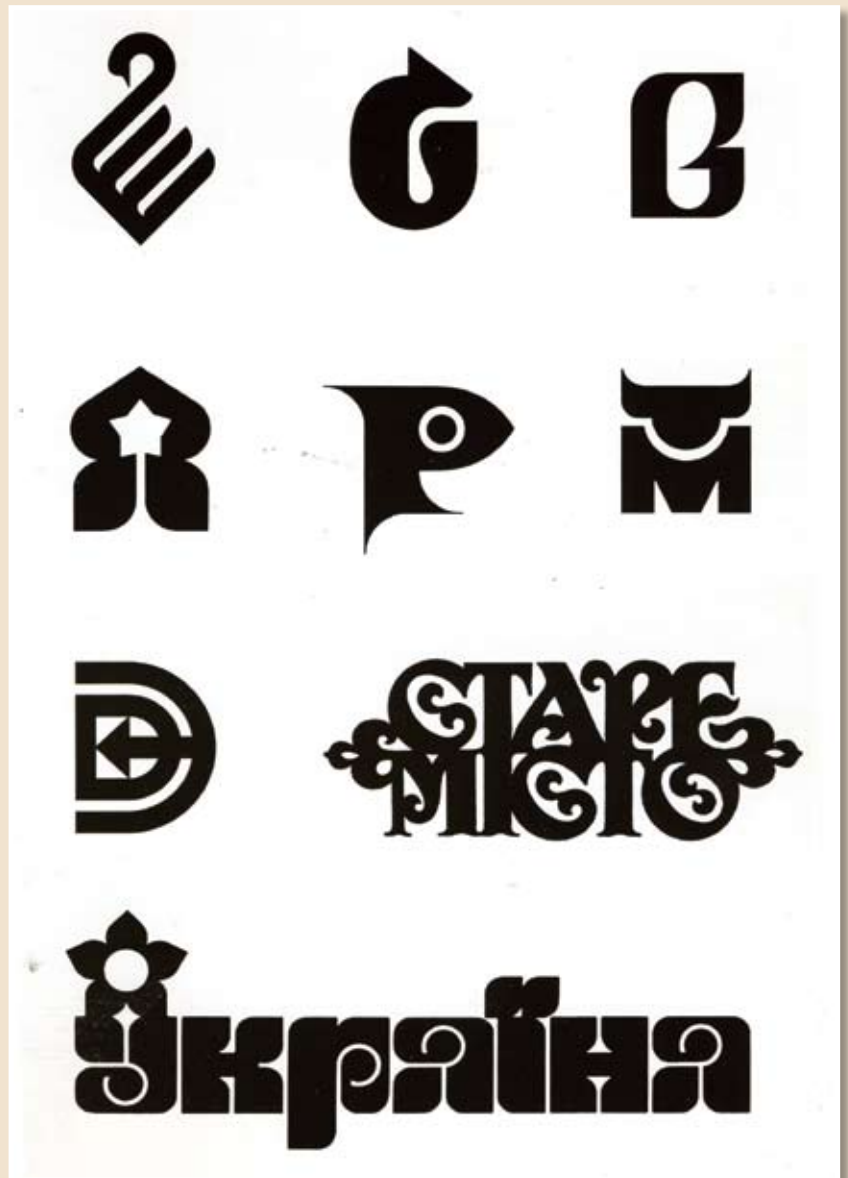

НАДЕЖДІН ЄВГЕН ВАЛЕРІАНОВИЧ

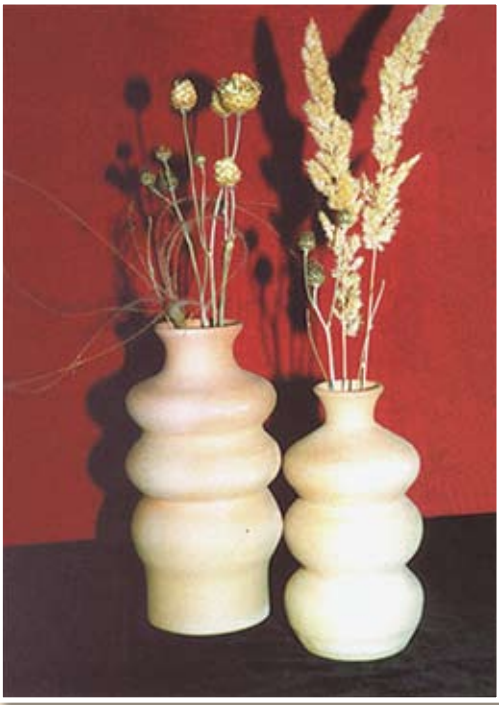
Художник декоративно-прикладного мистецтва (кераміка), графік, працює в царині оздоблювального мистецтва та графічного дизайну.

Народився 5 березня 1933 р. в Одесі. Закінчив Одеське державне художнє училище ім. М. Б. Грекова (1947–1952), Львівський державний інститут прикладного та декоративного мистецтва (1952–1958), де навчався у М. Жука, М. Павлюка, Т. Порожняка. Член ХО СХУ з 1971 р. голова секції декоративно-прикладного мистецтва ХО СХУ. Учасник республіканських, всесоюзних і міжнародних виставок з 1964. Працював у Харківській дитячій художній школі завучем і викладачем (1960–1966 рр.), пізніше в ХДХУ.

1.

2.

3.

4.

1. Корпоративні знаки й логотипи різних років.
2. Керамічні вази для сухих квітів, 1980 р.
3. Новорічна листівка, лінорит, 1985 р.
4. Новорічна листівка, лінорит, 1990 р.

ПАВЛОВ МИКОЛА ВАСИЛЬОВИЧ

Графік, аквареліст, живописець, педагог.

Народився 20 травня 1926 року в с. Зеньків Полтавської області. Учасник бойових дій в роки Великої Вітчизняної війни. Закінчив ХДХУ (1950–1954), де вчився в Л. Фітільова. Член ХО СХУ з 1977 р. Учасник республіканських, всесоюзних і міжнародних виставок з 1974 р. Персональні виставки: Харків – 1973, 1989. Викладав у філії Харківської дитячої художньої школи ім. І. Ю. Рєпіна (1955–1961), Харківській художній школі ім. І. Ю. Рєпіна (1961–1968; 1977–1983).

Помер 26 травня 1989 року в Харкові.

1.

2.

4.

3.

1. «Вересень у полі». Папір, акварель, 60x80, 1970 р.
2. «Ранішня зоря». Папір, акварель, 60x80, 1973 р.
3. «Літній день». Папір, акварель, 54x80, 1975 р.
4. «Пізня осінь», з серії «Мирні поля». Папір, акварель, 55x77, 1974 р.
5. «Незабаром весна», з серії «Поля Харківщини». Папір, акварель, 54x80, 1977 р.

5.

Шевченко Д. В. «Стаханов І. М. », папір, сепія, 70х90, 2008 р.

СТАХАНОВ ІГОР МИХАЙЛОВИЧ

Український живописець і графік.

Народився 2 червня 1925 року в Харкові.

Учасник Великої Вітчизняної війни, відзначений бойовими нагородами.

З 1946 по 1950 р. навчався в Харківському державному художньому інституті (ХДХІ) у Л. Чернова, М. Шапошнікова, П. Котова, М. Дерегуса, В. Мироненка.

У 1956 р. робота Ігоря Стаханова була відібрана на III Осінню художню виставку, що проходила з грудня 1956 по січень 1957 р. в Харківському державному музеї образотворчого мистецтва. З цього часу І. М. Стаханов – постійний учасник міських, республіканських, всесоюзних і зарубіжних художніх виставок.

Член Харківської організації Спілки художників України з 1962 р.

З 1950 р. викладає у Харківському державному художньому училищі, пізніше в Харківському художньо -промисловому інституті (нині Академія дизайну і мистецтв).

У 1960-ті викладав в Харківській дитячій художній школі ім. І. Ю. Рєпіна.

Твори художника представлені в Харківському та Луганському художніх музеях, у приватних колекціях в Україні та за її межами.

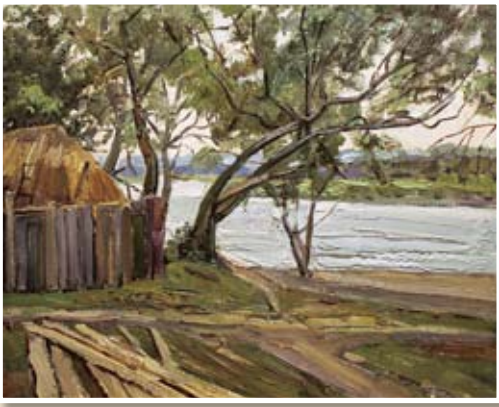
Ігор Михайлович Стаханов пішов з життя у 2008 році.

1.

2.

3.

1. «Пам'ятник Т. Г. Шевченку в Харкові». Кол. офорт, 45x24, 1980 р.

2. «Хліб», із серії «Гімн праці». Кол. офорт, 50x65, 1999 р.

3. «Будинок на березі». Картон, олія, 40x50, 1970 р.

4. «Осінь, будиночки». Картон, олія, 40x50, 1970 р.

5. «Богатирі вогню», із серії «Гімн праці». Кол. офорт, 50x65, 1999 р.

4.

5.

МОЇСЕЄНКО РАЇСА ІВАНІВНА

Народилась 7 жовтня 1937 р. в с. Казача Лопань Дергачівського району Харківської області. Після закінчення середньої школи працювала на заводі ХТЗ.

У 1965 р. закінчила Харківське художнє училище.

У 1970 р. закінчила Харківський художньо-промисловий інститут.

З лютого 1971 р. працювала викладачем Харківської дитячої художньої школи ім. І. Ю. Рєпіна. 1 листопада 1971 р. була призначена заступником директора з навчально-виховної роботи школи. Цю посаду обіймала до 2000 р..

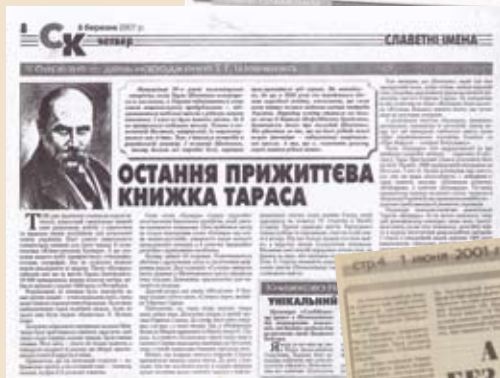
Більше 38 років Раїса Іванівна передавала набуті знання юному поколінню харків'ян, 30 років присвятила напруженій діяльності на посаді заступника директора з навчально-виховної роботи у Харківській художній школі ім. І. Ю. Рєпіна. Серед вихованців Раїси Іванівни Моїсеєнко чимало професійних художників, архітекторів, діячів образотворчого мистецтва, відомих не лише в Україні. Багато понесли свої знання, здобуті від першого педагога, у далекі країни: Канаду, США, Ізраїль, Францію, Кубу, Австралію.

Творча спадщина художника Р. І. Моїсеєнко багатогранна: серії «Моя Україна», «Катерина» (за поемою Т. Шевченка), «Діти війни», автопортрети різних років (1963–2009), жіночі портрети, пейзажі, натюрморти. Графічна мова її робіт природна й безпосередня. Коли дивишся на її автопортрети, жіночі портрети, здається, що вони оживають.

До останнього дня Раїса Іванівна працювала в Харківській дитячій художній школі ім. І. Ю. Рєпіна, передаючи свої знання молодим художникам. 19 грудня 2009 р. вона померла в Харкові. Світла пам'ять видатному педагогу.

1.

2.

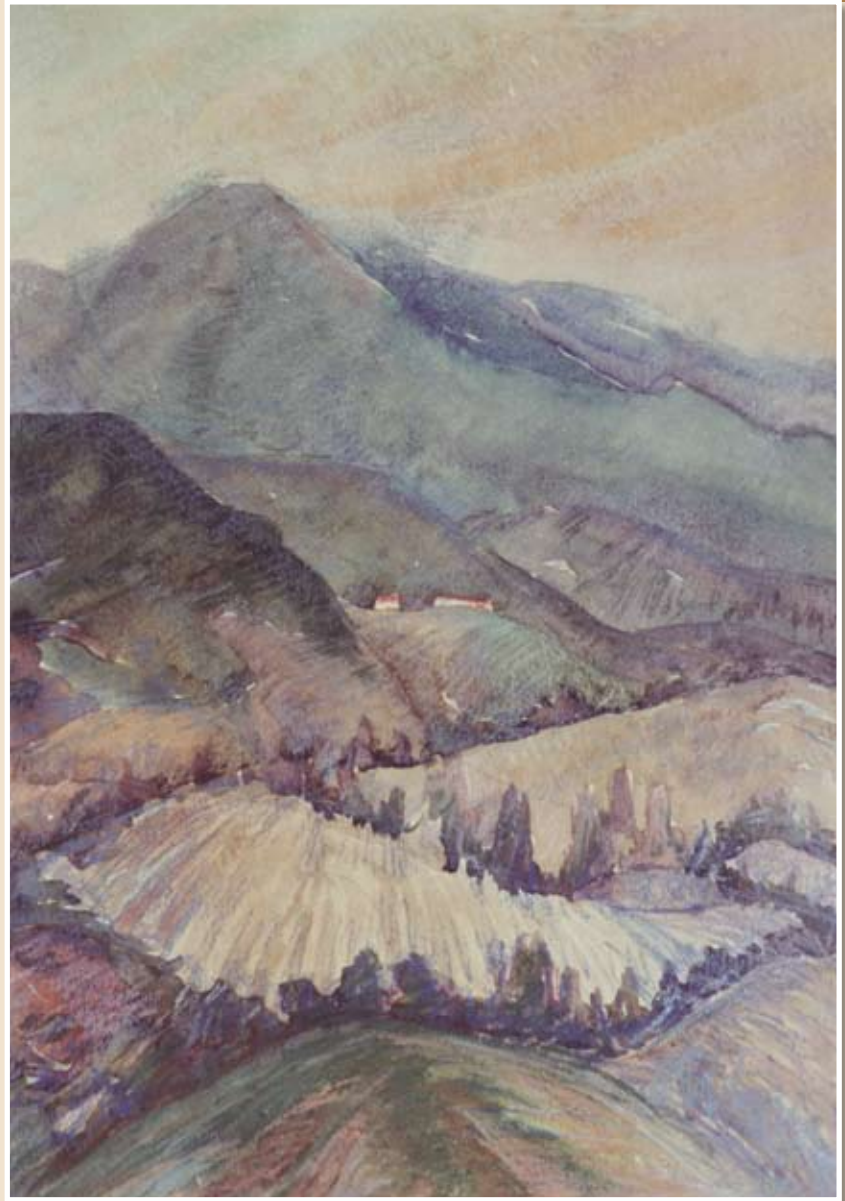

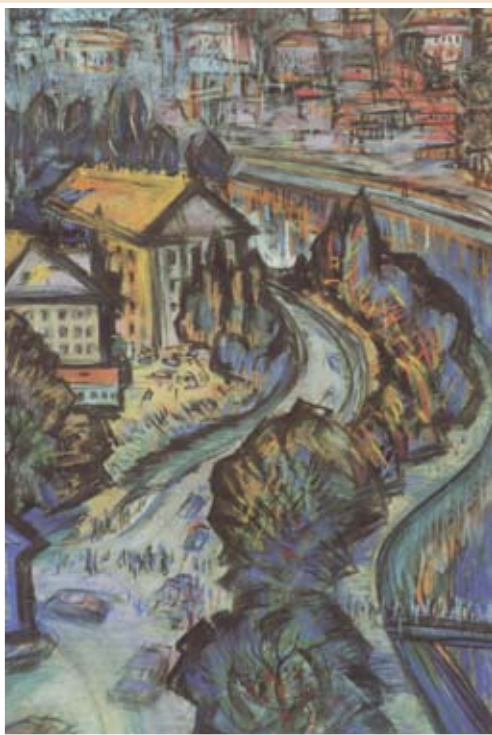
3.

1. Публікації у періодичних виданнях
2. «Автопортрет». Папір, сангіна, 40х60, 1979 р.
3. «Квіти». Папір, акварель, 30х40, 1997 р.
4. «Кримські гори». Папір, акварель, пастель, 40х60, 2001 р.
5. «Рання осінь». Папір, пастель, 40х60, 1993 р.
6. «Карпатські замальовки». Папір, кол. олівці, 30х40, 1994 р.

4.

5.

6.

БЕЗНОШЕНКО-ЛУЧКОВСЬКА МАРІЯ ГЕОРГІЇВНА

Графік, живописець.

Народилась 29 липня 1940 року в Абрашино Ординського району Новосибірської області.

Закінчила ХХПІ (1966–1971), де навчалась в М. Шапошнікова, А. Константинопольського, С. Беседіна. Член ХО СХУ з 1992. Учасниця республіканських, всесоюзних і зарубіжних виставок з 1972 р. Персональні виставки: Харків – 1992, 1995. Працювала в Харківській дитячій художній школі ім. І. Ю. Репіна викладачем з 1974 р. до 1999 р. За цей час вона підготувала багато талановитих юних художників для подальшого навчання в вищих художніх навчальних закладах. Учні Марії Георгіївни з вдячністю і любов'ю згадують роки навчання в Репінці у видатного педагога – Марії Георгіївни Безнощенко-Лучковської.

1.

2.

3

4.

1. «Портрет». Папір, акварель, 49,5x35,5.
2. «Білі ночі». Полотно, олія, 86x153, 2000 р.
3. «Росний ранок. Купальниця». Папір, пастель, 84,5x59, 1987 р.
4. «Теплий вечір». Папір, акварель, 65x42, 1997 р.
5. «Будні земні». Авторська техніка, 43x60, 1992 р.

5.

АЛЕКСЕЄВА СВІТЛАНА АНАТОЛІЇВНА

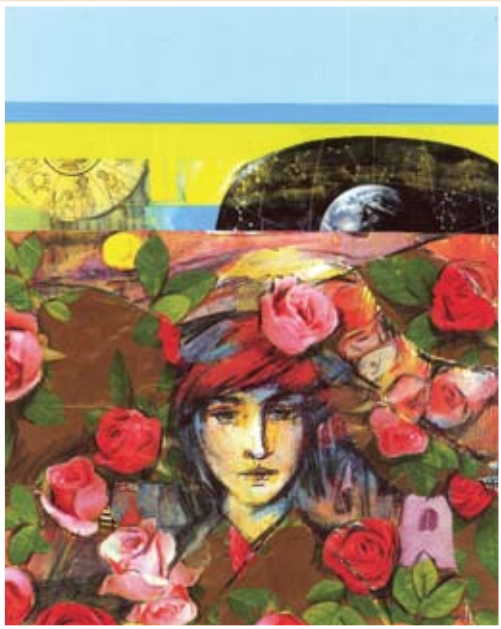
Графік.

Народилася 25 грудня 1949 року у Ізмаїлі. Закінчила Ужгородське декоративно-прикладне училище (1965–1969 рр.), ХХПІ (1971–1976 рр.), де навчалася в А. Мартинця, В. Ненадо, І. Криворучка. Член ХО НСХУ з 1993 р. Учасниця обласних, республіканських і всеукраїнських виставок.

1982–1986 рр. викладала в Харківській художній школі ім. І. Ю. Рєпіна. Викладає в ХДХУ.

1.

2.

3.

1. «Біль». Авторська техніка, 24х28, 2010 р.
2. «У взаємодії». Авторська техніка, 31х25, 2011 р.
3. «Дві музи». Авторська техніка, 25х39, 2011 р.
4. «Рівновага». Авторська техніка, 29х40, 2012 р.

4.

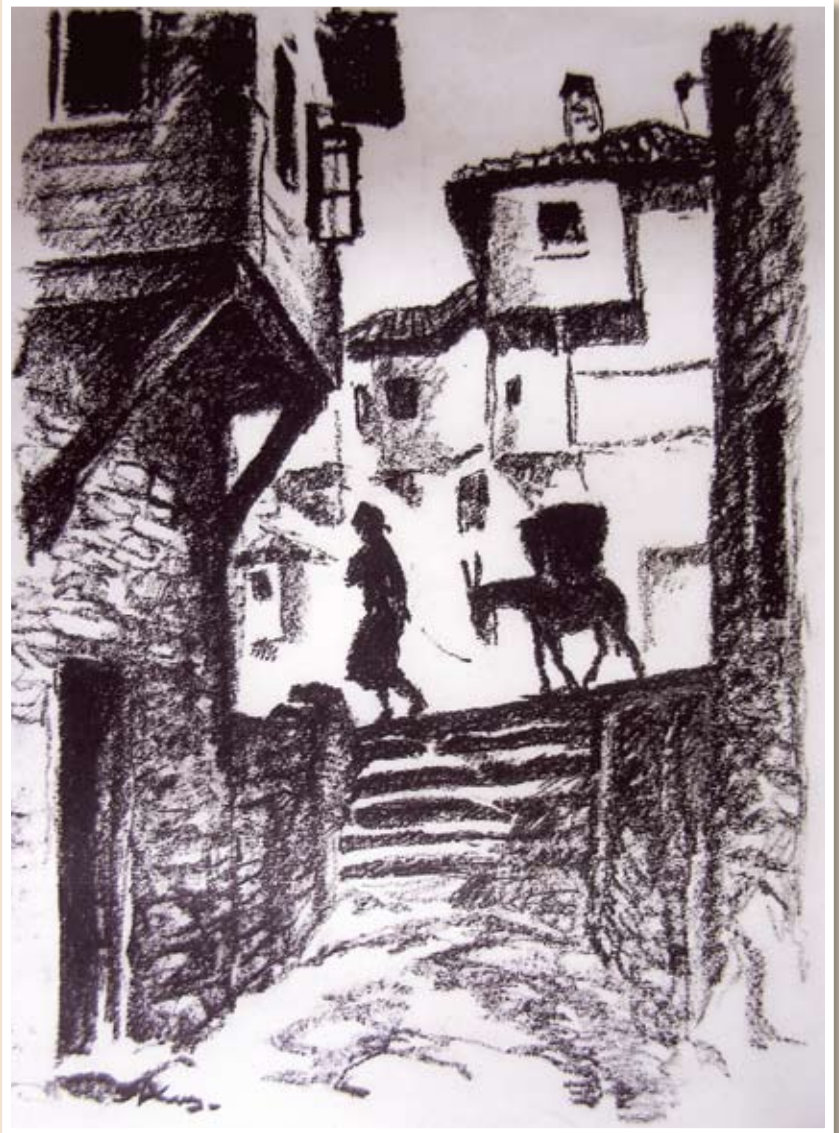
ХМЕЛЬНИЦЬКА АЛЛА МИКОЛАЇВНА

Графік, художник монументально-декоративного мистецтва, мистецтвознавець.

Народилась 17 лютого 1929 р. у Владивостоку. Навчалася у Вільнюському художньому інституті (1947–1948), викладач І. Кузмінскіс; закінчила ХДХІ (1948–1953), викладачі Г. Бондаренко, В. Мироненко, І. Дайц, А. Страхов; аспірантуру Інституту мистецтвознавства, фольклору й етнографії ім. М. Т. Рильського АН УРСР (1956–1960), керівник В. Касіян.

Член ХО СХУ з 1972 р. Учасниця республіканських, всеукраїнських, всесоюзних і зарубіжних виставок з 1954 р. Персональні виставки: Харків – 1969, 1995, 1998; Сімферополь – 1997. Працює в ХХУ, викладач. Як мистецтвознавець друкується з 1954 р. Автор альбому «Федір Гнідй» (Київ, 1980 р.), ряду каталогів, буклетів, журнальних статей з питань українського народного декоративного мистецтва й сучасного живопису.

1.

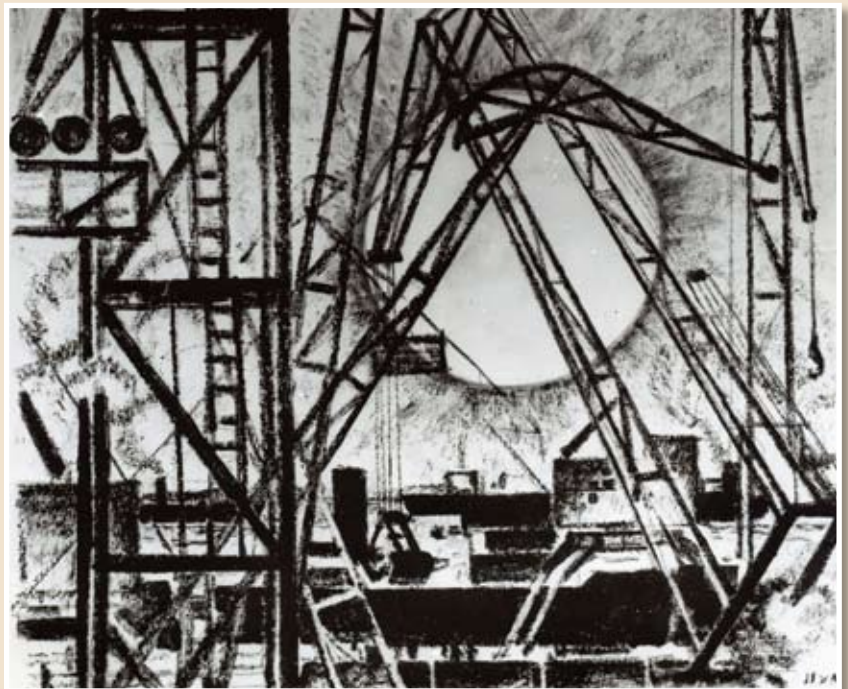

2.

1. «Вулиця східного міста». Літографія, 50x40, 1998 р.
2. Із серії «Прибалтика». Літографія, 50x70, 1970 р.
3. Із серії «Прибалтика». Міш. техніка, 50x40, 1980 р.

3.

ТУПИЦІН ВІКТОР ФЕДОРОВИЧ

Народився 22 травня 1939 р. в Горькому.

Випускник російського Нижегородського державного художнього училища. Педагог малювання й креслення.

Випускник Харківського художньо-промислового інституту 1970 р., художник декоративно-прикладного мистецтва. Педагогами були заслужений художник України академік Олександр Анатолійович Хмельницький, заслужений художник України академік Адольф Маркович Константинопольський та інші.

З 1975 р. – на педагогічній роботі.

З 1975 р. до 1979 р., з 1986 р. і до сьогодні – викладач Харківської дитячої художньої школи ім. І. Ю. Рєпіна

Був організатором і директором дитячої художньої школи в місті Південне Харківського району Харківської області з 1980 р. до 1986 р.

За час педагогічної роботи виховав велику кількість учнів, багато з яких зараз професійні художники.

Бере участь у виставковій діяльності художньо-реставраційного об'єднання «Red Horse». Член спілки народних майстрів та умільців. Учасник міських, обласних і міжнародних виставок. Творчі роботи зберігаються в приватних колекціях близького та далекого зарубіжжя, музеях України.

На цей час працює над циклом живописних робіт, в яких торкається теми духовності людини.

Має численні подяки по службі, подяку від Міністерства культури України за внесок у розвиток національного мистецтва України.

1.

2.

3.

4.

1. «Перед грозою». Папір, акварель, 20x30, 2000 р.
2. «Осінній пейзаж. Хліба зібрані». Папір, акварель, 20x30, 2000 р.
3. «Думи мої думи...». Папір, акварель, 65x85, 2013 р.
4. «Редкая птица долетит до середины Днепра...» М. В. Гоголь. Акрил, 60x80, 2013 р.
5. «Бузок». Полотно, олія, 50x70, 2014 р.

5.

ГОНЧАРОВ ОЛЕКСАНДР ДМИТРОВИЧ

Народився 10 травня 1947 р. в Курську.

Закінчив відділення промислової графіки ХХПІ (1973). Вчителі: В. Селезньов, О. А. Хмельницький, В. С. Ненадо, В. О. Побєдін, М. Каменной. З 1978 – викладає в ХДХШ №1 імені І. Ю. Рєпіна. Викладач вищої категорії, автор графічно-живописної техніки «Вібромонотіпія», навчальний посібник (2010). Працює в царині плаката, станкової графіки, акварелі. Учасник міжнародних, всесоюзних, республіканських, обласних виставок з 1980 р.

Персональні виставки:

- Харків 1987, 2010;
- Республіканська виставка до 35-ліття Перемоги;
- Міжнародна ювілейна виставка 1996 р., Харків;
- Республіканська виставка художників-педагогів;
- Виставка художників Харкова у Франції, м. Ліль;
- Виставка художників Харкова у ПНР, м. Познань;
- Обласна виставка присвячена 27 з'їзду КПРС.

У 2000 був заохочений міським управлінням культури: занесений у книгу «Перлини педагогічної майстерності», випуск 2.

У 2004 міський голова В. Шумілкин відзначив «Подякою» багаторічну плідну працю, високий професіоналізм, значний особистий вклад у справу естетичного виховання підростаючого покоління.

Учні О. Гончарова беруть активну участь у міських, обласних, всеукраїнських і міжнародних виставках і конкурсах і стають їх переможцями. Багато з учнів продовжують освіту в Харківських середніх і вищих навчальних закладах, в тому числі Харківській державній академії дизайну і мистецтв.

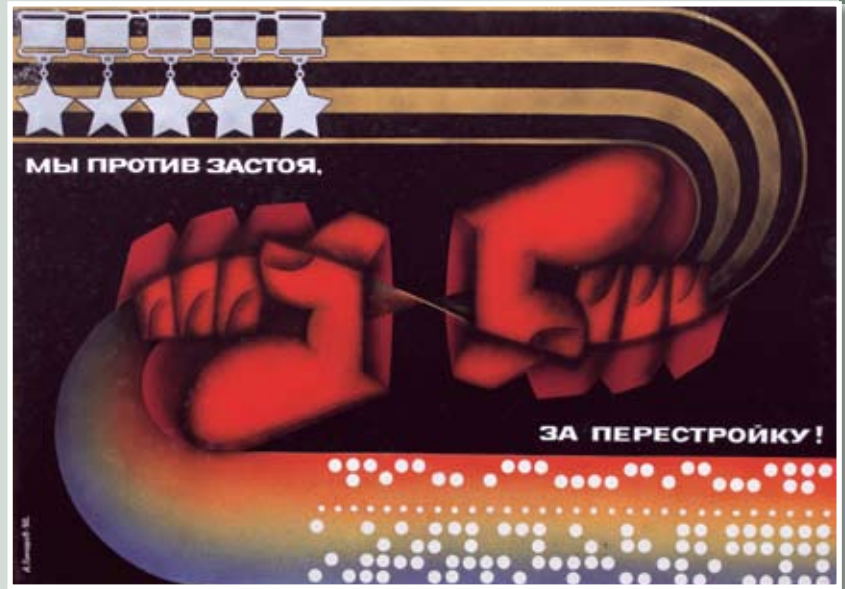
1.

2.

3.

4.

5.

1. «Мир дітям усієї землі». Картон, гуаш, 108x70, 1980 р.
2. «Слава переможцям». Картон, гуаш, 108x70, 1980 р.
3. «Ми проти застою». Картон, гуаш, 108x70, 1993 р.
4. «1945 рік». Картон, гуаш, 108x70, 1985 р.
5. «Стоп». Картон, гуаш, 100x70, 1982 р.

ЧУРСІНА ВІРА ІВАНІВНА

Народилась 29 жовтня 1949 р. у с. Борисівка Белгородської області (Росія).

Закінчила Орловський державний педагогічний інститут (1972), педагоги з фаху – А. І. Курнаков, Б. П. Басарев.

Закінчила Харківський художньо-промисловий інститут (1980). Педагоги – С. Ф. Беседін, О. В. Мартинець, Й. І. Карась.

Учасник багатьох всеукраїнських, міжнародних і зарубіжних виставок і конкурсів з 1980.

Графік, член ХО НСХУ (1992).

Доцент кафедри живопису ХДАДМ (1994).

Лауреат Муніципальної премії (2003).

Заслужений діяч мистецтв України (2009).

Консультант ХДХШ ім. І.Ю. Рєпіна с 2009 року.

Лауреат Міжнародної творчої премії ім. І. Ю. Рєпіна (2013).

1.

2.

3.

1. «Натюрморт з гранатами». Папір, акварель, 55x70, 1995 р.
2. «Вербна неділя». Папір, акварель, 67x55, 1994 р.
3. «Наприкінці». Папір, акварель, 70x100, 2013 р.
4. «Ягідний червень». Папір, акварель, 70x100, 2005 р.

4.

ШАПОЛОВА ВІКТОРІЯ ВАЛЕНТИНІВНА

Народилася 27 березня 1960 року в Харкові. З 1977 р. навчалась в Харківському художньо-промисловому інституті, який закінчила в 1982 р. за фахом «художник декоративного мистецтва».

Викладає в ДХШ №1 ім. І. Ю. Рєпіна з 01 вересня 1986 р. У 2006 р. отримала подяку від Харківського міського об'єднання греків «Геліос» за проведення міського конкурсу дитячого малюнка «Легенди і міфи Древньої Греції». Її учні брали участь у міських, обласних, всеукраїнських і міжнародних художніх конкурсах, в яких посідали призові місця, здобували Гран-прі й стали їх лауреатами. Вікторія Валентинівна неодноразово брала участь у міських, обласних і всеукраїнських художніх виставках.

1.

2.

3.

4.

1. «Солов'їний спів». Полотно, акрил, 40x60, 2013 р.
2. «У морській безодні». Ручне ткацтво, вовна, 150x120, 2006 р.
3. «Синій натюрморт». Папір, акварель, 60x40, 2002 р.
4. «З літопису середньовіччя». Колаж: полотно, шкіра, олія, 120x180, 2008 р.

БЕЗРУК ІРИНА ОЛЕКСАНДРІВНА

Народилась 12 вересня 1971 року в Харкові.

У 1990 р. з відзнакою закінчила навчання в Харківському державному художньому училищі, навчалась у В. І. Висікайло, А. П. Луценка, Г. М. Коновалова.

З 1990 р. до 1996 р. навчалась в Харківському художньо-промисловому інституті (нині Академія дизайну і мистецтв) за спеціальністю «Графіка», викладачі В. Я. Шевченко, О. О. Юрченко, І. І. Яхін, Ю. М. Вінтаєв, В. О. Хованов, І. М. Стаханов, В. А. Звольський.

З 1995 р. бере участь в обласних, всеукраїнських художніх виставках і пленерах.

З перших днів відкриття в 1996 р. до 2003 р. працювала в Харківській муніципальній галереї, куратор Міжнародного дитячого фестивалю «Світ без темних фарб».

З 1996 р. до 2002 р. – методист Обласного методичного кабінету навчальних закладів мистецтв і культури; методист Обласного навчально-методичного центру підвищення кваліфікації працівників культосвітніх закладів.

З 1996 р. до 2003 р. – викладач Харківської дитячої художньої школи №1 ім. І. Ю. Рєпіна.

З 2003 р. і до сьогодні – заступник директора ДХШ ім. І. Ю. Рєпіна, викладач-методист вищої категорії

З 2004 р. – куратор роботи Галереї Харківської дитячої художньої школи ім. І. Ю. Рєпіна.

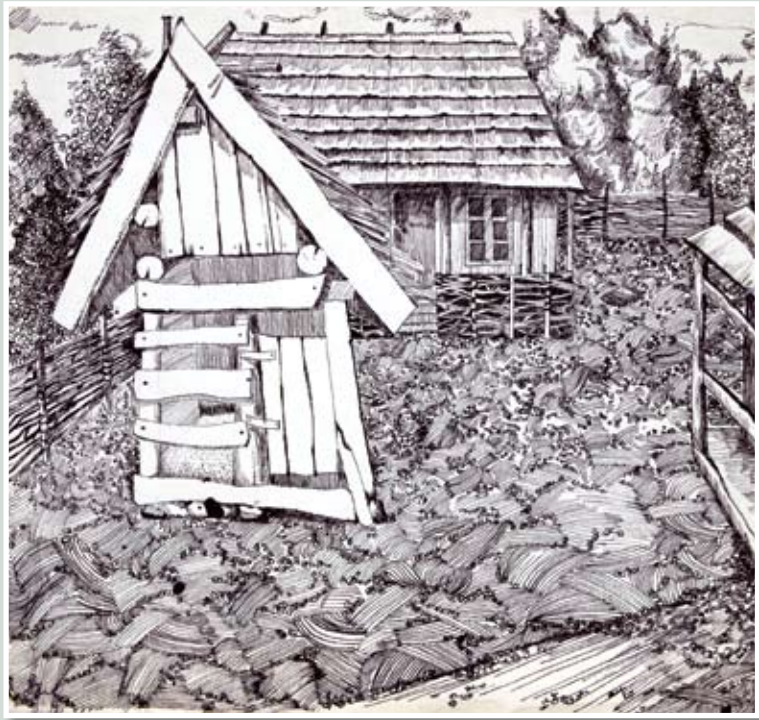
Ірина Олександрівна проводить методичну діяльність, є одним з авторів методичних посібників для викладачів ДХШ і ДШМ «Тематична розробка навчального плану ДХШ. 1–2 класи. Рисунок. Живопис. Композиція», очолює циклову комісію ХДХШ ім. І. Ю. Рєпіна. Має подяки й почесні грамоти Харківської міської ради і Департаменту культури.

Учні Ірини Олександрівни багаторазово ставали переможцями всеукраїнських, міжнародних художніх конкурсів і пленерів, брали участь у різноманітних виставках. Більшість з них продовжують навчання у вищих художніх навчальних закладах Харкова.

1.

3.

2.

4.

1. «На Маланку», із серії «Українські свята». Мішана техніка, 21x15, 2012 р.

2. «Івана Купала», із серії «Українські свята». Мішана техніка, 21x15, 2012 р.

3. «Шевченківський гай». Туш, перо, папір, 29x31, 2009 р.

4. «Аладжа монастир. Болгарія». Папір, гуаш, 60x40, 2013 р.

СУХОРУКОВА ЛЮДМИЛА АНДРІЇВНА

Народилася 23 грудня 1970 р. в Армавірі Краснодарського краю Росії.

Освіта:

– Лабінська художня школа. Краснодарський край 1982–1986 р.

– Кунгурське художнє училище (Пермська область Росії). Диплом з відзнакою, 1987–1990 р.

– Харківський художньо-промисловий інститут. Спеціалізація: «Промисловий дизайн». Диплом з відзнакою, 1994–1999 р.

– Друга вища освіта: Міжрегіональна Академія управління персоналом. Спеціалізація: «Управління персоналом та міжнародна економіка», 2005–2007.

– Аспірантура: Харківська державна академія дизайну і мистецтв. Здобувач, 2007–2013.

Місця роботи:

З 2000 і донині – Харківська художня школа № 1 ім. І. Ю. Рєпіна, викладач дизайну та комп'ютерної графіки, педагог вищої категорії.

Автор методичної програми «Основи дизайну в художній школі».

З 2004 і донині – Харківська державна академія дизайну і мистецтв. Старший викладач кафедри «Мультимедійний дизайн».

Має досвід роботи в області графічного, промислового, мультимедійного дизайну; організатор і куратор виставок.

2004 – грамота за заслуги в галузі викладання і виховання підростаючого покоління від Управління культури Харківської міської ради.

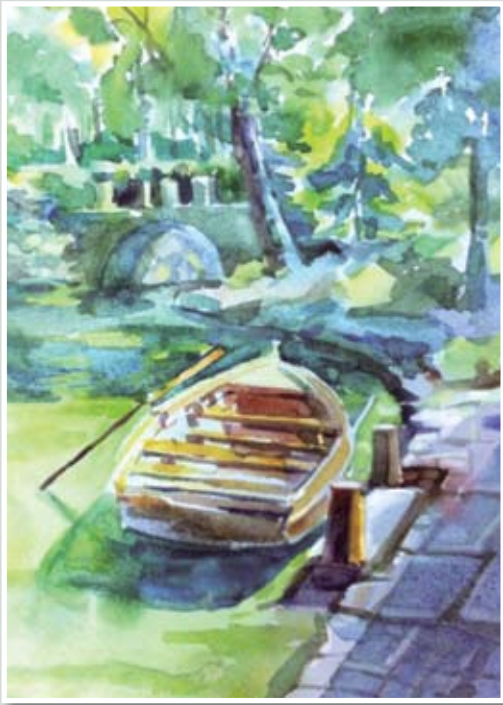
2005 – почесна грамота міського голови за професіоналізм та особистий внесок в галузі естетичного виховання підростаючого покоління.

2006 – диплом міжнародного дитячого конкурсу «Море і діти» за активну роботу з естетичного виховання і високий професійний рівень юних художників.

2007 – подяка Міжнародного благодійного фонду Володимира Співакова (м. Москва) за допомогу в організації Міжнародного фестивалю «Москва зустрічає друзів».

З 2007 і донині – учасник в міжнародних науково-практичних конференціях в галузі дизайну, публікації в фахових наукових виданнях Україні та Росії.

mila.70@mail. ru

1.

2.

3.

1. «Умань». Папір, акварель, 20x30, 2010 р.
2. «Літо». Папір, акварель, 45x30, 2013 р.
3. «Метелики». Папір, акварель, 40x35, 2013 р.
4. «Підводний світ». Комп'ютерна графіка, 25x15, 2011 р.

4.

МАСЬОМА ТАМАРА СТЕПАНІВНА

Народилась 1 грудня 1957 р. в Чугуєві. Завідувачка станкового відділення Харківської дитячої художньої школи № 1, викладач-методист вищої категорії. Знайомство зі світом творчості відбулося в дитячій художній школі міста Чугуєва. Перші педагоги – Мальцев Петро Миколайович і Мілько Степан Павлович. З 1969 р. – навчання в Республіканській художній школі імені Т. Г. Шевченка в місті Києві на факультеті живопису. З 1976 по 1981 р. – навчання в Харківському художньо-промисловому інституті на факультеті дизайн інтер'єру. Педагогічна діяльність почалася в Чугуївській художній школі. З 1982 – робота в художній школі № 2 міста Харкова. Понад десять років пов'язані з роботою в Харківській дитячій художній школі імені І. Ю. Рєпіна. Велика кількість учнів Тамари Степанівни продовжила навчання в художніх закладах. Учні здобули багато перемог у конкурсах, від шкільних до міжнародних, і брали участь у багатьох пленерах в Польщі (Познань), Болгарії (Албена, Несебр), Франції (Немур, Париж), Чорногорії, Хорватії, Росії (Санкт-Петербурзі, Володимирі, Суздалі, Муромі), Казахстані, Карпатах, Чернігові, Львові, Луцьку, Гурзуфі, Ялті, Чугуєві.

1.

2.

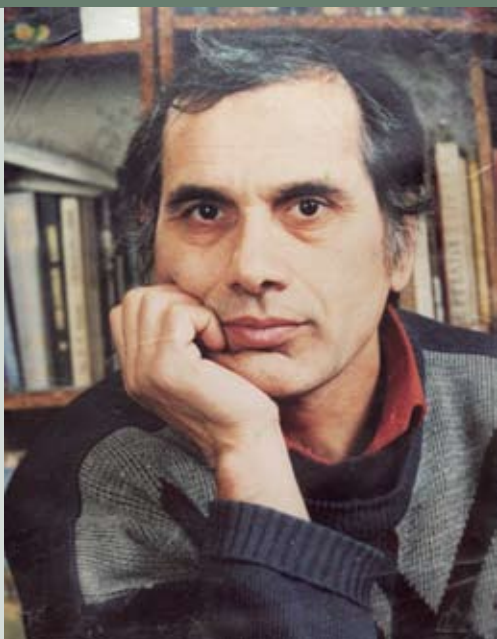

3.

4.

1. Натюрморт. Полотно, олія, 40х50, 2011 р.
2. «У заповідних лісах». Полотно, олія, 40х50, 2012 р.
3. «Варна. Коло моря». Полотно, олія, 40х50, 2013 р.
4. «Коло Світязя». Полотно, олія, 40х50, 2010 р.

ДУМБУР ХАРИТОН ФЕДОРОВИЧ

Народився 10 травня 1949 року в сел. Ново-Янісоль Володимирського району Донецької області.

У 1973 р. закінчив Луганське державне художнє училище, живописно-педагогічне відділення. У 1983 р. закінчив Харківський художньо-промисловий інститут – факультет «Інтер'єр і обладнання» (нині Академія дизайну і мистецтва). Після закінчення працював у Харківському художньо-рекламному комбінаті художником декоративного мистецтва. Надалі працював у Харківському художньому музеї у відділі виставок і реклами.

З 2003 р. і донині, працює в Харківській дитячій художній школі ім. І. Ю. Рєпіна викладачем.

Учасник міжнародних, всеукраїнських і обласних виставок.

1.

2.

3.

4.

5.

1. «Кримський етюд». Картон, олія, 50х35, 2012 р.
2. «Берег моря». Полотно, олія, 60х80, 2008 р.
3. «Захід на морі». Полотно, олія, 50х70, 2010 р.
4. «Сонячна долина». Картон, олія, 50х35, 2012 р.
5. «Андрій Первозванний». Мозаїка, 50х120, 2002 р.
6. Настінний розпис, 320х100, 2002 р.

6.

ЧЕРНУХА ЮЛІЯ ФЕДОРІВНА

Народилася 11 серпня 1976 року в Харкові.

У 1995 р. поступила до Харківського художнього училища на театральньо-декораційне відділення, де навчалася у П. А. Шигимаги, а через рік, перевелася на живописне відділення, яке з успіхом закінчила під керівництвом А. В. Яшина, М. Ф. Сердюка і Г. В. Семержинського дипломною роботою «Дитинство».

У 2000 р. вступила до Академії дизайну і мистецтв на відділення станкового живопису до педагогів В. В. Сізікова і В. Л. Ганоцького, і в 2006 р. отримала диплом фахівця, завершивши навчання в майстерні портретно-тематичного живопису під керівництвом проф. В. М. Чауса дипломною роботою «Жак-Ів Кусто». Того ж року була прийнята на роботу в ХДХШ №1 ім. І. Ю. Рєпіна. У 2013 р. за темою «Рисунок драпірування» посіла третє місце на обласному конкурсі методичних розробок. Крім того, постійно бере участь в обласних, тематичних і республіканських виставках.

Контакти: Julia.kraski@mail.ru

1.

2.

1. «Вартові зимової тиші». Полотно, олія, 87х95, 2001р.
2. «Помаранчева готика». Полотно, олія, 70х90, 2012 р.
3. «Фіолетовий ранок». Полотно, олія, 85х65, 2012 р.

3.

СМІГУНОВ ВІКТОР ВОЛОДИМИРОВИЧ

Народився в 1952 році в селі Червоний Куток на Белгородщині (Росія). У 1976 р. закінчив художню студію при БК ХЕМЗ від ХХПІ, де навчався малюнка (вчителі – В. Я. Шаламов, В. Я. Лозовий).

У 1980 р. закінчив Харківський художньо-промисловий інститут, факультет дизайну. (Вчителі – А. В. Бойчук, Г. С. Письменний, В. Я. Рогулін, С. М. Солодовник,). Під час навчання в 1980 р. із групою студентів був відряджений на стажування до художньо-промислового інституту до м. Галле (НДР).

Після завершення навчання, здобувши кваліфікацію художника-конструктора (дизайнера), працював на Харківському велосипедному заводі на посаді начальника лабораторії технічної естетики.

У 1982–1988 р. сумісно з основною роботою був викладачем рисунку й живопису в художній студії при БК ХЕМЗ, та з 1995–1997 р. в БК «Серп і Молот», де набув досвіду викладацької діяльності.

Протягом багатьох років працюючи на заводі, В. В. Смігунов не покинув своєї творчої діяльності й неодноразово брав участь в конкурсах народної творчості. За виставки своїх картин і малюнків був нагороджений почесними грамотами й нагородами.

Найголовніше, що характеризує творчий напрям Віктора Смігунова – це особлива любов до свого рідного краю, де пройшло його дитинство. Спілкування з живим світом Батьківщини дає йому творче натхнення. І перші його пейзажні роботи пов'язані з цією темою, присвячені чарівності буднів сільського буття, яке зберігає щось вічне, що приносить людині звичайне життєве щастя.

З 2007 р. працює в ХДХШ №1 ім. І. Ю. Репіна на посаді викладача спеціальних предметів: рисунка, живопису, композиції, дизайну. Цілий ряд його учнів є дипломантами обласних і міжнародних конкурсів, продовжують навчання в художньому ліцеї, в Академії дизайну, художньому училищі та інших художніх навчальних закладах.

У 2007–2012 рр. брав участь в виставках творчих робіт викладачів школи (у виставковому залі ХДХШ).

У 2012 р. брав участь в обласній виставці викладачів шкіл «Різдвяний подарунок Слобожанщині» (роботи занесені до каталогу виставки).

Віктор Смігунов працює в жанрі пейзажу й портрета, продовжує і підтримує кращі традиції реалістичного образотворчого мистецтва.

1.

1. «На дальній станції». Полотно, олія, 60x80, 1992 р.
2. «Вечірнє відображення. Річка Ворскла». Папір, гуаш, 32x26, 2005 р.
3. «Село Червоний Куток, на етюдах». Полотно, олія, 60x80, 1992 р.
4. «Зимова кладочка. Прогулянка». Полотно, олія, 45x54, 1992 р.

2.

3.

4.

ЛІЗНИЧЕНКО ОЛЕНА ВАЛЕНТИНІВНА

Народилась 23 серпня 1975 року в Глобиному Полтавської області.

Початкова художня освіта – ДХШ №13 м. Санкт-Петербург, та ДХШ м. Нальчик; Миргородський державний керамічний технікум ім. М. В. Гоголя (1990–1995 рр., спеціальність – майстер декоративно-ужиткового мистецтва), БелГТАСМ (1995–2000 рр., спеціалізація – «технологія тонкої та будівельної кераміки»).

Основний напрям творчої діяльності – декоративно-ужиткове мистецтво.

Регулярно бере участь у виставках районного та обласного значення (Художня галерея «Мистецтво Слобожанщини»). Брала участь у виставці «RED HORSE та юні митці». Була відзначена грамотами й дипломами. Проводить майстер-класи з різних видів декоративно-ужиткового мистецтва.

Працює в Харківській дитячій художній школі.

1.

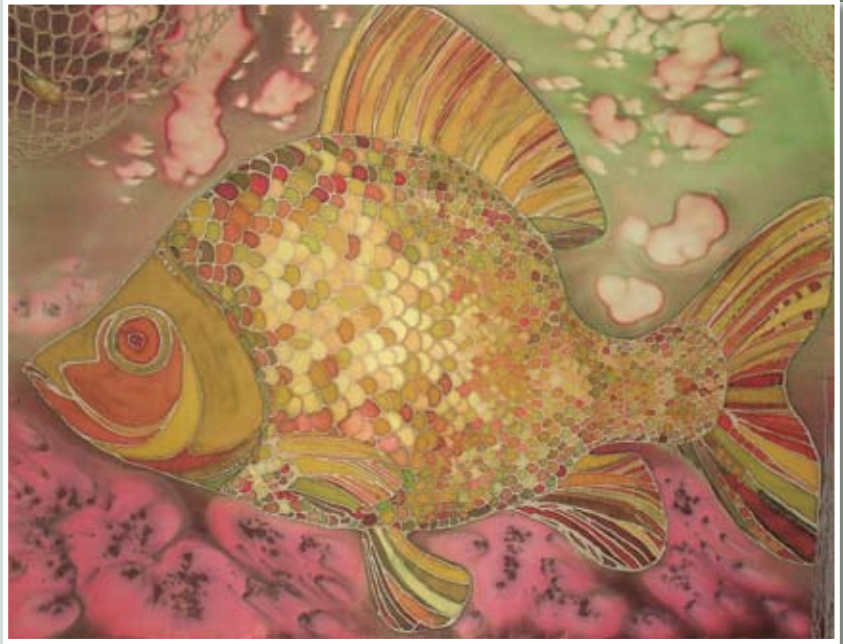
2.

3.

4.

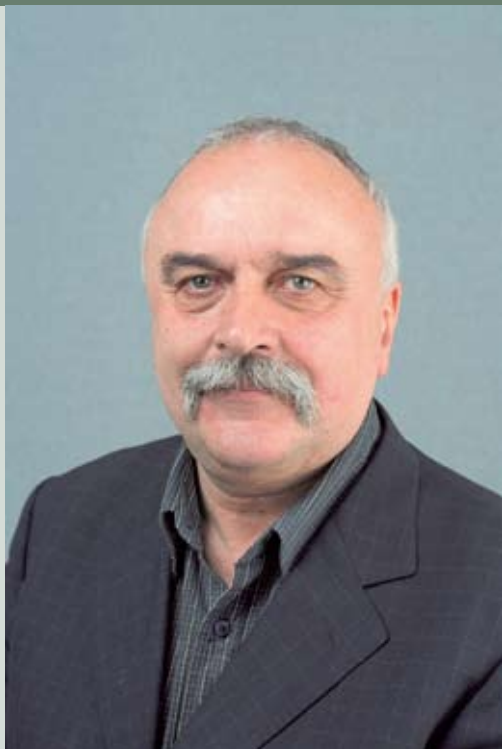

6.

1. «Метелики». Батік, 60х90, 2003 р.
2. «Лілії». Батік, 80х80, 2013 р.
3. «Соняшники». Папір, акварель, 30х40, 2002 р.
4. «Золотий карась». Батік, 60х80, 2012 р.
5. «Місячні квіти». Батік, 30х80, 2005 р.
6. «Орхідея». Батік, 50х80, 2002 р.

5.

ЛИСЕНКО ОЛЕКСАНДР МИКОЛАЙОВИЧ

Заслужений художник України

Лисенко Олександр Миколайович народився в 1952 році, в селі Сварково Глухівського району на Сумщині.

Випускник факультету дизайну Харківського художньо-промислового інституту (1976–1981 рр.).

Працював дизайнером у Харківській філії ВНДІ технічної естетики.

Брав участь у багатьох міжнародних виставках з дизайну, має понад сорок авторських свідоцтв. Нагороджений срібною медаллю ВДНГ СРСР. Член Спілки дизайнерів України, член правління Харківської організації Спілки дизайнерів України, член творчого об'єднання «Буріме».

Викладач ХДХШ ім. І. Ю. Рєпіна.

Персональні виставки:

Харківський художній музей: грудень 1998, січень 1999 року, травень 2008 року, серпень 2010 – «Українська ментальна картинка».

Національний художній музей України, м. Київ, 2000 рік.

Український культурний центр, м. Москва, 2001 рік.

Муніципальна галерея, м. Харків, 2002 рік – «Ню», червень-липень 2006 р. – «АКТ», 2010 рік – «ЛАН і його учні» – роботи О. Лисенка й учнів Харківської дитячої художньої школи № 1 ім. І. Ю. Рєпіна.

Харківська дитяча художня школа № 1 ім. І. Ю. Рєпіна – виставка «Мистецькі лабіринти» учнів заслуженого художника України О. Лисенка, 2012 рік.

Галерея «Маєстро», м. Харків, «Графіка О. Лисенка» – ювілейна виставка, 2013 р.

Нагороджений срібною медаллю ВДНГ СРСР 1989 р.

Лауреат муніципальної творчої премії ім. Г. С. Сковороди, 2003 р. Заслужений художник України. Нагороджений Почесною відзнакою Харківської обласної ради «Слобожанська слава», нагороджений багатьма почесними грамотами й подяками (України, Білорусі, Болгарії, Казахстану, Росії).

Автор навчальних посібників з мистецтва:

«Движение формы и цвета в среде», Харків, 2010 р.;

«Движение формы и тона в цветонасыщенной среде», Харків, 2011р.

1.

2.

3.

1. «Святкова вулиця, с. Сваркове». Полотно, олія, 75х90, 2009 р.

2. «Пелагея». Полотно, олія, 85х65, 2006 р.

3. «Зимовий реквієм». Полотно, олія, 60х80, 2008 р.

4. «Зимова трапеза». Полотно, олія, 70х90, 2009 р.

4.

ХЛИСТУН ГАННА ВОЛОДИМИРІВНА

Народилася 2 квітня 1980 року в Харкові.

У 1999 р. з відзнакою закінчила живописне відділення Харківського державного художнього училища.

У 2004 р. захистила диплом з відзнакою за спеціальністю «реставрація творів мистецтва» в Академії дизайну і мистецтв.

У 2005 р. здобула диплом магістра з відзнакою, що дає право займатися реставраційною, викладацькою та науковою діяльністю.

З 2005 р. – член Спілки реставраторів.

З 2005 р. – викладач Харківської державної художньої школи № 1 ім. І. Ю. Рєпіна.

У 2008 р. стала переможцем міжнародного фестивалю живопису й графіки «Парад традицій» у номінації «Арт-Старт».

Працює в техніці станкового живопису та графіки. Автор наукових публікацій з мистецтвознавства й проблем реставрації. Бере участь в обласних і всеукраїнських художніх виставках. Учасник міжнародних пленерів.

e-mail: annavlati@gmail.com

098 400-97-30, 066 199-80-50.

1. «Бузок». Полотно, олія, 75х70, 2005 р.
2. «Автопортрет». Полотно, олія, 50х60, 2005 р.
3. «Шум моря». Полотно, олія, 65х60, 2009 р.
4. «Ілляша». Полотно, олія, 65х55, 2008 р.

1.

2.

3.

4.

БАБАК ОЛЬГА В'ЯЧЕСЛАВІВНА

Народилася 9 січня 1986 р. в Харкові.

2001–2003 – навчалася в Харківському художньому ліцеї.

2003–2009 – навчалася в Харківській державній академії дизайну і мистецтв за спеціалізацією «реставрація творів мистецтва». Вчителі: О. М. Брагін, В. В. Шуліка.

З 2010 р. викладає в Харківській дитячій художній школі ім. І. Ю. Рєпіна.

З 2010 р. – член Національної спілки художників України.

У 2013 р. стала стипендіатом іменної стипендії імені С. І. Васильківського.

Основний напрям у творчості – символізм.

Має персональні виставки. Учасник обласних, всеукраїнських та міжнародних виставок і пленерів.

Персональні виставки:

2011 – «mART», музейний комплекс Академії Міського господарства;

2011 – «Понеділок, який був вчора», галерея «Маестро», м. Харків;

2012 – «Місяць у червоному чайнику», виставковий зал Будинку Нюрнберга;

2013 – «Інший сніг», Харківський художній музей, виставковий зал.

1.

1. «Вигадана подорож». Папір, мішана техніка, 65x42, 2013 р.

2. «Сонцестояння». Полотно, акрил, вишивка, 70x50, 2013 р.

3. «Природа всередині». Полотно, акрил, вишивка, 90x70, 2013 р.

4. Графічний аркуш із серії «Сто років захоплення самотністю». Лінорит, 60x90, 2010 р.

2.

3.

4.

ЧУРСІН ОЛЕКСАНДР ВІКТОРОВИЧ

Народився 22 жовтня 1984 року в Харкові.

Закінчив художньо-педагогічне відділення Харківського художнього училища в 2005 р. (вчителі – А. М. Константинопольський, В. В. Погорелов, В. В. Чурсін, С. Г. Радіонов), відділення станкового живопису Харківської державної академії дизайну і мистецтв 2011 р. (вчителі – В. І. Чурсіна, Є. Ф. Жердзицький, В. І. Ковтун, Ю. М. Вінтаєв). Художник станкового живопису, магістр, педагог, досліджувач.

Член ХО НСХУ з 2012 р.

Працює в техніці олійного живопису в жанрі пейзажу, натюрморта.

Працює в ДХШ №1 ім. І. Ю. Рєпіна з 2009 р.

Учасник 33 всеукраїнських, двох міжнародних, восьми обласних художніх виставок.

Переможець виставки-конкурсу з нагоди 350-річчя м. Харкова (2004).

Переможець конкурсу «Сумська» («Гостиная на Дворянской», 2009).

Персональні виставки:

2005 – Харківський художній музей;

2009 – «Родинна скарбниця» (театр Музкомедії);

2012 – «Натхненні талантом» («Гостиная на Дворянской», 2009).

Виставка викладачів ДХШ №1 ім. І. Ю. Рєпіна (2013).

Учасник всеукраїнських пленерів: 2002 – Севастополь; 2003 – Очаків; 2006 – Гурзуф.

1.

2.

1. «Вулиця Бажанова». Полотно, олія, 60x70, 2009 р.
2. «Березневі проталини». Полотно, олія, 50x70, 2006 р.
3. «Наторморт з динею». Полотно, олія, 70x80, 2006 р.
4. «Бурсацький узвіз». Полотно, олія, 60x70, 2009 р.

3.

4.

КАДИГРОБ ЄВГЕН ВАЛЕНТИНОВИЧ

Народився 22 серпня 1968 р. в Харкові. Навчався в ДХШ № 2 у Л. П. Гнатченко. Закінчив ХДХУ в 1990 р. Навчався у викладачів: Г. С. Коробова, Ю. І. Киянського, А. П. Луценка.

Закінчив Харківський художньо-промисловий інститут у 1996 р. Навчався у викладачів І. І. Яхина, О. О. Юрченка, В. Я. Шевченка.

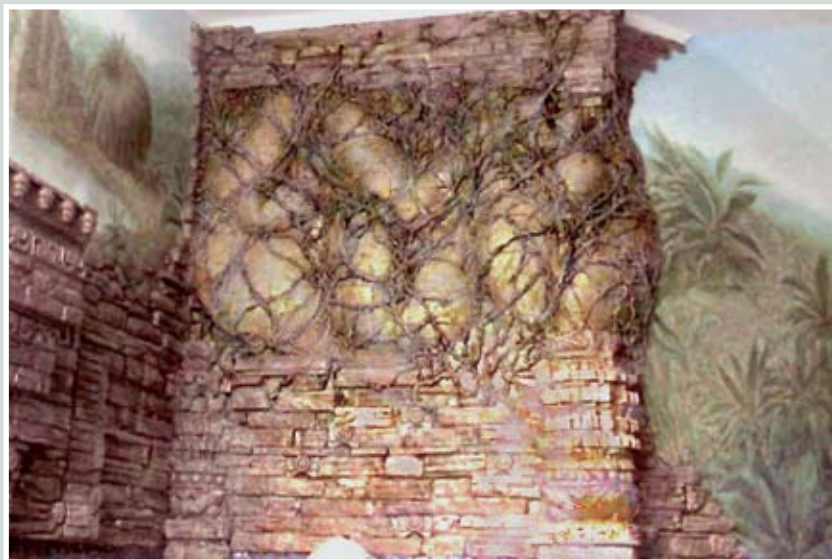
Дипломант обласних і міжнародних виставок. У 2006 р. здобув Гран-прі на міжнародній виставці «Інтер'єр-дизайн» у Києві. Творчі роботи зберігаються у приватних та державних зібраннях. У 2008–2009 рр. увійшов до національного рейтингу «Мистецький Олімп».

З 2011р. викладає в ХДХШ № 1 ім. І. Ю. Репіна.

1.

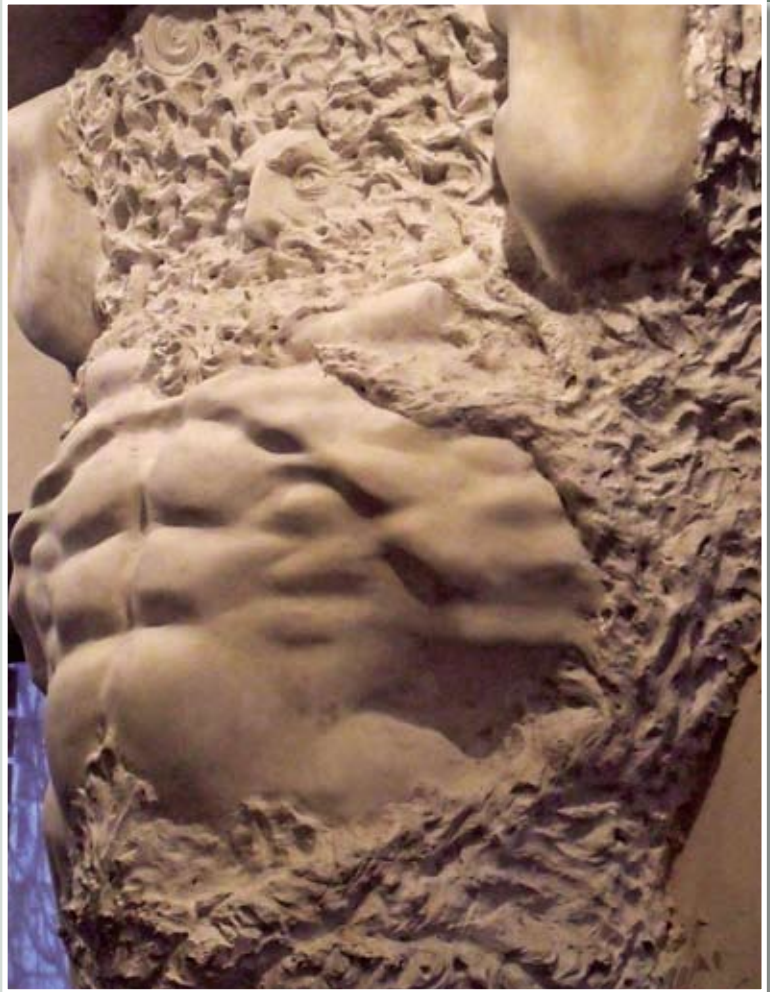
2.

3.

1. «Головне». Гіпс, 2008 р.
2. Рельєф, розпис. Фрагмент, 2007 р.
3. «Сивілла». Фреска, венеціанський тиньк, 90х60, 2006 р.
4. «Атлант». Гіпс, 2010 р.
5. «Двоє». Ескіз розпису, 2011 р.

4.

5.

ЯКИМЕНКО ЛЮБОВ АНАТОЛІЇВНА

Народилася 17 квітня 1972 р. в Харкові. Закінчила Харківське державне художнє училище в 1992 р. за спеціальністю скульптор, викладач ДХШ. Серед педагогів були В. В Стариков, А. П. Луценко, А. П. Бережний.

Закінчила Харківський художньо-промисловий інститут за спеціальністю «художник архітектурно-декоративної пластики». Навчалася на факультеті «Інтер'єр і обладнання», провідним викладачем був П. П. Юрченко.

Після закінчення інституту працювала в майстерні як скульптор, ювелір.

Викладає в ДХШ № 1 ім. І. Є. Рєпіна з 2009 р.

У 2013 р. стала членом НСХУ.

1.

2.

3.

4.

1. «Хасид». Бронза, 12х17х13, 2009 р.
2. «Коза». Бронза, 18х50х21, 2013 р.
3. «Місяць». Бронза, 17х40х17, 2010 р.
4. «Наречена». Бронза, 18х50х21, 2013 р.
5. «Такса Букля». Бронза, 18х20х10, 2012 р.

5.

ШЕВЧУК ОЛЕГ АНДРІЙОВИЧ

Народився в 1967 році у Молдові. У 1987 р. закінчив з відзнакою Кишинівське художнє училище. У 1990 р. вступив до Харківського художньо-промислового інституту на відділення архітектурно-декоративної пластики, закінчив його з відзнакою в 1996 р.

Під час навчання почав співпрацю з харківським католицьким костьолом Успіння Богоматері, в якому створив весь скульптурний ансамбль, що має у складі фігури розп'ятого Христа, апостолів Петра і Павла, ангелів притвору, рельєфні композиції хресного шляху Христа в бронзі.

З 1987 р. – учасник багатьох міських, обласних, республіканських, міжнародних виставок. У 1996 р. вступив до Спілки художників України. У 2002 р. брав участь в міжнародній виставці підводних зображень в м. Антіб (Франція).

До десятиріччя незалежності України створив паркову скульптуру в вигляді футбольного м'яча, встановлену в центральному парку ім. Т. Г. Шевченка міста Харкова. Автор скульптури Феміди, встановленої на фасаді будівлі палаци правосуддя в м. Белгород (2006 р.) і пам'ятника авіатехніку, встановленому на території Харківського університету повітряних сил (2011 р.). Працює в матеріалі бронза, бетон. Творчі роботи зберігаються в приватних колекціях Молдови, України, Росії, Франції.

З 2012 р. викладає скульптуру в Харківській дитячій художній школі ім. І. Ю. Рєпіна.

1.

2.

1. «Гріфон». Бронза, 17х30, 2012 р.
2. «Зустріч з Веронікою». Бронза, 60х40, 2009 р.
3. «Камінь сонця». Бронза, 20х20, 2000 р.

3.

НАШІ
ВИПУСКНИКИ

Шевченко Д. В. «Мартинець О. В.», папір, сепія, 90x70, 2008 р.

МАРТИНЕЦЬ ОЛЕКСАНДР ВАСИЛЬОВИЧ

Графік. Заслужений діяч мистецтв України (з 1992 року).

Народився 1 квітня 1932 в Харкові.

Закінчив Харківську дитячу художню школу ім. І. Ю. Рєпіна (1947–1950 рр.), викладач А. Акішина, ХДХУ (1950–1955) і ХДХІ (1955–1961), де навчався в Л. Чернова. Член ХО СХУ з 1966, голова секції графіки ХО СХУ. Учасник республіканських, всеукраїнських, всесоюзних, міжнародних і зарубіжних виставок з 1962 р.

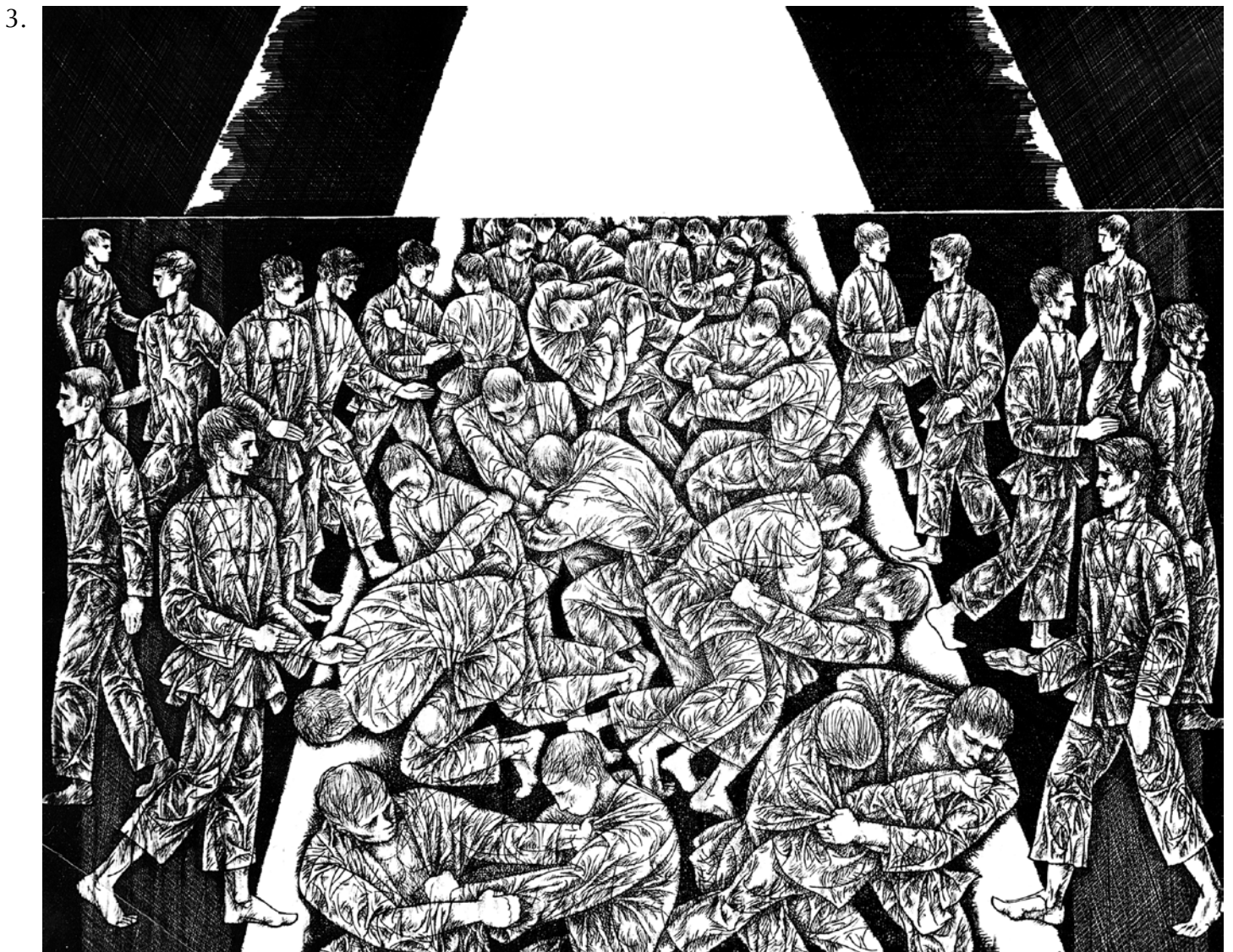
Працював в ХХПІ (з 1962 р.), професор ХДАДМ (з 1992 р.).

Художник пішов з життя 24 червня 2008 р.

1. «У морі». Лінорит, 52x70, 1968 р.
2. «Сталевари». Лінорит, 52x70, 1970 р.
3. «Боротьба». Папір, офорт, 60x65, 1972 р.

1.

ЛУЧКОВСЬКИЙ ІЛЛЯ ЯКОВИЧ

Мистецтвознавець, графік. Кандидат технічних наук (з 1968), член-кореспондент Академії будівництва України (з 1994).

Народився 5 квітня 1937 року в Харкові.

Навчався в Харківській художній школі ім. І. Ю. Рєпіна.

Закінчив Харківський інститут інженерів залізничного транспорту (1954–1959), де навчався в Р. Барішнікова, Е. Лимаря. Член ХО СХУ з 1992 р.

Член творчої спілки істориків мистецтва та художніх критиків країн СНД з 1992 р.

Учасник міжнародних виставок з 1993 р.

Персональна виставка: Харків – 1997 р.

Автор багатьох газетних і журнальних статей з питань вивчення життя й творчості українських і російських художників 1920–1930-х рр., а також сучасних художників Харкова.

Відомий, як колекціонер творів вітчизняного мистецтва ХХ ст.

1.

1. «Квіти». Папір, акварель, 21,5x30,5.
2. «Берізки». Папір, акварель, 40x60.
3. «Молодий місяць». Папір, темпера, 30,5x21, 1996р.
4. «Клітка». Папір, темпера, 30,5x21.

2.

3.

4.

ДОРОДНОВ МИКОЛА ІВАНОВИЧ

Народився 31 серпня 1935 р. в с. Жихар на околиці Харкова у родині слюсаря заводу «Серп і молот» Івана Костянтиновича Дородова. У шкільні роки, з 1943 р. до 1949 р., на дозвіллі любив копіювати картини відомих художників І. Шишкіна, І. Айвазовського, робив спроби малювати з натури.

У 1949 р. М. Дороднов вступив до Дитячої художньої школи ім. І. Ю. Рєпіна в місті Харкові; вчителі Л. А. Малик, Т. Д. Холмська.

У 1951 р. Микола Іванович вступає до Харківського державного художнього училища. За рік до закінчення училища, в 1955 р., його призивають на службу до лав Радянської армії, він виїздить до Німеччини на три роки. Повернувшись з армії в 1959 р., успішно закінчує ХДХУ, і його направляють на роботу до Мереш'янської середньої школи №2 вчителем малювання й креслення.

У 1961 р., не залишаючи викладацької роботи, вступає до Краснодарського педагогічного інституту на художньо-графічний факультет, який успішно закінчує в 1966 рі.

З 1959 р. М. І. Дороднов працював на освітянській ниві: в Мереш'янській, Бабаївській, Хорошівській, Безлюдівській школах Харківського району, а з 1979 до 2001 року, до виходу на пенсію, викладав рисунок, живопис, композицію, історію мистецтва, скульптуру в Харківській дитячій художній школі імені І. Ю. Рєпіна.

Протягом свого життя Микола Іванович невтомно оспівує рідну Слобожанщину. Де б він не бував – звідусіль привозить живі натурні етюди, з яких народжуються чудові живописні картини. Має і картини на тему війни 1941–1945 рр., бо сам є дитиною війни.

З 1976 р. художник взяв участь у понад ніж 30 обласних, групових та всеукраїнських виставках. Його роботи виставлялись не лише в Харкові, а й у Полтаві, Києві, Чернігові, Краснограді, Слав'янську, Чугуєві, Львові.

Твори зберігаються в Харківському художньому музеї, у Полтавському та Чернігівському музеях.

Близько 2000 картин, створених М. Дородновим, перебувають у музеях і приватних колекціях України та за її межами: в Росії, Німеччині, США, Ізраїлі, Франції, Англії та Бельгії.

1.

2.

3.

1. «Майдан Радянської України». Картон, олія, 42x75, 2013 р.

2. «Навесні у селищі Жихар». Картон, олія, 30x22, 1993 р.

3. «У центрі Харкова. Майдан Радянської України у 1984 р.». Картон, олія, 49x59, 2014 р.

4. «Хатка Юзика Городька. Станція Основа-2, Дудківка». Картон, олія, 22x32, 1986 р.

4.

КРАВЕЦЬ ВОЛОДИМИР ЙОСИПОВИЧ

Народився 23 липня 1935 р. в Херсоні.

Навчався у Харківській дитячій художній школі ім. Рєпіна
Закінчив Харківський художній інститут (1957–1963),
відділення театральньо-декораційного живопису. Основні
викладачі: Сергій Максимович Солодовник, Дмитро Павлович
Овчаренко, Борис Васильович Косарєв, Леонід Сергійович
Братченко.

Член Спілки художників з 1968 р. Член правління ХО НСХУ
з 1977 р., голова бюро секції художників театру, кіно, теле-
бачення. Член Спілки театральних діячів, художник театру,
графік, живописець.

Працює в Харківському державному технічному університеті
будівництва і архітектури, зав. кафедри образотворчого й де-
коративного мистецтва, професор, доктор архітектури, член-
кореспондент Академії архітектури України.

Понад 50 оформлених театральних вистав і понад 100 те-
атралізованих концертів на сценах Харкова, Києва та Москви,
серед них «Руслан і Людмила» М. Глинки (1968 р.), «Отелло»
Д. Верді, (Театр опери і балету, (1998 р. м. Харків), «Воєнна
таємниця» А. Гайдара (1967 р.), «Геракл + авгієві конюшні»
Ф. Дюреншатта (1968 р.) – Москва, театр ім. С. В. Об-
разцова, «Божественна комедія» І. Штока, Харків – Театр
ім. В. А. Афанасьєва.

Відбулися виставки: «Цикл акварелей», «Подорож на північ»
(1989–1990 рр.)

Заслужений архітектор України 2002 р. Дев'ять премій
міністерства культури України і СРСР за найкраще оформ-
лення вистав. Золота та срібна медалі ВДНГ СРСР за проєкт
мікрорайону № 3, м. Кривий Ріг, виконаний у складі авторів
МіськБудПроекту (1973 р.). Перша премія Держбуду СРСР за
проєкт міста Ургал-2 (1976 р.). Людина 1998 р. (Кембридж),
Людина 2000 року (Гарвард), переможець конкурсу «500 лідерів
Європи, які входять в ХХІ сторіччя».

Монографія «Колористическое формообразование в архитек-
туре», Харків «Вища школа», 1987 р. Понад ніж 50 публікацій,
з теорії архітектури.

1.

1. «Північний красвид». Папір, акварель, 30x40, 1983 р.
2. «Апостол Петро». Папір, акварель, 35x40, 1987 р.
3. «Спогади про Північ». Папір, акварель, 30x40, 1989 р.
4. «Тиша». Папір, акварель, 40x60, 1988 р.

2.

3.

4.

ЛЕНЧИН ВІТАЛІЙ ІВАНОВИЧ

Народився 9 лютого 1940 року в Харкові в родині робітника ХТЗ.

У 1954 р. вступив до другого класу ДХШ № 1 ім. І. Ю. Рєпіна, викладач Ганна Іванівна Акішина.

У 1955–1960 р.р. навчався в Харківському державному художньому училищі, керівник курсу І. М. Стаханов

З 1960 р. до 1966 р. – навчання в Харківському державному художньому інституті, факультет графіки, керівник Григорій Антонович Бондаренко.

З 1966 р. учасник республіканських, всесоюзних, зарубіжних і міжнародних виставок.

У 1967 р. – «Інтерграфіка-67» – медаль Кете Кельвіц, Берлін.

У 1968 р. – II бієнале графіки – Гран-прі, Краків.

З 1970 р. член ХО НСХУ.

З 1966 р. почав викладацьку діяльність.

З 1993 р. до 2001 р. – викладач Харківського національного університету будівництва та архітектури.

З 2004 р. – викладач ХДХШ № 1 ім. І. Ю. Рєпіна.

У 2012 р. – виставка робіт учнів В. І. Ленчина «Яблуко у листі», Москва, Росія.

Випускники Віталія Івановича продовжують навчання у вищих художніх закладах Харкова.

1.

2.

1. «Яблуко у листі, утворення форми». Папір, пастель, 40х60, 2013 р.
2. «Осінь». Папір, пастель, 40х60, 2013 р.
3. «Вечір». Папір, пастель, 40х60, 2013 р.

3.

БУРЯК ОЛЕКСАНДР ПЕТРОВИЧ

Народився 18 жовтня 1949 р. в Харкові.

У 1959–1964 рр. навчався у Харківській дитячій художній школі ім. І. Ю. Рєпіна. 1971 р. захистив диплом на архітектурному факультеті Харківського інженерно-будівельного інституту; закінчив аспірантуру на кафедрі архітектури ХІБІ – 1972–1975; захистив кандидатську дисертацію у Центральному НДІ теорії та історії архітектури (Москва) у 1979 р.

Працював: комбінат «Харківжитлобуд» Мінпромбуду УРСР (1971–1972) – архітектурний нагляд, впровадження нових технологій; Харківський державний технічний університет будівництва та архітектури (до 1995 – Харківський інженерно-будівельний інститут). Має почесну відзнаку «Відмінник освіти України» (2000). Науковий керівник лабораторії регіонального розвитку й урбаністики (з 1995 – самостійний Міжнародний інститут урбаністики й регіонального розвитку – MIURP) Харківського наукового центру Міжнародної неурядової організації «Всесвітня лабораторія». Науковий керівник Центру регіональних досліджень Московського економічного товариства: організація експертиз інвестиційних програм і громадських слухань на замовлення Міністерства атомної енергетики Росії (1992–1994). Президент (з 2005) ЗАТ «Habitat Vivendi» – радники з питань середовища.

Брав участь у роботі Московського методологічного гуртка (з 1973), організував понад 30 організаційно-діяльнісних ігор, професійно-громадських експертиз і робочих семінарів з проблем регіонального розвитку і вищої освіти в Україні і Росії.

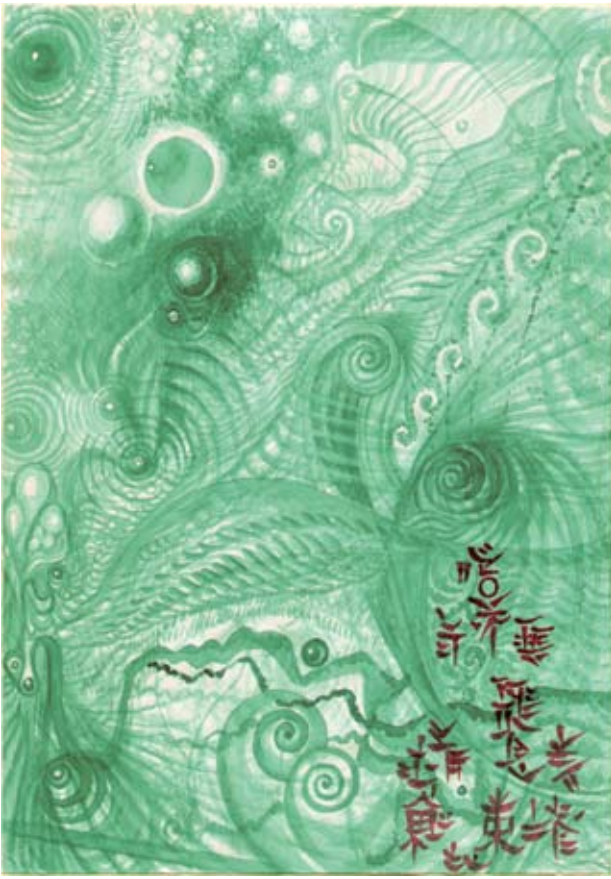
Член виконавчої дирекції, керівник Міжнародного форуму «Екологічна політика й підприємництво в світі, що змінюється» (Харків, вересень 1994) Міжнародної асоціації «Екополітика – XXI століття»; експерт екологічного комітету Верховної ради Росії (1992–1993, питання регіональної політики). Науковий керівник (з 1994) Асоціації «МЕДІА Поліс» – Міжнародний інститут урбаністики і регіонального розвитку (MIURP), координатор національної муніципальної (неурядової) програми «Удосконалення систем управління розвитком малих і середніх міст України»; організатор щорічних всеукраїнських муніципальних слухань (з 1995).

Персональні виставки живопису: «Письмена» (Харківський будинок архітектора, 1999) і «Письмена-2» (Харківська міська художня галерея, 2000); «Грифонаж» (Харківський національний університет будівництва й архітектури, 2009; галерея «Вова Таня», 2010); «Балтійські картони» (галерея «АС», Харків, 2014). Брав участь у Ювілейній виставці Харківської міської художньої галереї (2001); 4-6 виставках творчих робіт викладачів вузів Харківщини; «Осінньому вернісажі – 2003» (Харківська міська художня галерея); виставці «Таланти Слобожанщини» (Харківська обласна художня галерея, 2004; спільно з О. Бойчуком та Ю. Шкодовським).

Автор понад 70 наукових і методичних робіт з теорії і історії архітектури, вищої освіти, з проблем управління міським і регіональним розвитком тощо.

1. «Велика стихія води». Папір, пастель.
2. «Янгол-охоронець». Папір, пастель.
3. «Іван Хреститель». Папір, пастель.
4. «Енергія життя». Папір, пастель.

1.

2.

3.

4.

ГОНТАРОВ ВІКТОР МИКОЛАЙОВИЧ

Художник монументального мистецтва (розпис), живописець. Заслужений художник України (1996 р.).

Народився 5 січня 1943 року в с. Сотницький Козачок Харківської області.

Навчався у Харківській дитячій художній школі ім. І. Ю. Рєпіна, яку закінчив в 1958 р.

Закінчив ХДХУ (1958–1963 рр.), викладач І. М. Стаханов, та Ленінградське вище художньо-промислове училище ім. В. Г. Мухіної (1967–1972 рр.), де навчався в А. Казанцева, Г. Рубльова. Член ХО СХУ з 1976 р. Учасник республіканських, всеукраїнських, всесоюзних, міжнародних і зарубіжних виставок з 1973 р.

Академік Академії мистецтв України. Працював у Харківській державній академії дизайну і мистецтв, професор кафедри монументального живопису. Учасник численних виставок в Європі та Америці (1980–1990).

Член НСЖУ. Член-кореспондент АМУ (травень 2001 р.).

Лауреат премії «Народне визнання» (Харків, 2006).

Лауреат Національної премії України ім. Т. Г. Шевченка (2009).

Віктор Миколайович Гонтаров пішов з життя 7 липня 2009 року

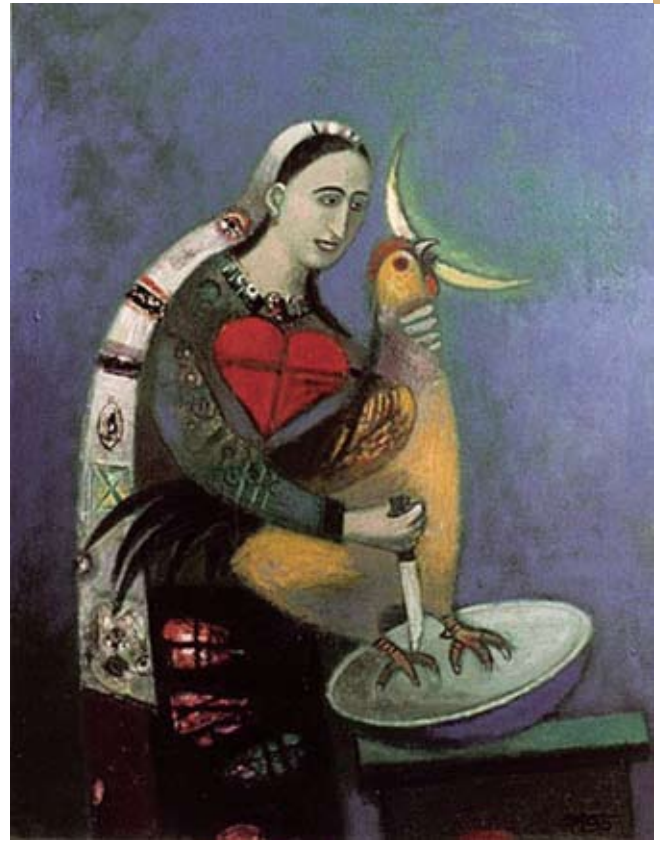
1. «Звичайний красвид». Полотно, олія, 80x100, 1997 р.
2. «Маруся з гусаком». Полотно, олія, 100 x 80, 1998 р.
3. «Мій півень помер». Полотно, олія, 120 x 100, 2001 р.
4. «Осіннє поле». Полотно, олія, 65x80, 1992 р.

1.

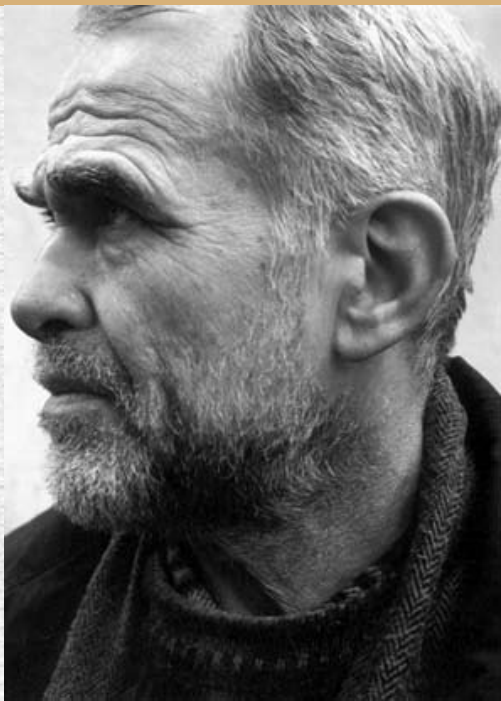
2.

3.

4.

БРАГІН ОЛЕКСАНДР МИКОЛАЙОВИЧ

Живописець і графік.

Народився 4 червня 1947 р. у м. Харкові

У 1958 р. був зарахований до першого класу Харківської дитячої художньої школи ім. І. Ю. Рєпіна, закінчив школу в 1964 р.

Закінчив ХДХУ (1964–1968), ХХПІ (1968–1974), де навчався у С. Солодовника, П. Осначука.

Член ХО НСХУ з 1995 р.

Учасник республіканських, всеукраїнських і всесоюзних виставок з 1978 р.

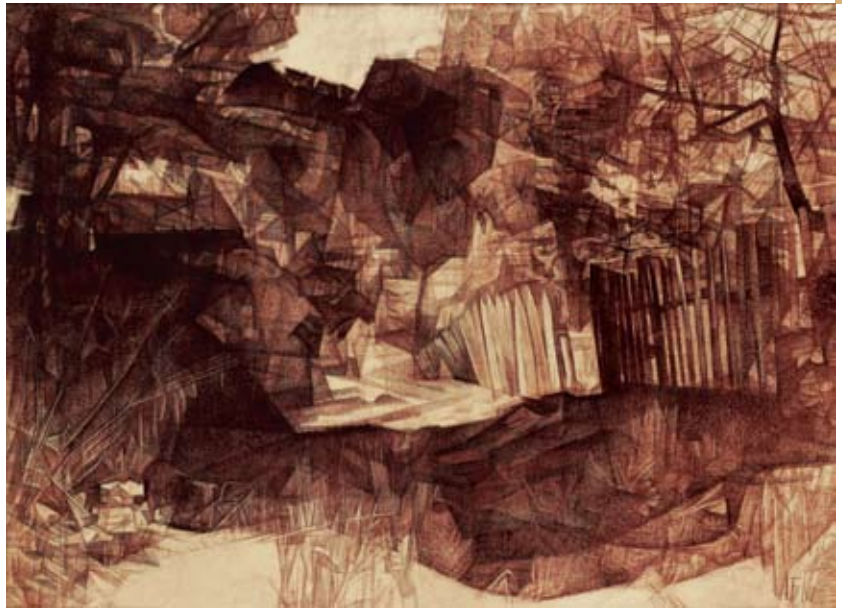
Працює в ХХПІ, доцент (з 1997 р.).

1.

2.

3.

1. «Осінній пейзаж». Папір, сангіна, 40x110, 2011 р.
2. «Зима в горах». Папір, сангіна, 60x35, 2013 р.
3. «Стара вулиця». Папір, сангіна, 60x90, 2013 р.
4. «Зима на околиці». Папір, сангіна, 40x80, 2012 р.

4.

БОЙЧУК ОЛЕКСАНДР ВАСИЛЬОВИЧ

Заслужений діяч мистецтв України, професор, кандидат мистецтвознавства.

Народився 9 грудня 1949 року в Харкові. Основи мистецької майстерності здобув у Харківській художній школі ім. І. Ю. Рєпіна, де навчався в Г. І. Акішиної, В. Й. Кравця, Є. В. Наєждіна (1959–1964), а також у художній студії будинку ХЕМЗ під керівництвом В. Я. Лозового, В. С. Ненадо (1964–1966). У 1972 р. з відзнакою закінчив Харківський художньо-промисловий інститут, де з 1974 р. розпочав викладацьку діяльність за спеціальністю «дизайн». У 1978–1979 роках проходив науково-творче стажування в Німеччині. Після захисту кандидатської дисертації в 1987 р. здобув звання доцента, у 1996 р. – вчене звання професора, в 2003 р. – почесне звання «Заслужений діяч мистецтв України». У періоді 1986–1991, 2008–2014 рр. – завідувач кафедри дизайну Харківської державної академії дизайну і мистецтв. О. Бойчук – один із засновників і провідних діячів Спілки дизайнерів України: з 1987 по 2004 р. очолював Харківську організацію Спілки дизайнерів України, багато років був секретарем і заступником голови СД України, членом Ради з дизайну при Кабінеті Міністрів України, членом Ради з питань архітектури і будівництва Харківського міськвиконкому. На цей час – член правління ХО СДУ та СД України, член-кореспондент міжнародного інституту екологічної естетики в м. Галле (Німеччина). Учасник міжнародних проектних семінарів, багатьох вітчизняних і зарубіжних виставок, лауреат міжнародних конкурсів. Автор майже 100 фахових публікацій з питань мистецтва й проектної культури, у тому числі фундаментального видання «Пространство дизайна», а також книг «Харьковская школа дизайна», «Основи ергодизайну», «Термінологічний словник з дизайну і ергономіки». Член Харківського художньо-творчого об'єднання «Буріме», лауреат творчої премії ім. В. Єрмілова Харківського міськвиконкому.

1.

2.

3.

1. О. Бойчук. Книга «Пространство дизайна», 367 стор. з кол. іл., 2013 р.
2. «Вид на Фрайбург». Папір, пастель, кольор. олівець, 1996 р.
3. «Судак. Кораблик». Полотно, олія, 2002 р.
4. Проектно-художня інсталяція «Pissuite: M. Duchamp & Ph. Stark». ТО «Буріме» (О. Бойчук, О. Лазаренко, О. Лисенко, О. Шеховцов), 2005 рік. Сталь, кераміка, олія, предмети сантехніки.
5. «Ода марнославству» з циклу «Цивілізація любові». ТО «Буріме» (О. Бойчук, О. Лазаренко, О. Лисенко, О. Шеховцов). Полотно, олія, 2001 р.

4.

5.

КОНСТАНТИНОПОЛЬСЬКИЙ МАРК АДЛЬФОВИЧ

Народився 14 серпня 1948 року в Харкові.

Навчався у Харківській дитячій художній школі ім. І. Ю. Рєпіна (1957–1959).

Закінчив Одеське художнє училище ім. Б. М. Грекова і Харківський художньо-промисловий інститут (1977), відділення промграфіки. Педагоги з фаху – В. Новаковський, М. Каменній, С. Павлов.

Живописець. Викладає в Харківському художньому училищі. Участь у виставках бере з 1979 р. Персональні виставки: 1990, 1998, 2003 (Харків), 2006 (Київ), 2008 (Харків), 2011 (Харків). Роботи зберігаються в музейних зібраннях Харківського художнього музею, Красноградської картинної галереї та інших, а також у приватних колекціях України, США, Німеччини, Канади, Швейцарії, Польщі, Ізраїлю, країнах Прибалтики. Віддає перевагу пленерному живопису.

1.

2.

3.

1. «Зимовий день». Полотно, олія, 40x100, 2011 р.
2. «Бузок». Полотно, олія, 40x60, 2009 р.
3. «Айстри». Полотно, олія, 40x50, 2010 р.
4. «Ставок». Полотно, олія, 45x70, 2007 р.

4.

СИДОРЕНКО ВІКТОР ДМИТРОВИЧ

Народився 31 грудня 1953 р. в Талди-Кургані, (Казахстан). Живописець, куратор, педагог, автор об'єктів і фотокомпозицій, а також наукових і публіцистичних текстів. Дійсний член (академік) і віце-президент Національної академії мистецтв України (з 1996). Народний художник України (1998). Кандидат мистецтвознавства (2005), професор живопису (2002). Нагороджений орденом «За заслуги» II (2009) і III (2004) ступенів, Почесною грамотою Кабінету Міністрів України (2003). У 2001 заснував і очолив Інститут проблем сучасного мистецтва Національної академії мистецтв України.

З 8 років займається живописом, з 10 років захоплюється фотографією.

У 1970 р. закінчив Харківську дитячу художню школу ім. І. Ю. Рєпіна. Після закінчення середньої школи та обов'язкової служби в армії вступає до Харківського художньо-промислового інституту (Харківська державна академія дизайну і мистецтв), який з відзнакою закінчує в 1979 р. Учень лауреата Державної премії СРСР, професора Б. В. Косарева. У 1981 р. стає аспірантом творчих майстерень Академії мистецтв СРСР (науковий керівник – академік АХ СРСР, народний художник СРСР, лауреат Державних премій СРСР, професор С. О. Григор'єв). Паралельно працює художником-постановником на зйомках фільму «Анатомія дива», реж. В. Іванов). З 1985 живе і працює в Києві. У 1989–1991 рр. – народний депутат СРСР (від Спілки художників України). У 1992 р. отримує звання «Заслужений діяч мистецтв України», в 1998 р. – звання «Народний художник України».

1.

2.

1. Із серії «Відображення у невідомому». Полотно, олія, 190х190, 2012 р.
2. Фрагмент інсталяції.
3. Із серії «Відображення у невідомому». Полотно, олія, 190х190см, 2012 р.
4. У майстерні художника

3.

4.

ШКОДОВСЬКИЙ ЮРІЙ МИХАЙЛОВИЧ

Народився в 1947 році. Освіта вища, Харківський інженерно-будівельний інститут, факультет вечірній, спеціальність «архітектура».

Ось як згадує Ю. М. Шкодівський: «Навчання в художній школі ім. І. Ю. Рєпіна (1962–1964) проходило паралельно з навчанням у загальноосвітній школі. Моїм учителем був Микола Васильович Павлов (класний керівник). Своїм талантом він заклав основи розуміння малюнку, живопису, композиції, які й донині дають мені можливість займатися улюбленою справою, правильно сприймати і дбайливо ставитися до навколишнього середовища, відчутти його художню цінність. Вчився я не тільки в викладачів, а й однокласників, таких як О. В. Бойчук, О. П. Буряк, В. А. Борець, Ф. С. Давидов. Така школа дозволила мені відчутти сутність предмета архітектури, яку я продовжив вивчати в ХІБІ, у проектних й урядових організаціях».

Під час навчання у виші й після його закінчення працював в інституті «Міськбудпроект», вчився в МАРХІ (Московському архітектурному інституті).

Обраний членом правління Національної спілки архітекторів України та членом Національної спілки художників України. За побудовані об'єкти присвоєно звання «Народний архітектор України», обраний дійсним членом Академії архітектури України, включений до складу комітету з присудження Державних премій в галузі архітектури.

За період роботи створив і керував персональною творчою майстернею «Ю. Шкодівський». Був призначений на посаду головного архітектора м. Харкова, став лауреатом Державної премії в галузі архітектури, був призначений на посаду головного архітектора Харківської області, створив першу в Україні кафедру урбаністики. Доктор архітектури, професор, обраний ректором Харківського національного університету будівництва й архітектури.

Нагороджений медаллю Української академії архітектури, орденом «За церковні заслуги», орденом Ярослава Мудрого V ступеня.

1.

2.

3.

4.

1. «Корида». Полотно, олія, 50х70, 1995 р.

2. «Па». Полотно, олія, 60х80, 2000 р.

3. «Ангел із примусом». Картон, олія, 49х39,5, 1990 р.

4. «Сон». Полотно, олія, 50х70, 2004 р.

5. «Сумний танок». Картон, олія, 29х42, 1988 р.

6. «Найлюдяніше». Картон, олія, 50, 5х39, 5, 1988 р.

5.

6.

ДАНИЛЕНКО ВІКТОР ЯКОВИЧ

Народився 24 липня 1952 р.

Навчався у Харківській художній дитячій школі ім. І. Ю. Рєпіна (1962–1966).

У 1974 р. закінчив Харківський художньо-промисловий інститут (факультет промислового мистецтва). Закінчив аспірантуру Московського вишого художньо-промислового училища (колишнього Строгановського, зараз – Московський державний художньо-промисловий університет ім. графа С. Г. Строганова), де захистив кандидатську дисертацію.

З 23 червня 1999 р. – ректор Харківської державної академії дизайну і мистецтв.

Професор кафедри дизайну (1996 р.), член-кореспондент Академії мистецтв України (2001 р.), доктор мистецтвознавства в галузі технічної естетики (дизайн), заслужений діяч мистецтв України. Член правління Спілки дизайнерів України, член Національної спілки художників України, член Ради ректорів вузів III–IV рівнів акредитації.

ВЕРБУК НІНА СЕМЕНІВНА

Народилася 10 червня 1949 року в Харкові.

Закінчивши дитячу художню школу імені І. Ю. Рєпіна (1960–1964 рр.), а згодом живописно-педагогічне відділення Харківського художнього училища (1964–1968), вступає до Харківського художньо-промислового інституту (1968–1974 рр.). З 1986 по 1990 рр. була секретарем правління в художньо-промисловому комбінаті Худфонду. З 1989 по 1990 рр. виконувала обов'язки відповідального секретаря Харківського відділення НСХУ, а з 2000 р. була членом правління ХО НСХУ і з 2006 р. по 2011р. була головою секції живопису ХО НСХУ. Лауреат муніципальної премії 2005р. Веде активну виставкову діяльність: за найбільшу кількість персональних виставок серед художників міста вона була занесена до «Книги рекордів Харкова» (1999 р). Її роботи зберігаються в 11 музеях різних міст України, у музеях Німеччини і Японії, а також у приватних колекціях.

1.

1. «Автопортрет». Полотно, олія, 50х50, 2004 р.
2. «Золоті зерна». Полотно, олія, 140х120, 1993 р.
3. «Туман ярм». Полотно, олія, 140х110, 1998 р.

2.

3.

ДЕСЯТОВА ОЛЬГА АСКОЛЬДІВНА

Народилась у 1952 р. в с. Трудове Артемівського району Приморського краю Росії.

1964–1969 рр. навчалась у Харківській дитячій художній школі імені І. Ю. Рєпіна.

Викладачі: Марія Яківна Винокурова, Інна Іванівна Бельченко, Микола Васильович Павлов, Іван Юхимович Кабиш.

1971–1975 рр. навчалась в Харківському державному художньому училищі, театральньо-декораційне відділення, викладач Петро Антонович Шигимага.

1978–2001 рр. викладала у Дитячій художній школі № 2.

З 2001 р. перейшла працювати до дитячої художньої школи ім. І. Ю. Рєпіна, де й викладає до сьогодні.

Учні Ольги Аскольдівни брали участь у багатьох виставках, конкурсах, пленерах, у тому числі й міжнародних, посідали призові місця:

– VII щорічний фестиваль дитячої творчості «Світ без темних фарб» (2003 р.) – м. Харків. Созоник Аліса – лауреат конкурсу;

– конкурс дитячого малюнка з Пасхальної тематики (2003 р.) – м. Харків. Созоник Аліса – дипломант в номінації «Велике Воскресіння» у віковій категорії від 7 до 9 років;

- відкритий дитячий конкурс живопису ім. І. Ю. Рєпіна (2004 р.) – м. Харків. Созоник Аліса – 1-ше місце в молодшій віковій категорії; Черкашина Маріна – 2-ше місце в цій категорії.

Ольга Аскольдівна має подяку голови райради Дзержинського району Ю. Ю. Литвиненко.

Основний напрям творчих робіт – живопис олією.

1.

1. «Осінній мотив». Полотно, олія, 34x48, 2011 р.
2. «Осіння річка». Полотно, олія, 55x74, 1998 р.
3. «У горах». Полотно, олія, 58x48, 1994 р.

2.

3.

ЕРОФЕЄВА ОЛЬГА ЮРІЇВНА

Монументаліст, живописець, графік.

Народилася в 1953 році в Харкові.

Закінчила ДХШ ім. І. Ю. Рєпіна (1969), закінчила художньо-промисловий інститут, монументальне відділення (1972–1977). Член ХО НСХУ із 1982. Заслужений художник України з 2008 р.

Учасник республіканських, всесоюзних і закордонних виставок з 1979 р.

Лауреат премії ім. І. Ю. Рєпіна.

Нагороджена почесною грамотою Харківської міської ради. Нагороджена почесною відзнакою Харківської обласної ради «Слобожанська слава».

Харків'янин р. 2009 р.

Лауреат творчої премії міської ради 2005 р.

Лауреат бієнале «Пан-Україна» 1995 р.

Картини перебувають у приватних колекціях України, Росії, Німеччини, Швейцарії, Бельгії, США, Ірландії, Китаю та музеях України.

1.

1. «Парасольки». Папір, пастель, 50x57, 2001 р.
2. «Літнє кафе». Полотно, олія, 60x80, 2003 р
3. «Швачка». Папір, пастель, 60x50, 2006 р.

3.

КАПШУК ОЛЕКСАНДР ІВАНОВИЧ

Живописець.

Народився 26 жовтня 1946 року в с. Безлюдівка Харківської області.

Закінчив Харківську дитячу художню школу ім. І. Ю. Рєпіна (1963 р.), закінчив ХДХУ (1968 р.), викладач М. Гнойовий; навчався в Ленінградському інституті живопису, скульптури й архітектури ім. І. Ю. Рєпіна АМ СРСР (1970–1973 рр.), викладач О. Мильников; закінчив ХХПІ (1975 р.), де навчався у О. Хмельницького.

Працює в творчій майстерні.

Учасник обласних всеукраїнських, всесоюзних і міжнародних виставок з 1979 р.

Член ХО НСХУ з 1980 р.

1.

2.

1. «Мої батьки». Полотно, олія, 106x110, 1983 р.
2. «Покинутий сад». Полотно, олія, 70x75, 1996 р.
3. «Портрет професора О. Г. Плотнікова». Полотно, олія, 70x70, 1995 р.
4. «Жінки 45-го». Полотно, олія, 180x200, 1985 р.

3.

4.

ПИЛИПЕНКО (МАНУЙЛОВА) ЗОЯ ВІТАЛІЇВНА

Народилася у 1956 р. у Харкові. Навчалася в ХДХШ ім. І. Ю. Рєпіна з 1965 р. Вчителі: Микола Васильович Павлов, Марія Яківна Винокурова, Людмила Василівна Стель, Леонід Ананійович Малик, Ілля Юхимович Кабиш.

У 1971–1975 роках – навчання в ХДХУ на художньо-оформлювальному відділенні.

Навчання в ХХПІ з 1987 по 1983 р. на факультеті «Інтер'єр та обладнання». Поступила на роботу до ХДХУ викладачем спеціальних дисциплін, де й працює донині (31 рік).

В основному викладає живопис на 2–4 курсах. Творчо працює в мальовничих техніках – олія, акварель, пастель.

Член Співки художників України з 2000 р. Учасник численних виставок в Україні і за кордоном. П'ять персональних виставок в Харкові, три за кордоном (Греція). Остання виставка – «Архітектура осені» – проходила в Рєпінській школі в 2012 р.

1.

2.

4.

3.

1. «Покровський собор». Полотно, олія, 2000 р.
2. «Золоте світло». Полотно, олія, 2010 р.
3. «Портал». Полотно, олія, 2012 р.
4. «Дерево». Картон, олія, 2003 р.

ПОБЕДІН КОСТЯНТИН ВОЛОДИМИРОВИЧ

Народився у Харкові 26 лютого 1956 р.

Закінчив художню школу ім. І. Ю. Рєпіна у 1971 р. Харківський художньо-промисловий інститут у 1978 р. Педагоги: В. І. Віхтинський, М. І. Гнойовий, В. М. Ігуменцев, М. І. Каменної, І. Ф. Криворучко, В. О. Победін.

Художник-графік. З 1980 р. живе і працює в Москві.

З 1983 р. член СХ СРСР. Постійний учасник графічних виставок з 1980 по 1996р. З 1988 р. оформлювач книг в видавництві «Захаров», «ЕКСМО». З 1994 р. оформлювач журналів «Золотий век». З 1999 по 2007 р. артдиректор журналу «Табурет».

1.

2.

3.

4.

5.

1. Spirits of the Water I, Mixed media, custom analog printing, hand colored paper, 30x40, 2010 р.
2. Колаж для обкладинки книги В. Тучкова «Танцюрист». Мішана техніка, 21x13, 2001 р.
3. «Композитор Дмитро Шостакович». Папір, графітний олівець, італійський олівець.
4. Hidden History of Moscow Kremlin I, Mixed media, custom analog printing, hand colored paper, 30x40, 2004–2012 р.
5. «Композитор Арам Хачатурян». Папір, графітний олівець, італійський олівець, 21x29, 1995 р.

ПОГОРЕЛОВ ВІКТОР ВОЛОДИМИРОВИЧ

Народився 19 квітня 1954 року у Харкові в родині архітекторів.

Закінчив ДХШ ім. І. Ю. Рєпіна в 1969 р. У 1971–1976 рр. навчався в Харківському художньо-промисловому інституті (викладачі – професор Б. В. Косарєв, професор О. В. Мартинєць), який закінчив з дипломом художника декоративного мистецтва.

З 1975 р. активно бере участь у численних обласних, республіканських, всеукраїнських, міжнародних виставках. Має персональні виставки; загалом понад 180 виставок. Автор розробив ескізи й практично виконав монументальні розписи понад 30 об'єктів в Україні.

З 1987 р. – член Спілки художників СРСР.

З 1992 року – член Національної спілки художників України.

З 1993 р. – член правління ХО НСХУ.

У 1996 р. – отримав грант Сороса.

З 2004 р. – викладає рисунок у Харківській державній академії дизайну і мистецтв – доцент.

З 2007 р. – заслужений діяч мистецтв України.

У 2009 р. – лауреат муніципальної премії.

Картини перебувають у музеях і приватних колекціях України, Німеччини, США, Канади, Італії, Литви, Мексики, Росії, Китаю.

1.

2.

3.

1. «Дуже солодкий». Полотно, олія, 2006 р.
2. «Хлопчик із сопілкою». Полотно, олія, 2006 р.
3. «Піжмурки». Полотно, олія, 100x110, 2009 р.
4. «Битва на цукерочках». Полотно, олія, 70x110, 2009 р.

4.

**РУБАНЕНКО (ШУРНИКОВА)
ЛЮДМИЛА ВАСИЛІВНА**

Народилась 5 жовтня 1955 р. в Полоцькому районі Вітебської області Білоруської РСР у родині харків'ян – військовослужбовця та інженера-технолога.

З раннього дитинства мріяла про професію художника, в юнацькому віці хотіла стати художником-модельєром, але в дорослому житті здобула освіту економіста й присвятила цьому напрямку діяльності більше 30 років. Має сертифікати аудитора, податкового консультанта, бухгалтера-практика міжнародного рівня. З 2012 року – заслужений економіст України.

Батьки, незважаючи на численні переїзди, скрізь шукали можливості для занять дочки малюванням. Вона відвідувала художню студію при ДК Коломенського тепловозобудівного заводу в Московській області, гурток при Лебединському художньому музеї Сумської області під керівництвом директора музею – художника Д. Я. Леднева. Після прибуття до Харкова наприкінці 1968 р. була зарахована у 2-й клас Харківської художньої школи ім. І. Ю. Рєпіна, яку з відзнакою закінчила в 1971 р. за класом педагога Л. А. Маліка.

Сьогодні Людмила Василівна є головою ради корпорації «Консалтингова група «Рубаненко і партнери», членом методологічної ради з Міжнародних стандартів фінансової звітності при Міністерстві фінансів України, але, при цьому, активно бере участь у творчих проектах.

З 2011 р. – почесний член НСХУ.

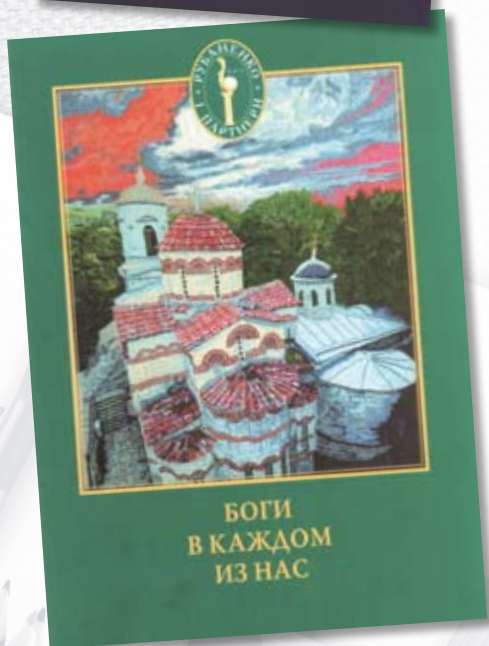
З 2012 р. – заслужений працівник культури АР Крим.

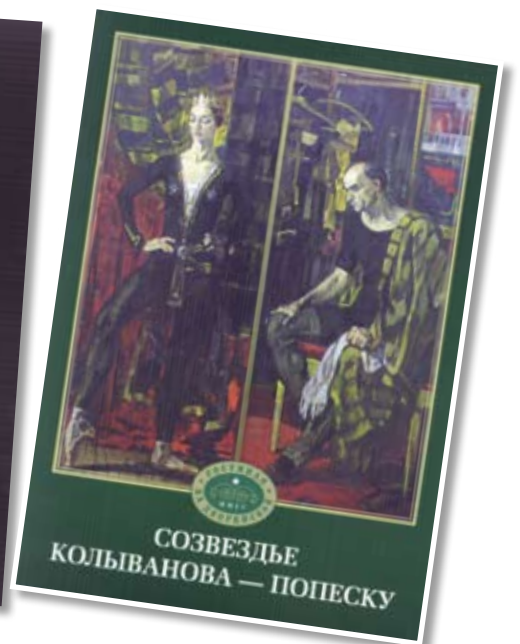
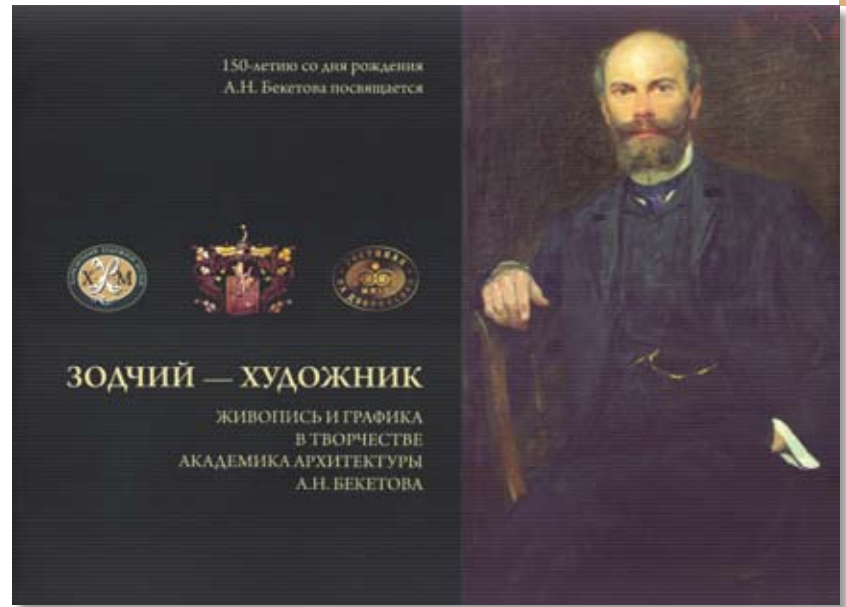
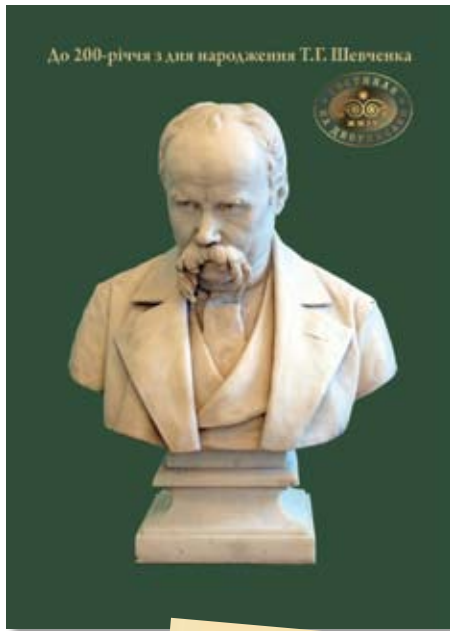
Сьогодні робота корпорації в сфері економіки і права, її творча діяльність пов'язані між собою й відомі в більшості регіонів України та за її межами.

У творчій роботі колектива корпорації можна виділити два головних напрями:

- участь у роботі Міжнародної опікунської ради заповідника «Кіммерія М. А. Волошина» в Криму;
- забезпечення діяльності Харківської громадської організації клубного типу «Гостиная на Дворянской», серед співзасновників якої подружжя Рубаненко.

Для розвитку цих напрямів проходить щорічний обмін культурними цінностями між різними регіонами України, видаються каталоги виставок, художні та науково-популярні книги, проводяться пленери, поетичні вечори, мистецтвознавчі конференції, вікторини, концерти, підтримується всевітній проект «Ніч музеїв» та багато інших ініціатив творчої і науково-технічної інтелігенції.

РУТА (ЧІНГАС) ОЛЕНА ВІТОЛЬДІВНА

Народилася 30 червня 1954 року у Харкові.

У 1964 р. вступила до ХДХШ № 1 ім. І. Ю. Рєпіна. На той момент школа розташовувалася на вулиці Раднаркомівській. Першими вчителями були: Марія Яківна Винокурова, Микола Васильович Павлов, Іван Юхимович Кабиш. Закінчила школу у 1968 р.

У 1971 р. вступила до Харківського художнього училища на театральньо-декораційне відділення. Навчалася в Петра Антоновича Шигимаги.

У 1975 р. закінчила училище з відзнакою і вступила до Харківського художньо-промислового інституту на відділення станкової графіки. Основними педагогами були доц. Й. І. Карась, проф. С. Ф. Бєседін, проф. В. В. Сізіков, доц. О. В. Мартинєць, Ю. М. Головаш.

У 1980 р. закінчила інститут і розпочала педагогічну діяльність в ізо студії Палацу піонерів ім. Постишева.

У ХДХШ № 1 ім. І. Ю. Рєпіна прийшла працювати в 2000 р., де й працює донині.

Успіхи й досягнення учнів є для Олени Вітольдівни, як і для будь-якого іншого педагога, найкращою нагородою.

1.

2.

1. «Древо-І». Папір, к. ручка, 45x60, 2010 р.
2. «Лісові мешканці-І». Папір, туш, перо, 40x50, 2011 р.
3. «Жовті квіти», акрил, картон, 50x40, 2007 р.
4. «Рожеві камені», акрил, картон, 50x40, 2007 р.

3.

4.

4.

ЧЕРКАШИНА ЛЮДМИЛА ВОЛОДИМИРІВНА

Народилась в 1953 році. Навчалася живопису, графіки й скульптури у Харківській художній школі ім. І. Ю. Рєпіна в 1966–1969 рр. Закінчила архітектурний факультет ХІБІ у 1977 р. (1970–1977 рр.) Серед багатьох будівель і споруд, спроектованих в Харкові і Харківській області в період з 1977 по 2009 р., брала авторську участь у проектуванні наступних об'єктів:

– робочий проект Меморіального комплексу воїнам-Інтернаціоналістам у сквері по вул. Культури в м. Харкові 1993г.

– робочий проект Свято-Сергієвського храму на Павловому Полі (пр. Леніна, 65-б), 1999–2002 рр.

З листопада 2012 р. на пенсії, займається живописом.

1.

1. «Натюрморт із самоваром», полотно, акрилові фарби, 41х35, 2013 р.

2. «Іменинні квіти», полотно, акрилові фарби, 40х30, 2013 р.

3. «Волинський пейзаж», полотно, акрилові фарби, 35х41, 2013 р.

2.

3.

ЯКУНІН МИКОЛА ВАЛЕНТИНОВИЧ

Народився 15 липня 1958 р. в Казахстані. У 1969–1973 рр. навчався у Харківській дитячій художній школі ім. І. Ю. Рєпіна. Викладач – Микола Васильович Павлов.

У 1977 р. закінчив Харківське художнє училище.

У 1982 р. закінчив Харківський художньо-промисловий інститут, нині ХДАДМ, за фахом «Станкова графіка».

Член молодіжного об'єднання СХ з 1986 р.

З 1989 р. – член Спілки художників СРСР.

З 1998 р. – член Національної спілки художників України.

На сьогодні є старшим викладачем кафедри живопису Харківської академії дизайну і мистецтв.

Основний жанр творів, в якому працює художник – пейзажі, натюрморти.

Роботи Миколи Валентиновича перебувають у колекціях художніх музеїв України, а також в приватних і зарубіжних колекціях. Постійний учасник обласних, всеукраїнських, міжвузівських і міжнародних виставок.

1.

2.

3.

1. «Седневський півень». Полотно, олія, 60х75, 2009 р.
2. «Хвіртка в осінь». Полотно, олія, 85х55, 2013 р.
3. «Осінь у Шарівці». Полотно, олія, 80х100, 2010 р.
4. «Шарівка». Полотно, олія, 80х100, 2013 р.

4.

ДУДЕНКО СВІТЛАНА ІВАНІВНА

Заслужений діяч мистецтв України. Кандидат технічних наук. Доцент. Головний художник м. Харкова.

Народилась 6 червня 1957 року в Харкові. У 1972 р. закінчила Харківську дитячу художню школу № 1 ім. І. Ю. Рєпіна, де навчалася у класі живопису й композиції у М. Я. Винокурової, у класі рисунка в І. М. Стаханова і А. П. Луценка.

У 1979 р. з відзнакою закінчила Харківський інститут інженерно-комунального будівництва за спеціальністю «архітектура».

У 1986 р. захистила дисертацію в Московському інженерно-будівельному інституті й стала кандидатом технічних наук. Темою дослідження були – пігментовані декоративні матеріали.

1987–1996 рр. – старший викладач кафедри монументально-декоративного мистецтва Харківського художньо-промислового інституту.

З 1996 р. і до сьогодні – головний художник міста м. Харкова.

З 1997 р. – член Харківської організації Спільки дизайнерів.

З 1999 р. – член Харківської організації Національної спілки художників України.

Світлана Іванівна Дуденко – автор реконструкції герба міста Харкова, «Посадового знаку Харківського міського голови», знаків: «Почесний громадянин міста Харкова», «55 років визволення м. Харкова», «60 років визволення м. Харкова», «Депутат Харківської міської адміністрації», «Нагорода міського голови»; розробила медалі для Харківської обласної державної адміністрації, приз кінофестивалю «Харківський бузок», книгу і дипломи Почесних громадян міста Харкова, фірмовий стиль виконавчого комітету міської ради Харкова та Харківської обласної державної адміністрації та інші проекти.

Є автором оформлення всіх святкових заходів (1996–2014), які відбуваються в місті: новорічні та Різдвяні свята, День міста, День Незалежності України.

Автор архітектурно-художніх проектів: Алеї спортивної Слави, скульптурної композиції «Футбольний м'яч», системи монументального оформлення міста в святкові дні (конструкції «Зірка», «Фонтан», декоративні форми тощо), інтер'єрів міськвиконкому та інших монументально-декоративних робіт.

Світлана Іванівна – художній редактор і автор дизайну подарункових видань «Харків архітектурний», «Харків історичний», «Мистецька скарбниця Харкова», «Сучасне фото» і «Сучасний живопис», подарункового видання з графіки «Харківський альбом», «Харків. Ювілейні медалі».

Автор монографій «Марки майоліки, фаянсу і порцеляни» і «Український художній фарфор радянського періоду».

Світлана Іванівна бере участь у багатьох всеукраїнських та міжнародних виставках. Авторські роботи зберігаються в Харківській міській раді та в приватних колекціях.

За особистий внесок в оформлення міста, розвиток рекламної справи в регіоні С. І. Дуденко нагороджено в 2000 р. дипломом лауреата Всеукраїнського конкурсу «Ділова жінка України», в 2004 р. – почесною відзнакою голови Харківської обласної державної адміністрації «Слобожанська слава» і почесною відзнакою Харківського міського голови «За старанність. 350 років заснування м. Харкова. 1654–2004 р.», у 2006 р. – присвоєно почесне звання «Заслужений діяч мистецтв України», у 2012 р. – орденом княгині Ольги III ступеня.

1.

1. Кубок кінофестивалю «Харківський бузок»

2. Проект святкового оформлення Харкова до свята світлого Христового Воскресіння, 2012 р.

3. Проект конструкції новорічної ялинки, 2014 р.

4. Реставрація та проектування інтер'єру приватного житла в стилі модерн, 2010 р.

3.

2.

4.

АЛИМОВА НАТАЛІЯ ВОЛОДИМИРІВНА

Народилася в 1962 р.

Член Національної спілки художників України.

1974–1978 рр. навчалася в Харківській дитячій художній школі ім. І. Ю. Рєпіна під керівництвом М. Г. Безношенко.

1980–1985 рр. навчалася в ХХПІ (зараз Академія дизайну і мистецтв) на відділенні «Промислова графіка та упаковка».

1985–1992 рр. працювала в конструкторському бюро заводу ім. Малишева.

1992–2005 рр. перейшла на виставкову діяльність. Працювала в малих станкових формах різними графічними техніками. Виставлялася в галереях Харкова, Києва, Москви.

Роботи перебувають у приватних колекціях понад десяти країн.

З 2005 р. по сьогоднішній день – ілюстратор дитячої книги у видавництвах Харкова.

З 2008 р. – ведуча авторської студії для всіх вікових категорій.

З 2010 р. – бере участь в обласних, місцевих і міжміських виставках.

alymova62@mail.ru

1. «Гачки». Акварель, акрил, 30x40, 2013 р.
2. «Перехід». Акварель, акрил, 21x29, 2012 р.
3. «Ілюзії». Акварель, акрил, 21x29, 2012р.
4. «Юність». Акварель, акрил, 21x40, 2009 р.
5. «Приборкання». Акварель, акрил, 30x40, 2013 р.

1.

2.

3.

4.

5.

БЕТЛІЄМСЬКА ЛЮДМИЛА ВАСИЛІВНА

Скульптор.

Народилась 3 квітня 1958 року в Харкові.

Навчалась у Харківській дитячій художній школі ім. І. Ю. Рєпіна (1970–1974).

Закінчила ХДХУ (1974–1977 рр.), Курський державний педагогічний інститут (1978–1984), де навчалася у А. Фоменка. Член ХО НСХУ з 1988 р. Учасниця республіканських і всесоюзних виставок з 1982 р.

Персональні виставки: Харків – 1982, 1994 та 1995 рр.; Київ – 1993 рі.

Працює в творчій майстерні.

1.

1. «Носоріг», бронза, 57х28х20, 1988 р.
2. «Гість», бронза, 38х26х30, 1991р.
3. «Еротичні сни», бронза, 37х38х11, 2000 р.

2.

3.

БУЛИЖКІНА ЛЮДМИЛА ВІКТОРІВНА

Народилась 25 березня 1957 року в Харкові.

1970–1972 рр. – Харківська художня школа ім. І. Ю. Рєпіна.
Викладач – Л. Л. Стіль.

1972–1976 рр. – Харківське державне художнє училище.
Викладачі: Г. С. Коробов, Р. П. Іванова, В. А. Пальцев та ін.

1976–1982 рр. – Харківський художньо-промисловий інститут,
факультет проектування інтер'єру та обладнання, спеціальність
«художник декоративного мистецтва».

Викладачі: Г. В. Тищенко, Ю. М. Старостенко, М. А. Константинопольський.

Член Національної спілки художників України з 1992 р.

Член Спілки дизайнерів України з 1992 р.

Художник декоративного мистецтва – розписного текстилю (батік), а також живопису. Зараз працює в галузі дизайну інтер'єрів. Учасник обласних, всеукраїнських, міжнародних виставок.

Персональні виставки:

1992–1994, 1999, 2001– Будинок художника, м. Харків, Україна;

1996 – Муніципальна галерея, м. Краків, Польща;

1998 – Галерея «Пласт-арт», м. Чернігів, Україна;

1998 – Галерея «КУМФ», м. Торонто, Канада;

2000 – Галерея «Shepherd's Market», м. Лондон, Англія;

2003–2007 – м. Мемфіс, США.

Роботи зберігаються: «Соняшники» 1994р., - Хмельницький Художній музей, «Палітра осені», «Дзеркало» 2000г. – Northwick Park Institute for Medical Research, м. Лондон, Англія.

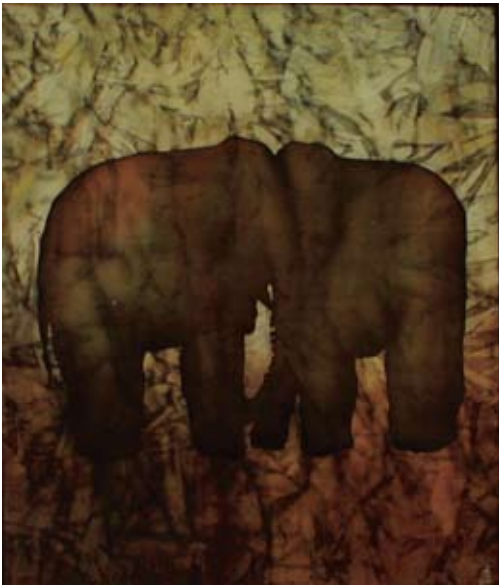
Людмила Вікторівна Булижкіна – «Харків'янин р. – 2004».

1. «Любов». Гар. бітик, нат. шовк, 60x45, 2001 р.

2. «Легенди моря». Хол. батік, нат. шовк, 80x80, 1998 р.

3. «Лілії». Гар. бітик, нат. шовк, 40x80, 2005 р.

4. «Там, де квітнуть орхідеї». Хол. батік, нат. шовк, 80x80, 1995 р.

1.

2.

3.

4.

ДУМБУР ОЛЕНА АНАТОЛІЇВНА

Народилася у Харкові. Закінчила Харківську художню школу №1 ім. І. Ю. Рєпіна у 1974 р., Харківський художньо-промисловий інститут (ХДАДМ) у 1983 р.

Професійна діяльність: сучасний дизайн, оформлення громадських споруд, ландшафтний дизайн; декоративно-ужиткове мистецтво; 3d-моделювання в галузі промислового дизайну. У 1986–2003 рр. – викладач ХДХШ №1 ім. І. Ю. Рєпіна.

Презентація мистецьких творів на численних персональних, родинних, групових, всеукраїнських, міжнародних і зарубіжних виставках, конкурсах. Роботи зберігаються в музеях і приватних колекціях України, Росії, Канади, Греції, Франції

З 2004 р. – член Харківської організації Спілки дизайнерів України.

«Виблискуючий внутрішній світ Олени окутує нашу реальність міфічним світлом і теплом. Емоційність і позитивне світосприймання знаходять своє втілення в численних гобеленах, роботах олією, фантастичних розписах по тканині й шкірі, свіжих дизайнерських рішеннях. Крізь часи й простори богоподібні Люди і олюднені Боги стають ближчими».

Культуролог, музеєзнавець Ліліанна Семенюта

1.

2.

1. Фрагмент ландшафту, фонтан, 2013 р.
2. «Гефест». Шкіряний рельєф, 100x100, 1993 р.
3. «Кастальский ключ». Полотно, акрил, артгелі, 60x70, 2013 р.
4. «Гомер». Гобелен, 150x215, 2014 р.

3.

4.

КУДИНОВА ОЛЕНА ВАСИЛІВНА

Народилась в 1958 році.

Член Спілки дизайнерів України з 1987 р.

Член Спілки художників України.

У 1970–1974 рр. навчалась в Харківській дитячій художній школі ім. І. Ю. Рєпіна.

Навчалась у ХХПІ (1980), художник декоративного мистецтва.

Дизайнер фірми «ArtТес» (Харків).

1980–2005 – приватні інтер'єри, окремі предмети й об'єкти для них. Учасник міжнародних, всеукраїнських виставок і проектів з 1991 р.

Об'єкти та інтер'єри
розроблені О. В. Кудіною

ЛАЗАРЕНКО ОЛЕГ АНАТОЛІЙОВИЧ

Народився в 1961 році в Харкові.

Закінчив Харківську дитячу художню школу ім. І. Ю. Рєпіна (1977 р.), де навчався в М. Г. Безношенко-Лучковської, В. Ф. Тупіцина та І. Ю. Кабиша. З 1978 р. по 1983 р. навчався в художньо-промисловому інституті (М. Шапошніков, С. Солодовников, В. Хованов, В. Ганоцький, В. Чаус).

Член Харківської організації Спільки дизайнерів України з 1989 р.

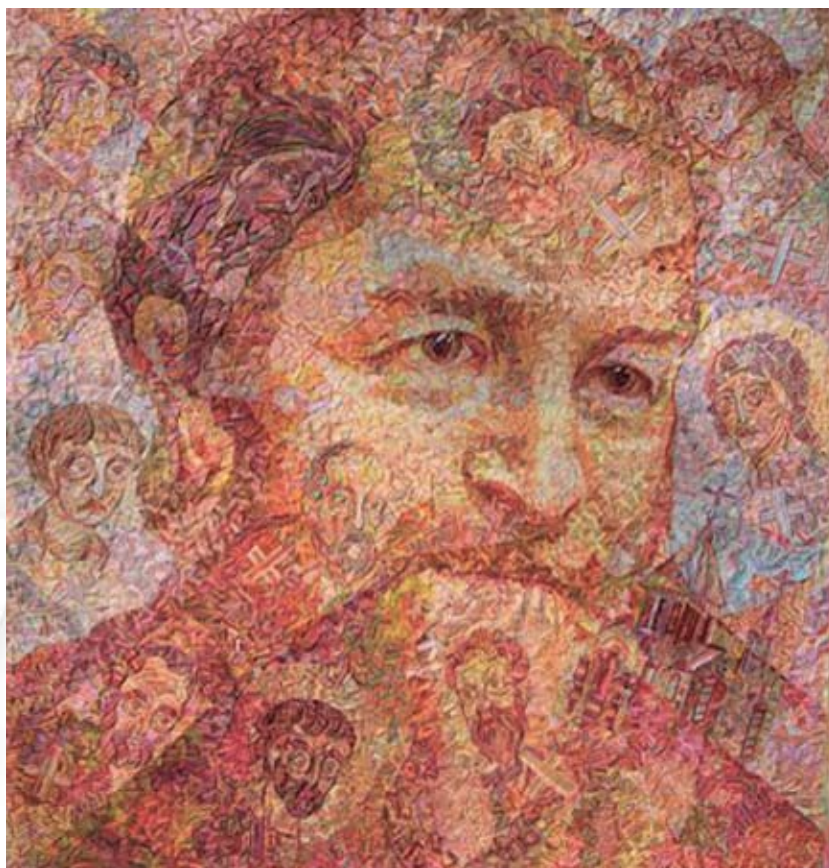
Лауреат муніципальної премії ім. В. Ермілова. Стажування та практику проходив у Вишій школі в м. Галле (Німеччина).

З 1985 р. працював дизайнером у Всеукраїнському науково-дослідному інституті технічної естетики (Інститут дизайну).

Учасник обласних, всеукраїнських, міжнародних виставок. Член творчої групи «Буріме».

Твори художника зберігаються у приватних і державних зібраннях США, Арабських Еміратів, Великобританії, Венесуели, Канади та інших країнах. Після творчої подорожі до Індії сформована колекція картин, яка експонувалася в Харківському національному академічному театрі опери та балету ім. Лисенка.

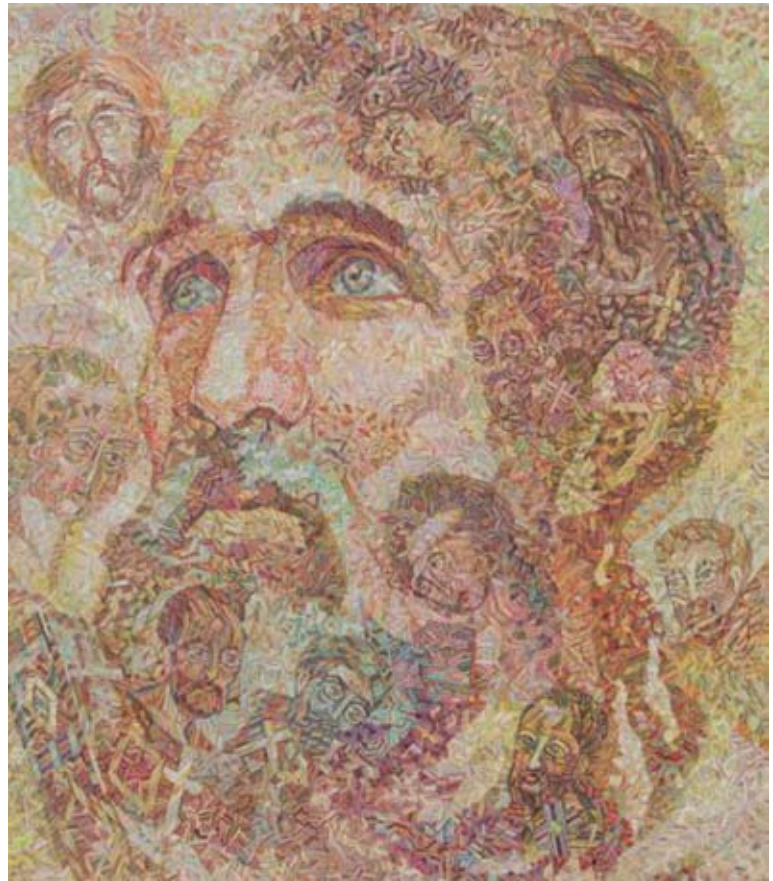
1.

2.

1. «Св. Апостол Варфоломій».
Мозаїковий кольоропис, 150x150, 2011 р.
2. «Св. Апостол Матвій євангеліст».
Мозаїковий кольоропис, 150x150, 2011 р.
3. «Св. Апостол Павло».
Мозаїковий кольоропис, 150x150, 2011 р.
4. «Св. Апостол Петро».
Мозаїковий кольоропис, 150x150, 2011 р.
5. «Св. Апостол Андрій».
Мозаїковий кольоропис, 150x150, 2011 р.

3.

4.

5.

ЛІСНИЧА ОЛЕНА АНАТОЛІЇВНА

Народилась 7 березня 1957 р. в Москві.

1970–1974 – час навчання в Харківській дитячій художній школі №1 ім. І. Ю. Рєпіна.

1974–1977 – вчилася в Харківському державному художньому училищі.

1977–1987 – вчилася в Харківському художньо-промисловому інституті у В. В. Сизікова, В. М. Ігуменцева, Й. І. Карася на відділенні станкової графіки.

1982 – починає співробітничати з видавництвами Москви і Харкова, як художник-оформлювач і ілюстратор.

З 1984 – бере участь в обласних, республіканських і міжнародних художніх виставках.

З 1992 – член Харківської організації Національної спілки художників України. Працює в галузі станкової і книжкової графіки, живопису.

Твори О. Лісничої в музеях і приватних зібраннях: Київський музей російського мистецтва; Харківський художній музей; Харківська міська художня галерея; Зібрання Міністерства культури і туризму України; Міський музей м. Блчик, Болгарія; приватна колекція М. Толбухіна, Болгарія; Циммерлі Арт-музей м. Нью-Брунсвік, США; Зібрання галереї «Марс», Москва; Музей сучасного російського мистецтва, Нью-Джерсі, США; зібрання «НПК-банку», Харків.

Роботи перебувають у приватних колекціях Росії, Франції, США, Ізраїлю, Голландії, Греції, Болгарії.

1.

2.

1. «Жизель». Картон, олія, 60x80, 2000 р.
2. «Весілля». Полотно, олія, 50x70, 2007 р.
3. «Мильні бульбашки». Полотно, олія, 60x70, 2003 р.
4. «Завіса». Полотно, олія, 70x90, 2000 р.

3.

4.

МОРГУЛЯН ЄВГЕНІЯ ВІКТОРІВНА

Народилася в 1958 року в Харкові.

1970–1974 рр. – навчання в Харківській дитячій художній школі №1 ім. І. Ю. Рєпіна. Вчилася у Марії Яківни Винокурової. У 1980 р. закінчила Харківський художньо-промисловий інститут, факультет «Інтер'єр і обладнання». Член Національної спілки художників і Спілки театральних діячів України з 1988 р. Головний художник Харківської обласної державної телерадіокомпанії (ХОДРК) з 1987 р.

Персональні виставки: 1985, 1988 – Будинок художника, Харків; 1994 – ХОДТРК, Харків; 1997 – МІЛІГРАМ, Харків; 1998 – Пархомівський музей, Україна; 2000 – музично-театральна бібліотека ім. Станіславського, Харків; 2002 – Галерея «Das Einhorn», Хальденслібен, Хундесбург, Німеччина; 2003 – «Дарунок», МІЛІГРАМ, Харків; 2007 – «Паролі», галерея «VOVATANYA», Харків; 2009 – галерея «VOVATANYA», Харків; 2013 – «Баута», МІЛІГРАМ, Харків. Участь у міжнародних виставках: 1986 – Спілка художників, Київ, Україна; 1987 – Манеж, Москва, Росія; 1990 – Будинок художників на Кримському Валі, Москва, Росія; «Від Гулага до Гласності: Нонконформістське мистецтво СРСР», Зіммерлі музей, Нью-Йорк, США; 1999 – Музей сучасного російського мистецтва, Джерсі-Сіті, США; 1998 – Галерея «Забо», Нюрнберг, Німеччина; 2000 – «Царський проект», «Gala Gallery», Магдебург, Німеччина; 2000 – I Міжнародний художній фестиваль, Магдебург, Німеччина; 2001 – II Міжнародний художній фестиваль, Магдебург, Німеччина; 2002 – «Колекція Ліліан Берклі», Ескондідо, Каліфорнія, США; 2003 – «Сучасне українське і польське мистецтво», галерея Корнельського університету «Upstairs», Ітака, США; 2003 – «Вільям Фолкнер. Від слів до образів», «Фолкнерівський фестиваль», Галерея «Bryant Galleries», Новий Орлеан, США.

Книги:

«Євгенія Моргулян. Живопис. Вірші»: Харків, видавництво «Крок», 1999; «Фемінізм під будь-яким іншим ім'ям в Україні: жінки репрезентують самих себе»: Харків, видавництво «Крок», 2000; «Женя Моргулян. Дарунок. Вірші. Живопис», 2002–2003.

1.

2.

1. «Дзеркало». Полотно, олія, 60х40, 2012 р.
2. «Io e io» («Я і Я»). Полотно, олія, 40х30, 2007 р.
3. «Мікс». Полотно, олія., 35х35, 2010 р.

3.

**ПАВЛЮКЕВИЧ-ЧЕРНЕЦЬКА
ГАННА ВОЛОДИМИРІВНА**

Народилась у 1958 році.

У Дитячій художній школі ім. І. Ю. Рєпіна вчилася з 1970 р. по 1974 р. Викладачі: Микола Васильович Павлов, Рафаель Освальдович Волинський.

У 1984 р. закінчила Харківський художньо-промисловий інститут, факультет «Інтер'єр і обладнання».

Художник декоративно-прикладного мистецтва. Працює в техніці батік. Займається ілюструванням книг.

Член ХО НСХУ з 2000 р. Учасниця численних національних і закордонних виставок.

1. «Сонячні зайчики». Бавовна, гарячий батік, 50x100, 2011р.
2. «Колискова». Шовк, гарячий батік, 100x60, 2010 р.
3. «Блага звістка». Бавовна, гарячий батік, 80x60, 2012 р.
4. «Гра». Бавовна, гарячий батік, 95x45, 2012р.
5. «Прогулянки Угоршиною». Шовк, гарячий батік, 60x60, 2007 р.

1.

2.

3.

4.

5.

ТЕСЛЕНКО ВЛАДИСЛАВ АНАТОЛІЙОВИЧ

Народився 27 травня 1963 р. в родині службовців.

1975–1978 рр. – час навчання в Харківській дитячій художній школі ім. І. Ю. Рєпіна. У 1980 р. почав трудову діяльність у Харківському відділенні інституту «Теплоелектропроект». Виконував різні архітектурно-художні 3D-макети атомних і гідроелектростанцій.

У 1982–1987 рр. – навчався у Харківській академії дизайну і мистецтв на факультеті дизайну. (кер. диплому – професор В. Я. Даниленко).

Після закінчення академії працював за спеціальністю на заводі ПТО ім. Леніна, керівником бюро естетики.

1988–1990 рр. – служба в Військовій Академії ПВО ім. маршала Василевського.

Після закінчення служби в армії працював художником-ілюстратором і дизайнером у різних організаціях:

ЧФ «КОН», видавництво «Банки України, СНД і країн Балтії», видавництво «Ранок», ЦКБ «СТРОММАШИНА».

З 2001 р. почав педагогічну діяльність у Харківському державному технічному університеті будівництва та архітектури, на кафедрі образотворчого й декоративного мистецтва (дисципліни: рисунок, живопис, монументально-декоративний розпис).

З 2007 р. – доцент кафедри ІТДАС, заступник декана архітектурного факультету, займається науковою діяльністю, пише статті в виданнях ВАК, викладає дисципліни: малюнок, WEB-дизайн, ПЗ 2-Дизайн, архітектурне проектування з ЕОМ. З 2010 р. викладає у Харківському художньому училищі дисципліни: художнє проектування, основи архітектури, керівництво студентськими дипломними проектами.

Виставкова діяльність почалася з 1992 р.

Персональні виставки:

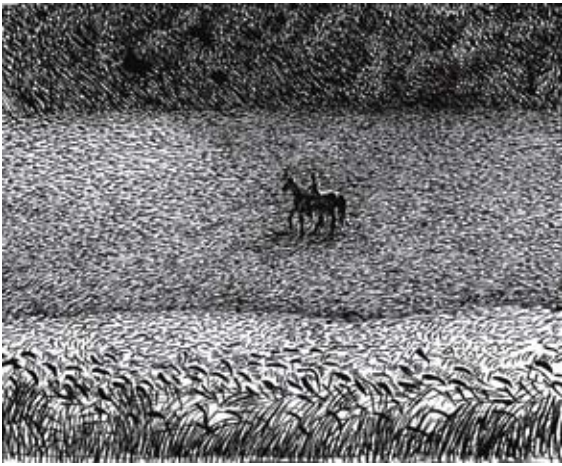
- 1995 – Харків, галерея «ДАіС»,
- 1998 – Харків, галерея «Вернісаж»,
- 2001 – Хорватія, (м. Загреб),
- 2002 – Харків, галерея «Вернісаж».

Участь в республіканських художніх виставках 2011–2012 рр., які проводилися в м. Києві:

- Всеукраїнська художня виставка присвяченої 20-річчю Незалежної України,
- Всеукраїнська художня виставка до Дня художника,
- Всеукраїнська художня виставка «Мальовнича Україна»,
- Всеукраїнська художня виставка «Різдвяна».

Республіканські виставки 2011–2012 рр., які проводилися в м. Харкову:

- Всеукраїнська художня виставка присвяченої 20-річчю Незалежної України,
- Всеукраїнська художня виставка до Дня художника.
- 3 2012 – член Національної спілки художників України.

1.

2.

1. «Спекотне літо». Туш, перо, папір, 60x50, 2011 р.
2. «Міські мотиви». Папір, акварель, 45x75, 2012 р.
3. «Двоє». Мішана техніка, папір, 30x20, 2011 р.
4. «Друг». Полотно, олія, 90x90, 2013 р.
5. Із серії «Народні пісні». Дереворит, 2011 р.

3.

4.

5.

ХОМИЧ ОЛЕКСІЙ ВІКТОРОВИЧ

Народився в Харкові в 1963 році.

Закінчив Харківську дитячу художню школу ім. І. Ю. Рєпіна (1974–1978 рр.).

Закінчив Харківський художньо-промисловий інститут.

Член Спілки дизайнерів України з 2001 р.

У творчості Олексія Хомича переважають етнічні мотиви. Зображуючи тварин, птахів і риб, автор занурює глядача в свій загадковий світ. Природа зображуваних об'єктів далека від реалізму, і, разом з тим, грань нереальності й реальності ледь помітна. Фігурки людей, включені до композиції картин, прагнуть діалогу з Вами. Вони запрошують Вас у динаміку почуттів і експресії художника.

Виставки:

1990 р. – «Етно-арт» у галереї «Вернісаж», Харків;

1991 р. – персональна в галереї «На ул. Дарвина», Харків; «Автопортрет» у залі Спілки художників, Харків; в Російському Домі, Берлін; в галереї «Міро», Берлін.

1993 р. – «Молоді художники Харкова», у залі Спілки художників, Харків.

1994 р. – персональна виставка в галереї «ДАіС», Харків.

1998 р. – «Гніздо-1» в галереї «Вернісаж», Харків; «Гніздо- 2» у Українському домі, Київ.

2000р. – персональна виставка «Діалог» у салоні «Бегемот», Харків.

2001 р. – «Воно» в галереї «Маестро», Харків.

2002 р. – творча поїздка до м. Мехіко (Мексика) на запрошення музею мистецтв «Д'арте».

2004 р. – «Світла мить» у галереї «АВЕК», Харків.

2010 р. – «Спадкоємність» у виставковому залі «Вітальня на Дворянській», Харків.

2010 р. – «Творчими шляхами Рєпінки» в Музеї приватних колекцій, Харків.

Роботи О. Хомича перебувають у приватних колекціях США, Франції, Німеччини, Ізраїлю, Італії та країн СНД.

1.

2.

3.

1. «Тритони як хмари».
Полотно, акрил, 190x65, 2014 р.
2. «Навігація».
Полотно, акрил, 190x85, 2014 р.
3. «Ловці перлів».
Полотно, акрил, 60x35, 2014 р.
4. «Регата».
Полотно, акрил, 190x85, 2014 р.

4.

ХРИСТЕНКО ВЛАДИСЛАВ ЄВГЕНІЙОВИЧ

Народився 19 квітня 1963 року у с. Баничі Глухівського району Сумської області.

1975–1978 рр. – Харківська художня школа ім. І. Ю. Рєпіна.

1980–1985 рр. – Харківська державна академія дизайну і мистецтв. Спеціальність «графічний дизайн». Викладачі: В. О. Победін професор О. А. Векленко, професор В. І. Лесняк, професор О. А. Хмельницький.

З 1987 р. – викладацька робота на кафедрі графічного дизайну ХДАДМ, з 2000 р. – доцент кафедри.

Член Національної спілки художників України з 1994 р.

12 республіканських виставок, серед них: республіканські виставки «Естамп», «Мальовнича Україна» та ін., міжнародне бієнале «4-й Блок» (1998, 2000, 2002 рр.), міжнародне триєнале графіки у м. Калінінграді (1989, 1991).

Персональні виставки: 1989, 1996, 1998, 2000, 2003, 2007, 2009, 2010, 2013 рр., м. Харків. Організатор і куратор виставки новорічної листівки «Від Різдва до Різдва» (2000–2001 рр., Харків, Будинок Нюрнберга).

Диплом першого ступеня Всеукраїнської виставки-конкурсу імені Георгія Якутовича (2010 р.).

Автор навчально-методичного посібника «Техніки авторського друку», Харків, ХДАДМ, 2004, 2013.

Твори перебувають у бібліотеці університету м. Болонья; Італія, Галереї «4-й Блок», м. Харків; Міській художній галереї, м. Калінінград, Росія; Харківському художньому музеї та приватних колекціях.

(0572) 700-24-66, 050 400-31-44

e-mail: khristenko-v@yandex. ru

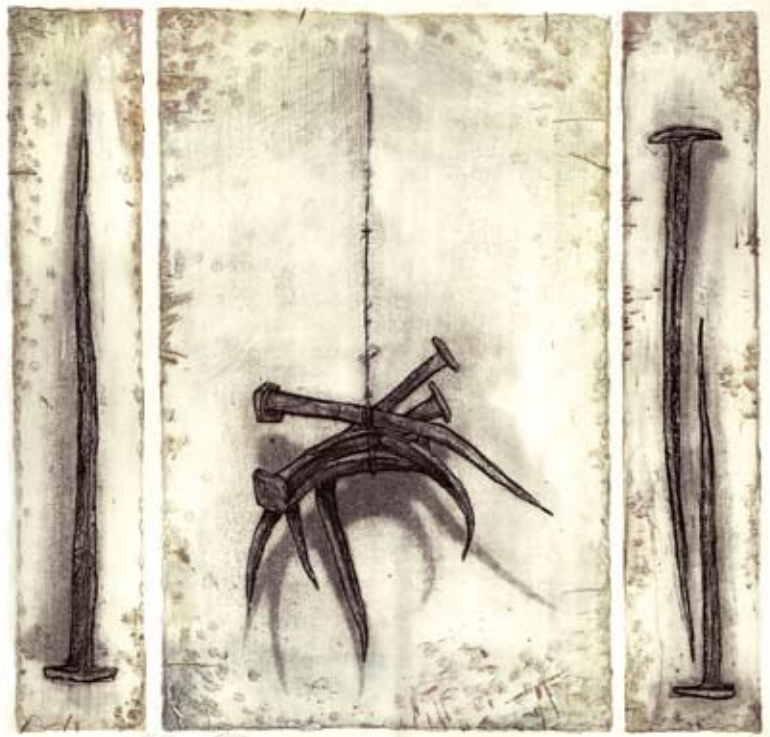
1.

2.

1. Дизайн та оформлення книг.
2. «Славне місто Глухів». Офорт, акватинта, 14x12, 2011 р.
3. «Старі цвяхи». Офорт, акватинта, 35x42, 2001 р.
4. «Раки бягуть!». Офорт, акватинта, 27x14, 2012 р.
5. «Церква у Путівлі». Офорт, акватинта, 12x7, 2012 р.
6. «Півень на стільці». Офорт, акватинта, 37x50, 1999 р.

3.

4.

5.

6.

ЧАУС ВІКТОРІЯ ТИГРАНІВНА

Народилася 21 жовтня 1964 року в Харкові.

Перших професійних навичок набула в Художній школі імені І. Ю. Рєпіна (1975–1979 рр.). Тут було пережито захоплення книжковою графікою, ілюстрацією, яке вилилося в участь у перших виставках і конкурсах. Перші публікації пов'язані також із захопленням графікою.

Після закінчення середньої школи Вікторія вступила до Харківської академії дизайну і мистецтв (тоді Художньо-промисловий інститут) на факультет «Інтер'єр та обладнання» за спеціальністю «художник декоративного мистецтва». Саме в роки навчання в інституті (1984–1989) визначилася і зміцніла пристрасть до живопису. З того ж часу Вікторія Чаус постійний учасник обласних і всеукраїнських виставок. З 1998 р. є Членом Національної спілки художників України.

Основні виставки:

Міжнародні: The Calway art fair, 2007, Dublin, Ireland; «Art Ireland», Dublin, 2008; Міжнародна виставка живопису галерея «N-Prospect», 2007, Санкт-Петербург; Міжнародна виставка живопису «Передвижники 21 века», «Post War and contemporary Russian painting», 1998.

Всеукраїнські: Всеукраїнська триєнале живопису, Київ, 2010; Всеукраїнська мистецька виставка «Раритет-Арт» Киев-2003; Всеукраїнська мистецька виставка «Харківщина мистецька», 2008; Всеукраїнська художня виставка до Дня Незалежності України, Київ, 2011; виставка «Київ живописний» – мистецький проект, 2011.

Персональні: виставка до Дня Незалежності України, Музей Т. Шевченка Київ, 2011; виставка галерея «Маєстро», Харків, 2011.

1.

2.

3.

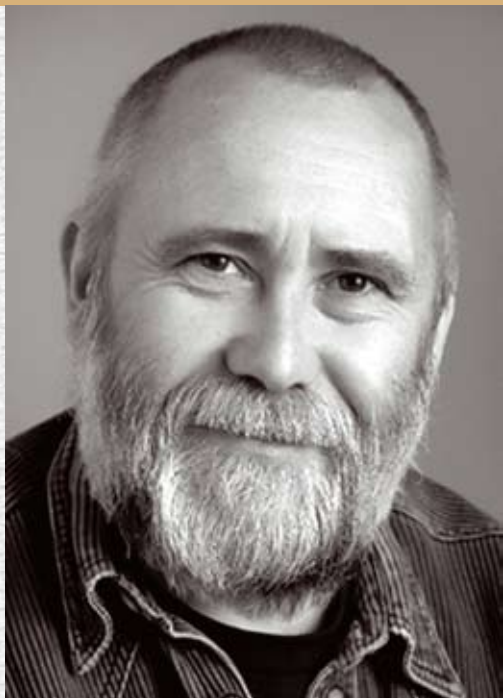

4.

1. «Кіт Сеня». Полотно, олія, 70x50, 2011 р.
2. «Зима мого дитинства». Полотно, олія, 80x100, 2010 р.
3. «Дует». Полотно, олія, 140x70, 2011 р.
4. «Сніговик». Полотно, олія, 80x100, 2012 р.
5. «Прання». Полотно, олія, 60x80, 2006 р.

5.

ШИГИМАГА ТАРАС ПЕТРОВИЧ

Народився 10 червня 1957 року в Харкові.

Навчався в Харківській дитячій художній школі ім. І. Ю. Рєпіна (1971–1972 рр.)

Закінчив: Харківське державне художнє училище (1972–1976)

Викладачі: П. Шигимага, Г. Батій, О. Плотніков; Харківську державну академію культури (2000–2005). Навчався у М. Ентіна.

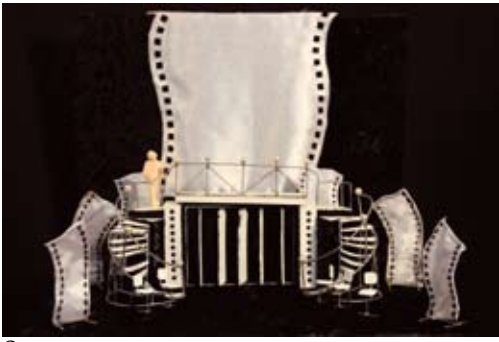
Член ХОНСХУ з 1989 р.

Місце роботи:

Головний художник Харківського академічного театру музичної комедії; викладач фахових дисциплін на театральньо-декоративному відділенні Харківського художнього училища.

1.

2.

3.

1. Ескіз декорації до мюзікла К. Порте «Цілуй мене, Кет». Гуаш, карт., 39х55, 2008 р.
2. Макет до музичної комедії В. Колло «Любов у стилі джаз». Міш. техн., 40х50х40, 2012р.
3. Ескіз декорації до вистави О. Мордан «Чіті мишка». Комп. граф., папір, 28х42, 2011р.
4. Ескіз декорації до казки О. Козлова «Новорічні пригоди Буратіно». Папір, гуаш, 34х48, 2010 р.

4.

ЯКУНІНА АЛЛА БОРИСІВНА

Народилася 20 липня 1960 року в Харкові.

У 1973–1977 рр. вчилася в Харківській дитячій художній школі ім. І. Ю. Рєпіна. Викладачами були Микола Васильович Павлов, Леонід Ананьєвич Малік.

У 1985 р. закінчила Харківський художньо-промисловий інститут, нині ХДАДМ, за спеціальністю «промислова графіка і упаковка».

Член Національної спілки художників України.

Член обласного художнього об'єднання майстрів авторської ляльки.

Викладала в художній школі ім. І. Ю. Рєпіна (1988–1992 рр.). У 1998–2012 рр. викладала академічний живопис в Харківському художньому ліцеї при Харківській державній академії дизайну і мистецтв. Викладач вищої категорії, автор навчальних програм і методичних посібників.

Учасник обласних, всеукраїнських, міжнародних виставок. Роботи перебувають у приватних колекціях нашої країни і за кордоном.

З 2007 р. – майстер авторської колекційної ляльки.

1.

2.

4.

3.

1. «Іриси», холодний батік, 60x120, 2009 р.
2. «Танець вогню». Папір, гуаш, 89x62, 1997 р.
3. Колекційна лялька «Місяць». Паперклей, 31 см, 2010 р.
4. Колекційна лялька «Її Величність Ніч». Паперклей, 45 см, 2008 р.

ЯРОВЕНКО ЛІЛІЯ ГЕОРІЇВНА

Народилась 11 січня 1957 р. у Харкові.

1971–1972 рр. – навчалась у Харківській дитячій художній школі ім. І. Ю. Рєпіна.

1972–1976 рр. – навчалась у Харківському художньо-педагогічному училищі за фахом «викладач креслення і малювання». Основні викладачі: Д. І. Киянський, В. І. Ярошенко, В. І. Меркотан, В. Ю. Єлін, Г. І. Батій.

1976–1981 рр. – навчалась Харківський художньо-промисловий інститут за спеціальністю «інтер'єр та обладнання», кваліфікація – художник декоративного мистецтва. Основні викладачі: В.І. Варєца, В. Я. Шаламов, С. та В. Черніченко, В. Бондаренко.

Член Спілки художників з 1999 р.

Творча спеціальність – декоративне мистецтво.

Останнє місце роботи – художник фабрики текстильно-художніх виробів.

Зараз працює в техніці батік і займається розписом храмів.

До 1996 р. працювала в творчому тандемі з художником Лідією Епштейн.

1.

2.

3.

1. «Старий сад. Осінь». Батік.

2. «Ромашки». Батік.

3. «Бузок». Батік.

4. «Старий сад. Літо». Батік.

4.

БИКОВА КАТЕРИНА ЄВГЕНІВНА

Народилась 25 лютого 1973 р. у Харкові.

Навчалась у Харківській дитячій художній школі імені І. Ю. Рєпіна (1983–1984 рр.)

Закінчила Харківське державне художнє училище у 1991 році; за спеціальністю: художник- оформлювач. Викладачі: В. І. Ярошенко, М. В. Надєждін, Є. І. Биков.

Член молодіжного об'єднання ХО НСХУ з 2001 р. Член Національної спілки художників України з 2005 р.

Викладач студії «Боттега» з 1997 р.

Художник-графік. Працює у творчій майстерні. Учасниця обласних, всеукраїнських та міжнародних виставок з 1999 р.

1. «Сороки налякали». Папір, пастель, 110x75, 2003 р.

2. «Натюрморт з кошиком». Папір, акварель, 66x80, 1999 р.

3. «Натхнення». Полотно, олія, 67x101, 2004 р.

1.

2.

3.

**ЗАХАРЧУК-ДЕМЕНТ'ЄВА
ЛАРИСА ГЕОРГІЇВНА**

Народилась в 1965 році в Харкові.

З 1980 р. по 1982 р. вчилася в Харківській дитячій художній школі №1 ім. І. Ю. Рєпіна у М. Г. Безношенко.

З 1983–1988 рр. вчилася в Харківському художньо-промисловому інституті на відділенні «Інтер'єр і обладнання» за фахом «проекування інтер'єрів, реклама малих архітектурних форм», викладачі – проф. О. А. Хмельницький, проф С. М. Солюдовник.

З 1995 р. член Національної спілки художників України, працює в творчій майстерні.

1. «Василіса Прекрасна». Полотно, олія, 50x55, 1995 р.
2. «Житіє Серафима Саровського». Полотно, олія, 85x62, 1992 р.
3. «Малахітова шкатулка». Полотно, олія, 70x45, 1995 р.
4. «Весняний вітер». Полотно, олія, 60x70, 2009 р.

2.

3.

4.

КАПШУК ОКСАНА ОЛЕКСАНДРІВНА

Народилась 12 жовтня 1972 року в Харкові.
Закінчила художню школу ім. І. Ю. Рєпіна (1983–1987).
Закінчила ХДХУ (1994 р.). Викладачі В. І. Висікайло, А. Н. Новосьолова-Хмельницька. Закінчила ХДАДМ (2000 р.). Навчалась в О. М. Брагіна, І. М. Стаханова, І. І. Яхіна, Ю. М. Вінтавева.
Працює в творчій майстерні.
Учасниця обласних, всеукраїнських і зарубіжних виставок з 1999, має персональну виставку.
Член ХО НСХУ з 2008 р.

1. «Перший сніг». Картон, пастель, 80х60, 2004 р.
2. «Стара вулиця». Картон, пастель, 80х60, 1997 р.
3. «Зимова річка». Полотно, олія, 80х60, 2007 р.
4. «Зимовий пейзаж». Картон, пастель, 60х80, 2006 р.

2.

1.

3.

4.

МИРОШНИЧЕНКО (МИРО) ЄВГЕНІЯ

Народилася і вчилася в Харкові, і в дитинстві досягала успіху в декількох напрямках.

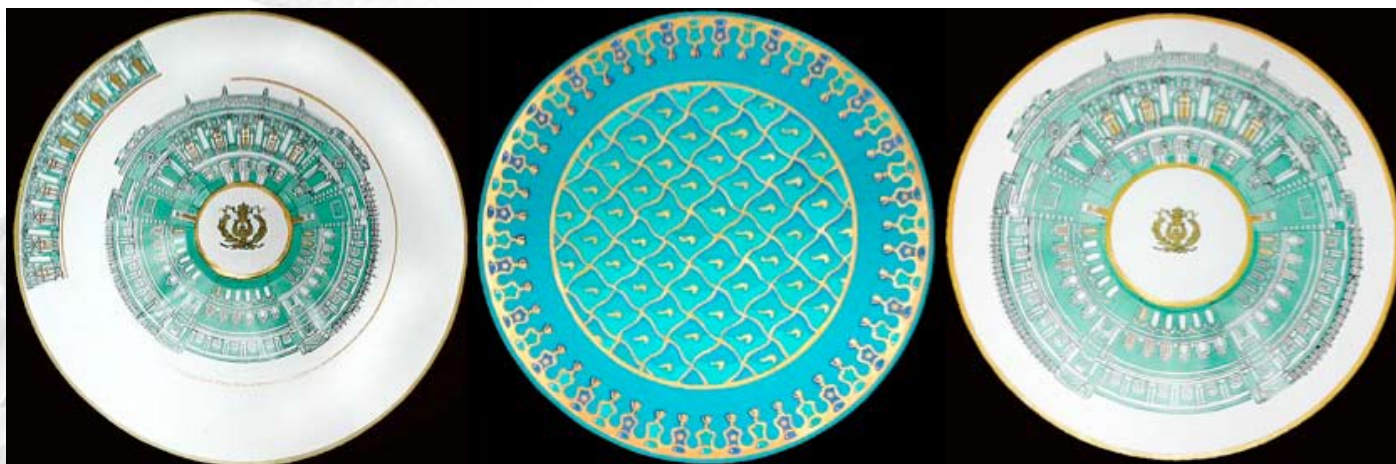
«Окрім любові до малювання, була майстром спорту з настільного тенісу та у 8 років грала за збірну України. Художником стала завдяки мамі, вона завжди хотіла, щоб я малювала. в Харкові я чотири роки навчалася в Дитячій художній школі ім. І. Ю. Рєпіна, і мені надзвичайно пошастило з учителем. Я вчилася в Марії Безношенко-Лучковської, саме вона пришепила мені правила, яких я дотримую все життя. Перше – для того, щоб навчитися композиції, треба йти і спостерігати світ, і друге – будь-яка праця рано чи пізно приносить результат» – пише Євгенія.

У 1986 р. закінчила Харківське художнє училище. У 1998 р. – Ленінградський художньо-промисловий університет ім. Мухоміної (з відзнакою). Потім працювала і навчалася в Англії в «Fashion School» Девіда Джонса. За його участі в Лондоні був реалізований її перший самостійний проект «Час». Її графіка, панно, вітражі, мозаїки, розписи порцеляни, тканини, пап'є-маше виставлялися в Росії, Англії, Франції, Німеччині, Швеції, США. Євгенія працювала для театрів, будинків мод, fashion-дизайнерів, магазинів, створювала дизайн багатьох видів аксесуарів і тканин. Одна з улюблених тем для Євгенії Миро – колекції «Орнаменти й символи народів Світу», вивчення світової культури символізму. З 2007 р. живе і працює у Франції.

Євгенія Миро – член Спілки художників та Спілки дизайнерів Росії.

1. Проект для Санкт-Петербурзького Маріїнського театру.
2. Колекція «Danse Magique».
3. Шарф «Hermes».
4. Шарф «Забавушка».

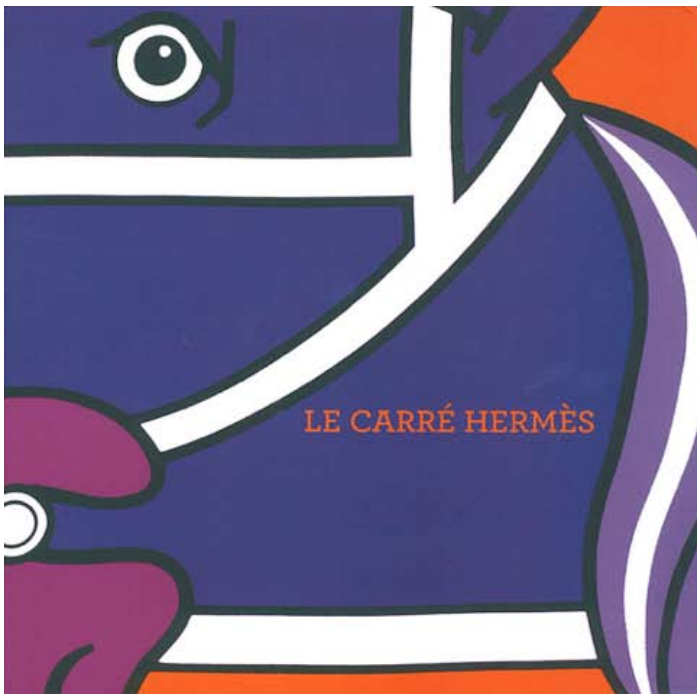
1.

2.

3.

4.

ОМЕЛЬЧЕНКО ОЛЕГ ВІКТОРОВИЧ

Народився 3 листопада 1980 року в Харкові.

Вступив до ХДХШ ім. І. Ю. Рєпіна в 1988 р. Педагоги: М. Г. Безношенко-Лучковська, В. Ф. Тупіцин, В. М. Борисенко.

Закінчив ХДХУ в 2000 р. Закінчив Харківську Державну академію дизайну і мистецтв за фахом «монументально-декоративний розпис» в 2005 р. Викладачі: В. М. Гонтаров, Є. А. Котляр, Р. Ю. Ногін.

Учасник обласних і всеукраїнських виставок з 2001 р. Член ХО НСХУ з 2008 р. Член творчого об'єднання «Межа» з 2009 р.

На сьогодні – викладач на кафедрі рисунка ХДАДМ, здобувач при аспірантурі кафедри історії й теорії мистецтва. Займається станковим і монументальним живописом, графікою. Активний учасник всеукраїнських, групових і міжнародних виставок і акцій. Лауреат стипендії муніципалітету 2011 р.

Персональні виставки:

«Древо Життя», Харків, 2009 р.;

«Обличчя історії», Київ, 2010 р.;

«Сад каменів», Торби, 2012 р.;

«Душа світу», Харків, 2012 р.;

«Зерна», Харків, 2013 р.

1.

2.

3.

1. «Харківська готика». Полотно, олія, 120х90, 2010 р.

2. «Тарасове пророцтво». Полотно, олія, 140х210, 2014 р.

3. «Натюрморт з портретом Вінсента й пляшкою абсенту». Полотно, олія, 120х90, 2009 р.

ОРУДЖЕВ РАШИД ЕЛДАРОВИЧ

Графік. Народився 15 травня 1977 року в місті Харкові. Навчався в ХДХШ ім. І. Ю. Рєпіна (1987–1991 рр.), викладач М. Г. Безнощенко-Лучковська.

Харківський художній ліцей (1992–1994 рр.), викладач Д. М. Черепанов.

Харківський художньо-промисловий інститут (1994–2000 рр.). Спеціальність «графіка». Викладачі: І. М. Стаханов, І. І. Яхін, О. А. Юрченко.

Улюблені стилі – фантазмагорія і авангард. Працює в творчій майстерні. Роботи зберігаються в приватних зібраннях України, Росії, Німеччини, а також у Харківському музеї приватних колекцій.

Роботи вирізняються графічністю, декоративністю, опрацьованістю деталей, сміливими композиційними і колірними рішеннями, цікавим трактуванням форми. Учасник численних міжнародних, всеукраїнських і обласних виставок. Оформив і проілюстрував 10 книг.

Член ХО НСХУ з 2010 р.

1.

1. «Колодязь». Мішана техніка (папір, пастель, сепія, олівець), 50х65, 2008 р.
2. «Кримська вуличка». Мішана техніка, 50х65, 2004 р.
3. «Ботанічний сад». Мішана техніка, 50х65, 2008 р.
4. «Хати». Мішана техніка, 50х65, 2003 р.

2.

3.

4.

1.

1. Книга «Слобожанська ікона».
2. «Рідний край». Полотно, олія, 55 x 30, 2007 р.
4. «Чорнобривці». Полотно, олія, 50 x 60, 2011 р.
4. «Атаман Сірко». Полотно, олія, 60 x 80, 2007 р.

ПАНЬОК ТЕТЯНА ВОЛОДИМИРІВНА

Народилася 1968 року в. Харкові.

1984–1985 – навчання у Харківській дитячій художній школі імені І. Ю. Рєпіна.

1985 р. – вступила до Харківського державного художнього училища, яке закінчила у 1989 р. із відзнакою.

1991–1995 рр. – навчання у Харківському національному педагогічному університеті імені Г. С. Сковороди.

1996–1999 рр. – навчалася в аспірантурі Харківського художньо-промислового інституту у доктора мистецтвознавства, професора Л. Д. Соколюк.

З 2000 р. працює у ХНПУ імені Г. С. Сковороди на художньо-графічному факультеті.

У 2001–2004 рр. працювала в науково-дослідному секторі на кафедрі історії і теорії мистецтва Харківської державної академії дизайну і мистецтв над держбюджетною тематикою «Мистецтво Слобожанщини XVIII–XX ст.». 2005 р. – захистила дисертацію у спеціалізованій вченій раді Харківської державної академії дизайну і мистецтв за темою: «Стильова еволюція в іконописі Слобожанщини XVII–початку XIX ст.». Науковий керівник: доктор мистецтвознавства, професор Л. Д. Соколюк. 2005 р. – член Міжнародної асоціації мистецтвознавців «АІС» (Париж). 2008 р. – член Національної спілки художників України. 2010 р. – професор кафедри образотворчого мистецтва ХНПУ імені Г. С. Сковороди. 2012 р. – докторант кафедри історії педагогіки та порівняльної педагогіки. Науковий консультант – доктор педагогічних наук, професор Валентина Миколаївна Гриньова.

Т. В. Паньок постійний учасник міжнародних і всеукраїнських науково-практичних конференцій і симпозіумів (1997–2013). Досліджує мистецтво українського бароко та історію слобожанського іконопису. Бере активну участь у художньому житті України. Займається проблемою розвитку вищої художньої освіти в Україні.

Має близько 100 публікацій.

Написала монографію «Слобожанська ікона XVII – початку XIX століть».

panyokmi@rambler. ru

2.

3.

4.

ПОНОМАРЬОВ КОСТЯНТИН

Народився в Харкові в 1969 році.

Дизайнер і модельєр ТМ «Constantin Ponomaryov».

1980–1984 рр. – навчання в Харківській дитячій художній школі ім. І. Ю. Рєпіна. Закінчив Харківське державне художнє училище; Інститут живопису, скульптури та архітектури ім. І. Ю. Рєпіна (Академія мистецтв), Петербург. У 1989–1991 рр. – служба в армії, м. Северодвинськ, Архангельська область.

З 1991 по 1996 рр. – реклама і поліграфічні послуги. У вільний час – створення костюмів до вистав «Підступність і кохання» Шіллера в Харкові, «Одруження» Гоголя в Чернігові.

У 1996 р. створює перше в Харкові авторське ательє і починає працювати над колекціями та з персональними замовленнями.

У 1998–1999 рр. був співорганізатором різдвяних фешн-раутів «Ніч Моді», покликаних представити пресі та потенційним клієнтам харківських дизайнерів. З 2000 р. Костянтин Пономарьов почесний член журі Міжнародного фестивалю «Паром», а з 2004 р. – Міжнародного конкурсу дизайнерів ім. У. Каринської. Ще в 1998 р. колекцією «Reconcista» Пономарьов передрік повернення спідниць до чоловічої моди. У 2003 Костянтин Пономарьов співпрацює з Волинським шовковим комбінатом. Створена для комбінату колекція була відзначена на показі «Київський подіум» і особисто В. М. Зайцевим. Костянтин Пономарьов – перший український дизайнер, чий показ на міжнародному телеканалі Fashion TV супроводжувався титром «Ukraine».

Костянтин Пономарьов одягав для участі в конкурсі «Королева Харкова» Ксенію Кузьменко та Ольгу Савінську, і також Ксенію Кузьменко для конкурсу «Міс Світу». Організатор першого міжнародного альянсу в історії вітчизняної моди – спільний проект Костянтина Пономарьова і Тати Варданашвілі. Костянтин Пономарьов – володар трьох діамантових гудзиків конкурсу крузіних колекцій. З 2007 р. професійно займається дизайном і розробкою хутряних колекцій. Колекція «Furs Major» – найдорожча дизайнерська колекція, коли-небудь створена в Україні. За перші кілька років роботи над дизайном хутряних колекцій створено понад 300 авторських ескізів шуб з натурального хутра. Живе і працює в Харкові.

РУДІЯН НАТАЛІЯ ЛЕОНІДІВНА

Живописець, графік-ілюстратор.

Народилася 1965 року в м. Узген (Киргизстан).

З 1980–1981 рр. – школа ім. І. Ю. Рєпіна (кер. М. Г. Безношенко). У 1985 р. закінчила Харківське художнє училище, театральне відділення (майстерня Т. П. Шигимаги) 1985–1988 р. – працювала в Харківському театрі музичної комедії за спеціальністю художник-декоратор. У 1994 р. закінчила ХХПІ, відділення станкового живопису (майстерня А. М. Константинопольського, Є. Ф. Жердзицького, В. Я. Лозового) 1992 р. – персональна виставка в Харкові. З 2000 р. – співпраця з видавцями Харкова й Москви. На цей час працює в харківському видавництві «Талант».

1.

2.

3.

1. «Бузок». Полотно, олія, 85х70, 2005 р.

2. Ілюстрація до казки, 40х60 см

3. «Пікнік». Полотно, олія, 65х60, 2009 р.

СТАРЧЕНКО В'ЯЧЕСЛАВ ДМИТРОВИЧ

Народився 24 вересня 1970 року. Живе і працює в Харкові.

У 1975 р. був приведений до школи ім. І. Ю. Рєпіна і прийнятий до експериментальної групи І. Ю. Кабиша. Отримав атестат про закінчення Рєпінки у 1985 р. За час перебування в стінах школи ім. І. Ю. Рєпіна пройшов через класи багатьох викладачів: М. Г. Безношенко, Р. І. Моїсєєнко, О. Д. Гончарова, В. Ф. Тупіцина, І. І. Беліченко, Л. О. Маліка, М. І. Дороднова і І. Ю. Кабиша.

1987–1989 рр. – навчання в ХДХУ на відділенні художнього оформлення.

1989–1996 рр. – навчання у Харківській академії дизайну і мистецтв, спочатку на відділенні «Промдизайн», потім на «Графіці». У 1993–1994 рр. працював викладачем рисунка й живопису в школі ім. І. Ю. Рєпіна.

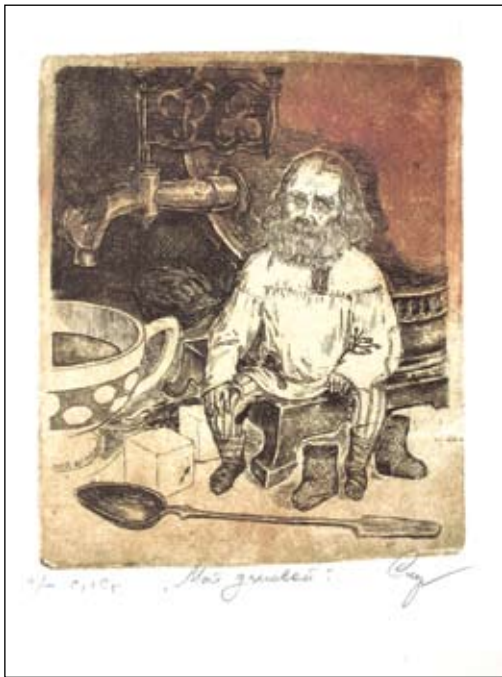
Учасник міських, республіканських і міжнародних виставок. Працює в різних жанрах і техніках, але перевагу віддає офорту.

З 2008 р. є членом Національної спілки художників України.

З 2007 р. входить до складу Міжнародної асоціації «Мистецтво народів світу» як віце-президент.

Регулярно бере участь у виставках з 1998 р.:

1998–1999 рр. – участь в «MiniPrint» ADOGI (Барселона); 2001, 2002, 2007, 2009 рр. – Всеукраїнська різдвяна виставка (Харків, Київ); 2003 р. – виставка молодих українських графіків у Будинку Нюрнберга (Харків); 2003 р. – виставка молодих українських графіків (м. Нюрнберг); 2003 р. Всеукраїнська виставка, присвячена 65-річчю СХУ (Харків); 2004 р. – персональна виставка в Харківському художньому музеї; 2004 р. – товариська виставка в галереї «Маєстро» (Харків); 2005 р. – Всеукраїнська різдвяна виставка (Київ); 2005 р. – Всеукраїнська виставка «Мальовнича Україна»; 2006 р. – виставка «Quadri – flus» в галереї «Маєстро» (Харків); 2007 р. – виставка «Весняна антиномія» (Харків); 2007 р. – виставка «Сонцеворот» у Харківському художньому музеї; 2007 р. – Всеукраїнська різдвяна виставка (Харків); 2008 р. – Всеукраїнська різдвяна виставка (Київ); 2010 р. – товариська виставка в ХДУ ім. Каразіна; 2010 р. – персональна виставка «Мій бестіарій» у Будинку Нюрнберга (Харків); 2012 р. – товариська виставка «Весняне сонцестояння», ДХШ ім. І. Ю. Рєпіна.

1.

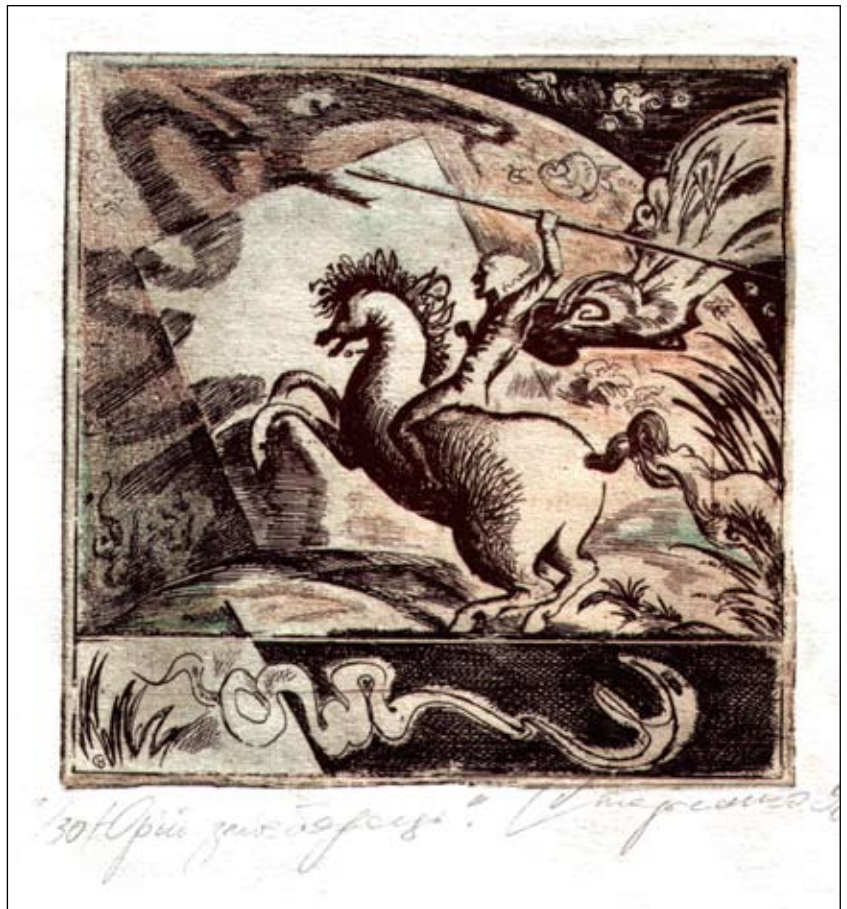

2.

3.

1. «Мій домовий». Офорт, 13x11, 2005 р.
2. «Ковчег». Офорт, 8x10, 2006 р.
3. «Георгій Переможець». Офорт, 10x10, 1998 р.
4. «Біля роялю». Офорт, 8x10, 2008 р.

4.

ЧЕРНОВ ДЕНИС ВАЛЕРІЙОВИЧ

Народився 22 травня 1978 року в м. Самбур Львівської області. Живе і працює в Харкові.

З 1989 р. по 1993 р. вчився в ДХШ ім. І. Ю. Рєпіна. У 1998 р. закінчив Харківське художнє училище. У 2004 р. – випускник факультету «Образотворче мистецтво» спеціалізації «графіка» Харківської державної академії дизайну і мистецтв. Учасник українських і міжнародних виставок (понад 70). Роботи зберігаються в приватних зібраннях України, Росії, Греції, Англії, Угорщини, Іспанії, Італії, Франції, США, Канади, Китаю, Японії, успішно продаються на аукціоні «Christie's». Працює в різних графічних і живописних техніках, перевагу віддає малюнку олівцем. Жанровий діапазон: пейзаж, портрет, ню, ілюстрація, фігурні композиції, літературні й історичні ремінісценції.

З 2004 р. по 2006 р. – викладач спеціальних дисциплін у Харківському художньому училищі. У 2006 р. – організував творче об'єднання «ІНСАЙТ». Зараз – викладач рисунка в Харківській державній академії дизайну і мистецтв. З 2008 р. – член Співки художників України. Нагороджений медаллю «Талант і покликання» Міжнародної асоціації «Миротворець». Переможець у номінації «Рисунок» в ARC (Art Renewal Center).

1.

2.

3.

1. «Відблиски на воді». Папір, олівець, 40x60, 2007 р.
2. «Човен у Балаклаві». Папір, олівець, 53x53, 2006 р.
3. «Сніг як субстанція». Полотно, олія, 80x90, 2013 р.

ШЛЯХОВА АЛЛА ВОЛОДИМИРІВНА

Народилася 30 квітня 1969 р. в Харкові.

У 1984 р. з відзнакою закінчила Харківську дитячу художню школу ім. І. Ю. Рєпіна.

Закінчила Харківське державне художнє училище в 1988 р. за фахом «художник-графік, викладач креслення і малювання».

У 1994 р. закінчила Харківський художньо-промисловий інститут, де її викладачами були І. М. Стаханов, В. В. Сізіков, С. Ф. Бєседін.

Закінчила курси підвищення кваліфікації вчителів образотворчого мистецтва і художніх робіт при ХОНМІБО в 2006 році.

Працювала в Харківському приватному навчально-виховному комплексі «Старт-школа».

Працювала керівником студії образотворчого мистецтва імені С. І. Васильківського.

Має міжнародний сертифікат магістра мистецтвознавства.

Викладає в ДХШ №1 ім. І. Ю. Рєпіна з 2008 р.

Учасниця обласних, всеукраїнських та міжнародних виставок:

1995 р. – всеукраїнська виставка «Слобожанський Великдень» м. Харків, Будинок художника.

1995 р. – всеукраїнська виставка, присвячена 50-річчю перемоги у Великій Вітчизняній війні.

1999 р. – персональна виставка, галерея «Маєстро».

1999 р. – виставка «Душа природи», м. Краків, Польща.

2000 р. – виставка «Шедеври минулого тисячоліття», Харківський художній музей.

2001р. – виставка «Ми і наші діти», Харківський художній музей.

2002 р. – участь у виставці «Мій світ», Швеція.

2008 р. – участь у виставці «Душі прекрасні поривання», Харківський художній музей.

2011р. – участь у виставці «Душі прекрасні поривання», Харківський художній музей.

1.

2.

1. «Гайдари». Пастель, 30x40, 1999 р.
2. «Покровський собор». Пастель, 30x40, 2013 р.
3. «Вірний друг». Полотно, олія, 60x60, 2012 р.

3.

ШУЛІКА В'ЯЧЕСЛАВ ВІКТОРОВИЧ

Народився 6 травня 1976 року в Харкові.

Художник-реставратор. Член Національної спілки художників України. Кандидат мистецтвознавства. Доцент кафедри реставрації станкового і монументального живопису Харківської державної академії дизайну і мистецтв.

Член Консультативної ради з питань охорони культурної спадщини Управління культури і туризму Харківської облдержадміністрації.

У 1989–1991 рр. навчався в ДХШ ім. І. Ю. Рєпіна.

У 1991–1996 рр. навчався в Харківському державному художньому училищі (спеціалізація «живопис»). Викладачі: Б. Р. Гулянський, Є. А. Спіцевич, Ю. І. Киянський, О. В. Яшин, О. А. Хмельницький, А. М. Хмельницька.

Відвідував студію В. В. Ленчина.

У 1996–2002 рр. навчався в Харківській державній академії дизайну і мистецтв (спеціалізація «реставрація творів мистецтва»). Викладачі: В. Л. Ганоцький, О. В. Хоменко, В. Є. Жердицький, Ю. Галіч, А. О. Долуда, М. А. Мглинець, А. І. Федосеєнко.

У 2002–2003 рр. навчався в магістратурі ХДАДМ. Науковий керівник – к. т. н. доц. А. О. Долуда.

У 2000–2003 рр. навчався та працював в іконописній школі при храмі св. апостолів Петра і Павла в м. Харкові. Керівник школи – Н. М. Чурілова.

У 2003–2008 рр. навчався в аспірантурі ХДАДМ. Науковий керівник – канд. мист. проф. С. Б. Рибалко.

У 2010 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата мистецтвознавства за темою: «Церковний живопис Слобожанщини середини XIX – початку XX століття: іконографія, стилістика, техніко-технологічні особливості».

З 2010 р. член Національної спілки художників України.

З 1998 р. бере участь у всеукраїнських і міжнародних виставках.

З 1998 р. займається науковою діяльністю.

Автор близько 70 наукових публікацій з дослідження сакрального мистецтва, реставрації живопису, геральдики.

1.

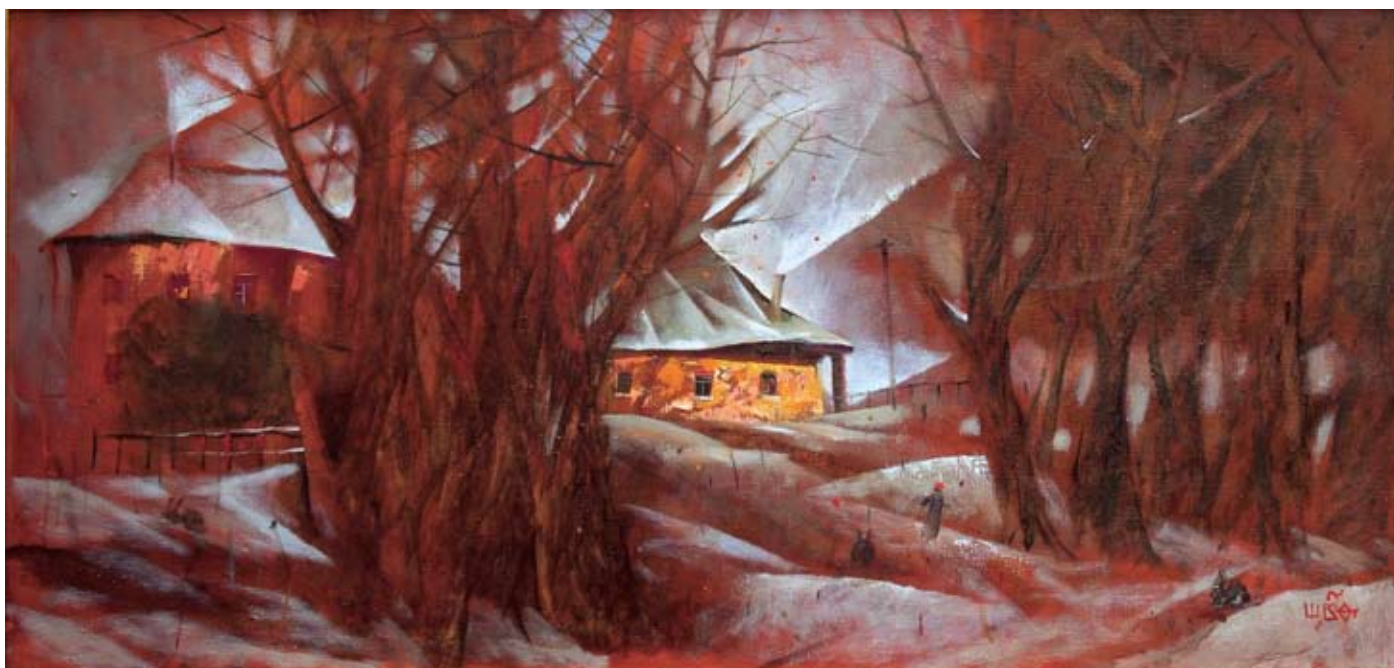

2.

1. «Грудень». Полотно, олія, 80x100, 2012 р.
2. «Зима та зайці». Полотно, олія, 125x65, 2009 р.
3. «Старе фото». Полотно, олія, 110x70, 2008 р.

3.

БОРЦОВА КАТЕРИНА ОЛЕКСАНДРІВНА

Народилася 10 грудня 1983 року в Харкові.

У 1997 р. закінчила Харківську художню школу ім. І. Ю. Рєпіна, клас М. Г. Безношенко-Лучковської.

У 2003 р. з відзнакою закінчила Харківське художнє училище за фахом «образотворче і декоративно-прикладне мистецтво», здобула кваліфікацію художника-виконавця живопису, викладача.

У 2007 р. отримала диплом бакалавра графіки в Харківській академії дизайну і мистецтв.

У 2008 р. отримала диплом магістра за фахом «образотворче і декоративно-прикладне мистецтво» і здобула кваліфікацію викладача образотворчого мистецтва.

З 2007 по 2010 рр. викладала спеціальні дисципліни в Харківському художньому училищі.

З 2010 по 2013 рр. працювала науковим співробітником у Харківському художньому музеї; на цей час є аспірантом Харківської державної академії дизайну і мистецтв.

Має декілька персональних виставок у Харківському художньому музеї. Учасник українських і міжнародних бієнале, виставок, конкурсів, пленерів в Іспанії, Сербії, Македонії, Угорщині.

2007 – фіналіст міжнародного конкурсу рекламного плаката «6 Francisco Mantecón», Іспанія;

2010 – фіналіст міжнародного конкурсу плаката «Free press», Citta Fiera Martignacco, Італія.

2012 – срібна медаль у категорії «Реалізм» у виставці живопису «Factory of visual art», Нью-Йорк, США.

2012 – переможець міжнародного конкурсу обкладинки для Oxford University Press, Великобританія.

1.

2.

1. «Літній портрет». Полотно, олія, 40x50, 2010 р.

2. «Східний натюрморт». Полотно, олія, 60x80, 2013 р.

3. «Переяславська рада». Офорт, 35x50, 2009 р.

3.

КРЕМІНСЬКИЙ АНДРІЙ СТАНІСЛАВОВИЧ

Народився 17 листопада 1980 року в Харкові.

У 1995 р. закінчив Харківську дитячу художню школу ім. І. Ю. Рєпіна.

З 1995 р. до 2000 р. – навчання на живописно-педагогічному факультеті Харківського державного художнього училища. З 2000 р. – студент факультету «Образотворче мистецтво», спеціалізація «графіка», Харківської державної академії дизайну і мистецтв. У 2003–2005 рр. працював викладачем у Харківській художній школі імені І. Ю. Рєпіна, з 2005 р. – викладач Харківського державного художнього училища.

У 2006 р. закінчив Харківську державну академію дизайну і мистецтв з відзнакою і похвалою ради, у 2008 р. – магістратуру при Харківській державній академії дизайну і мистецтв з відзнакою.

Неодноразовий переможець всеукраїнських олімпіад. З 2004 р. – член Молодіжного об'єднання Національної спілки художників України; з 2012 р. – член Національної спілки художників України.

Роботи зберігаються в приватних колекціях України, Росії, Білорусі, Німеччини, Швейцарії, США та Ізраїлю. Брав участь у понад 20-ти виставках, а саме: у міжнародних («4-ий блок», м. Москва, 2003; «Парад традицій», м. Харків, 2008), всеукраїнських, обласних і колективних виставках, має одну персональну виставку (2005 р., музей Харківської державної академії дизайну і мистецтв).

Основний напрям – абстрактний експресіонізм, жанр – символічна композиція.

1.

2.

3.

4.

1. «Під кайфом». Картон, авторська техніка, 40x55, 2011 р.
2. «Матриця». Картон, авторська техніка, 40x55, 2011 р.
3. «Солом'яний тілець». Картон, авторська техніка, 50x70, 2011 р.
4. «Пошта». Картон, авторська техніка, 50x70, 2011 р.

ПУХАРЄВ ВІКЕНТІЙ ВІКТОРОВИЧ

Народився 1987 року в Харкові.

Закінчив Харківську дитячу художню школу ім. І. Ю. Рєпіна (1996–2000), де навчався у В. М. Борисенка, Ю. О. Тітінюка, Р. І. Моїсеєнка та інших.

Закінчив факультет «Образотворче мистецтво» за спеціалізацією «графіка» у Харківській державній академії дизайну і мистецтв (2004–2010), де навчався у О. О. Юрченка, І. І. Яхіна, В. В. Апалькова, В. Т. Стародубцева, В. І. Чурсіної та інших.

З 2010 – в аспірантурі при кафедрі теорії та історії мистецтва Харківської державної академії дизайну і мистецтв, науковий керівник – доктор мистецтвознавства С. Б. Рибалко.

Художник-графік, мистецтвознавець.

Панівним жанром творчості є портрет. Учасник спільних виставок у Харкові (ХО НСХУ, Харківській художній музей, Єрмілов-центр), у тому числі виставки учнів ХДХШ ім. Рєпіна у галереї «Маєстро» (1998), та за кордоном (Штутгарт, ФРН). Автор ілюстрацій до кількох збірок харківських поетів. Роботи зберігаються у приватних колекціях України, Німеччини, Росії, США.

З 2005 учасник численних мистецтвознавчих конференцій, автор публікацій у наукових збірках Харкова та Львова, у періодичних виданнях «Anima Rerum», «Тімаї's», «Время», «ProArt» та ін. Куратор декількох виставкових проєктів у Муніципальній галереї та Будинку Нюрнберга. Неодноразово проводив лекції у Харківському художньому музеї, галереях «АВЕК» та «Мистецтво Слобожанщини», Харківській державній науковій бібліотеці ім. В. Г. Короленка та на інших культурних майданчиках Харкова.

За дослідження про історичний жанр у творчості польського живописця Яна Матейка нагороджений Дипломом президента Національної академії мистецтв України А. В. Чебикіна.

Наукові інтереси стосуються здебільшого минулого та сьогодення художньої школи Харкова.

1.

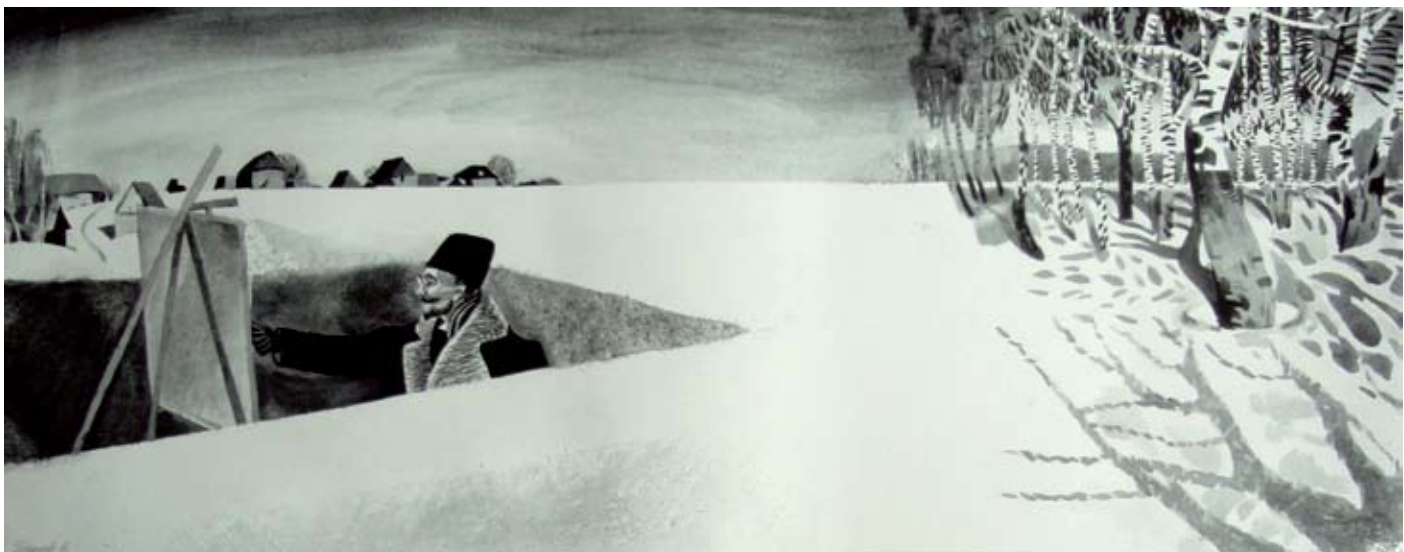

1. «Фінал арлекінади». Лінорит, 40x55, 2008 р.
2. «Місіма». Папір, олівець, 40x55, 2009 р.
3. «Грбарь на етюдах». Папір, акварель, 30x70, 2010 р.

2.

3.

1.

ХРАПЧИНСЬКА АЛІНА ЄВГЕНІВНА

Народилася 11 липня у 1983 році в Харкові.

У 1997 р. закінчила Харківську дитячу художню школу ім. І. Ю. Рєпіна.

У 2003 р. закінчила Харківське державне художнє училище, спеціальність «художник-оформлювач».

З 2003 по 2011 рр. працювала в ЦДЮТ № 1 м. Харкова художником-оформлювачем і керівником гуртка малювання.

У 2011 р. вступила до Харківського національного педагогічного університету ім. Г. С. Сковороди на художньо-графічний факультет, спеціальність «викладач образотворчого мистецтва».

З 2013 р. працює художником музею історії Харківського національного університету радіоелектроніки.

2.

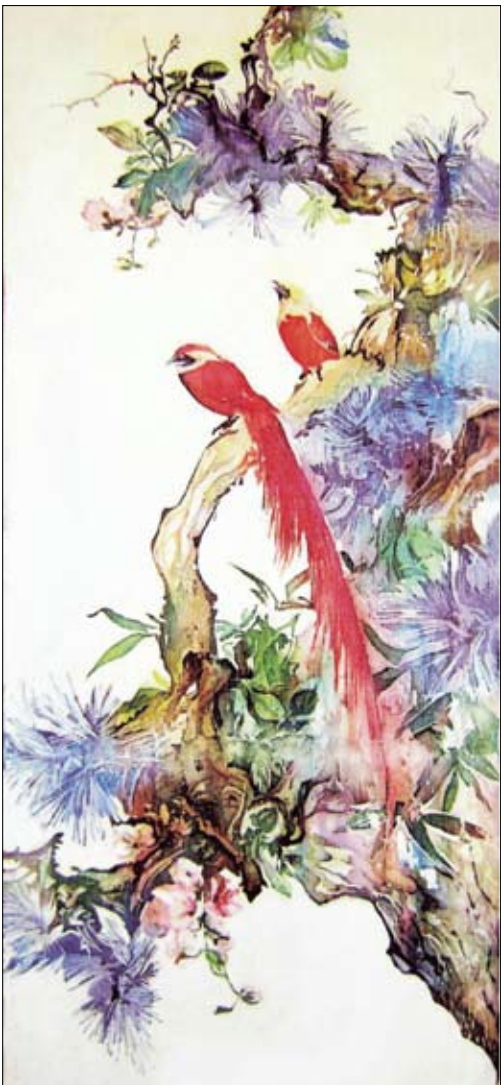
1. Автопортрет, папір, акварель.
2. «Маки». Папір, акварель.
3. Натюрморт, папір, акварель.
4. «Площа Ринок, Львів». Картон, олія.
5. «Птах». Папір, акварель.
6. «Птахи». Папір, акварель.
7. Натюрморт, папір, акварель.

3.

6.

4.

5.

7.

1.

ШЕВЧЕНКО ДМИТРО ВОЛОДИМИРОВИЧ

Народився 2 жовтня 1978 року в Харкові.

Навчався в Харківській художній школі ім. І. Ю. Рєпіна, яку успішно закінчив у 1993 році.

Вступив до Харківського художнього училища, на відділення «художник-викладач». Під час навчання брав активну участь у творчому житті училища, у різних внутрішніх виставкових заходах. На старших курсах брав участь у кількох виставках, таких як: «Мальовнича Україна», «Молодіжна виставка» (всеукраїнські), і регіональна виставка копій французьких майстрів, що проводиться Харківським французьким альянсом. Закінчив училище у 1998 р. з червоним дипломом і похвалою дипломної комісії. Того ж року вступив за результатами олімпіади до Харківського художньо-промислового інституту, (нині Харківська державна академія дизайну і мистецтв) на відділення монументального живопису. З перших курсів активно брав участь у творчому житті академії.

У період з 2001 по 2003 рр. двічі брав участь в всеукраїнських конкурсах з академічного рисунку. На першому і другому конкурсі був відзначений першими дипломами. У 2001 р. в Києві на всеукраїнській олімпіаді з естетики здобув диплом другого ступеня. На п'ятому курсі брав участь у розписі нижнього храму «Георгія Побідоносця» на честь новомучеників російських в м. Алчевську. У 2004 р. закінчив ХДАДМ, ступінь спеціаліста, з червоним дипломом і рекомендацією до магістратури. Дипломний проект – розпис на тему: «Іліада» Гомера.

Навесні 2004 р. в лекторії Харківського художнього музею експонувалася персональна виставка, підсумок одинадцятирічного навчання. Протягом усього 2003 р. і початку 2004 р. брав участь у розписі й реконструкції храму Казанської Богоматері в селі Плоске (Росія, Белгородська область).

2.

3.

4.

1. Автопортрет». Папір, олівець, 58x78, 2004 р.
2. Ескіз розпису на тему «Іліада» Гомера, мішана техніка.
3. «Балаклава, вечере». Полотно, олія, 40x90, 2007 р.
4. «Дахи». Полотно, олія, 120x68, 1999 р.
5. «Зимовий портрет». Полотно, олія, 60x80 2006 р.
6. «Спустошений маєток». Полотно, олія, 100x80, 2010 р.

5.

6.

КАТАЯН ГАННА ОЛЕКСАНДРІВНА

Народилася 25 травня 1987 року в місті Харкові.

У дитинстві вчилася в Дитячій художній школі ім. І. Ю. Рєпіна, яку закінчила в 2000 р.

У 2002 р. вступила до Харківського художнього ліцею при Харківській державній академії дизайну і мистецтв. Після закінчення ліцею в 2004 р. за результатами всеукраїнської олімпіади вступила до ХДАДМ на спеціальність «Реставрація станкового і монументального живопису». Навчалася в майстерні доцента Є. І. Бикова.

З 2003 р. брала участь у понад 30 виставках Національної спілки художників України присвячених різним тематикам. У 2004 р. відбулася перша персональна виставка «Міттевості життя» в Харківському художньому музеї.

6 листопада 2006 р. в музеї ХДАДМ відбулася персональна виставка «Місто в серці».

У 2006 р. стала лауреатом конкурсу «Молода людина року – 2006», стала переможцем конкурсу «Маєстро та його учні» («АВЕК»).

З 2006 р. член Молодіжного відділення Національної спілки художників України.

Брала участь у всеукраїнських наукових конференціях.

Протягом 2006–2010 р. займалася реставрацією пам'яток культури України та Росії.

У 2008 р. стала стипендіатом Харківського Фонду підтримки молодих дарувань в галузі літератури і мистецтва.

З 2009 р. тричі брала участь у всеукраїнських пленерах.

У 2009 р. у галереї «КалитаАртКлуб» (м. Київ) відбулася персональна виставка «Відчуваючи тепло».

У 2009 р. брала участь у Всесвітньому флорентийському фестивалі дипломних робіт Degree & Profession – Florence World Festival, який проходив у Флоренції (Італія). Дипломна робота за темою: «Відшарування й реставрація двох різночасових основ картини».

У 2009 р. брала участь у проекті «New Urbanism, Issues Related to Experience of Florentine Workshops» у межах Всесвітнього флорентийського фестивалю Degree & Profession – Florence World Festival.

У 2010 р. захистила науково-дослідну роботу на здобуття освітньо-кваліфікаційного рівня магістра за спеціальністю «реставрація станкового і монументального живопису» за темою «Розробка та впровадження методик дублювання і перенесення олійного живопису з картонної основи на нову основу».

У 2010 р. в галереї «КалитаАртКлуб» м. Київ відбулася виставка «Осанна осені».

У грудні 2010 р. стала стипендіатом Харківського Фонду підтримки молодих дарувань у галузі літератури і мистецтва.

На цей час займається науковою та творчою діяльністю, також відкрила художню студію «Асуан». Роботи зберігаються у приватних колекціях України, Росії, Польщі, ОАЕ, Ізраїлю, Америки.

тел. +38 066 267-81-60, +38 096 457-30-83

1.

2.

1. «Флоренція». Полотно, олія, 50х40, 2013 р.
2. «Венеція». Полотно, олія, 50х40, 2013 р.
3. «Арка». Полотно, олія, 50х40, 2007 р.
4. «Загадкова Італія». Полотно, олія, 50х40, 2013 р.
5. «Десерт». Полотно, олія, 35х35, 2014 р.

3.

4.

5.

БАБЛОЯН ІННА ЗАВЕНІВНА

Народилася 4 лютого 1994 року в Харкові.

Навчалась у Харківській дитячій художній школі ім. І. Ю. Рєпіна у 2006–2010 рр., викладач І. О. Безрук. З 2010 р. навчається у Харківській державній академії дизайну і мистецтв, спеціалізація «реставрація станкового й монументального живопису». Викладачі: О. М. Сердюк, В. П. Сенін, Н. В. Берестюк, В. В. Шуліка, О. П. Кішкурно, Н. Є. Заїкіна, В. Л. Ганоцький.

Основні напрями творчої роботи: графіка, живопис, реставрація творів мистецтва.

Брала участь у парній виставці творчих робіт у Харківській дитячій художній школі ім. І. Ю. Рєпіна (квітень 2013 р.). Лауреат I ступеня обласного конкурсу академічного рисунка 2009, 2010 р.

тел. 099 316-81-58

e-mail: ingoosun@gmail.com

1.

1. «Харківський дворик». Гелева ручка, маркер, папір, 19x28, 2014 р.
2. «Одеса. Портрет будинку». Гелева ручка, маркер, папір, 19x28, 2013 р.
3. «Олександра». Полотно, олія, 75x55, 2014 р.

2.

3.

ДЕНИШУК ВІКТОРІЯ ОЛЕКСАНДРІВНА

Народилася в 1996 році в Харкові.

Закінчила Харківську дитячу художню школу ім. І. Ю. Рєпіна у 2013 році, того ж року вступила і зараз навчається в ХДАДМ, спеціалізація «графічний дизайн». Творчі роботи переважно виконані в техніці акварелі. Брала участь у Чорногорському пленері, у виставках учнів і випускників школи Рєпіна: конкурси замальовок, живопису і скульптури.

ackles28@gmail.com

1.

2.

1. «Farevell». Папір, гуаш, 60x40, 2012 р.
2. «Горобина». Папір, акварель, 60x40, 2012 р.
2. «Кава на трьох». Шовкотрафаретний друк, 20x10, 2013 р.
4. «Лілеї». Папір, акварель, 60x40, 2012 р.
5. «Троянди». Папір, акварель, 40x20, 2011 р.

3.

5.

4.

ЄСКИНА АЛІНА ЮРІЇВНА

Народилась 22 квітня 1988 року в Харкові.

1999–2003 рр. – навчалася в Харківській дитячій художній школі ім. І. Ю. Рєпіна у Т. С. Масьоми, О. Д. Гончарова.

2003–2007 рр. – Харківське художнє училище. Спеціалізація «художник-педагог».

2007–2013 рр. – Харківська державна академія дизайну і мистецтв. Спеціалізація «монументальний живопис».

Зараз займається розписами приватних інтер'єрів, кафе і ресторанів Харкова і Белгорода, картинами і предметами декору. На сьогоднішній день перебуває в процесі створення творчих робіт, які планує виставити в одній з галерей Харкова. Брала участь у художніх благодійних акціях спільно з благодійним фондом «Доброта».

«Часи навчання в Художній школі запам'яталися як дуже веселі й цікаві з щоденним пізнаванням чогось нового, себе, людей. Було багато витівок і жартів, у той же час формувалося усвідомлення того, чим хочеться займатися в житті» – розповідає Аліна.

eskina.alen@gmail.com

1.

1. «Аня». Полотно, олія, 50x100, 2010 р.
2. «Натюрморт із хмарами». Папір, акрил, 82x42, 2013 р.
3. «Хлопчик». Картон, акрил, 60x50, 2010 р.
4. «Відлуння». Полотно, олія, 200x200, 2011 р.

ЄВСЮКОВА ОЛЕКСАНДРА МИКОЛАЇВНА

Народилась 1990 року в Харкові.

2002–2007 рр. – навчалась в ХДХШ №1 ім. І. Ю. Рєпіна, вчитель Т. С. Масьома.

2005–2009 рр. – навчалась в ХДХУ, спеціалізація «художник-педагог», вчителі – Ю. І. Киянський, Г. Д. Лесничий.

2009–2013 рр. – навчання в ХДАДМ (бакалавр) – спеціалізація «монументальний живопис», вчителі – Д. В. Хрісанфова, Д. В. Шевченко.

Зараз навчається на п'ятому курсі ХДАДМ (спеціаліст), спеціалізація «монументальний живопис». Викладає в ХДХШ №1 ім. І. Ю. Рєпіна з 2011 р. Займається розписами, бере участь у колективних виставках.

1.

2.

1. «Африка». Полотно, олія, 95х90, 2012 р.
2. «Ранок». Полотно, олія, 90х50, 2013 р.
3. «Прованс». Полотно, олія, 110х50, 2013 р.

3.

ЄВДОШЕНКО АЛІНА ОЛЕКСІЇВНА

Народилася 27 лютого 1998 року в Харкові.

У 2006 р. була прийнята на станкове відділення Харківської дитячої художньої школи № 1 ім. І. Ю. Рєпіна.

У 2013 р. закінчила художню школу з відзнакою. Перші два роки навчалася в О. А. Десятової, інші п'ять років провідним викладачем була Т. С. Масьома (рисунок, композиція, живопис). Також навчалася в І. М. Юрасової та К. С. Зоркіна (історія образотворчого мистецтва), Л. А. Якименко (скульптура), Л. А. Сухорукової (дизайн), О. В. Димарецької (декоративно-прикладне мистецтво). Завдяки активній діяльності Харківської дитячої художньої школи № 1 ім. І. Ю. Рєпіна з удосконалення навчально-освітнього процесу була надана можливість участі в таких заходах:

2010–2013 рр. – міжнародні пленери «Крим весняний» (нагороджена дипломами I–III ступенів);

2011 р. – у межах освітньої програми «Юний художник» брала участь у спеціальній пленерній практиці в місті Санкт-Петербурзі;

2011–2012 р. – була відзначена дипломами конкурсів образотворчого мистецтва у межах проведення «Дельфійських ігор Слобожанщини–2011» і «Дельфійських ігор Слобожанщини–2012»;

2012–2013 рр. – у місті Варна (Болгарія) брала участь у Міжнародному дитячому пленері «Людина і природа»;

2013 р.– Стала лауреатом I ступеня XV Відкритого міжнародного форуму дитячої творчості у номінації «Екологія середовища» (2013 р. м. Калінінград);

2012 р.– нагороджена дипломом II ступеня в середній віковій групі VIII Всеукраїнського відкритого дитячого конкурсу ім. І. Ю. Рєпіна;

2013 р.– стала лауреатом Гран-прі IX Всеукраїнського відкритого дитячого конкурсу ім. І. Ю. Рєпіна.

У 2013 р. – склавши на «відмінно» вступні іспити, вступила на факультет «Образотворче мистецтво» Харківського художнього училища, спеціальність «живопис».

1. «Натюрморт з апельсином». Папір, акварель, 60x40, 2012 р.

2. «Натюрморт». Папір, акварель, 40x60, 2013 р.

3. «Квіти», папір, акварель, 60x40, 2013 р.

1.

2.

3.

ІЛЛЯШЕНКО СТАНІСЛАВ ОЛЕГОВИЧ

Народився і проживає в місті Харкові.

З 2004 р. по 2007 р. – навчання в ХДХШ ім. І. Ю. Рєпіна.

З 2007 р. по 2010 р. – студент ХХУ, живописне відділення;

З 2010 р. – студент ХДАДМ

2013 р. – член Молодіжного об'єднання Національної спілки художників України.

На цей час є студентом відділення «Станковий живопис» (майстерня проф. В. Л. Ганоцького та проф. В. М. Чауса) ХДАДМ.

З дитинства займався дрібним хуліганством дома на шпалерах, усе життя намагається трансформувати це в мистецтво. Перші кроки до здобуття певного вектору діяльності допомогла зробити видатний педагог Харківської дитячої художньої школи ім. І. Ю. Рєпіна Тамара Степанівна Масьома.

1. «Світанок з видом на Кара-Даг». Полотно, олія, 30x60, 2012 р.
2. «Даша». Полотно, олія, 90x70, 2013 р.
3. «Гірська річка в Міжгір'ї». Полотно, олія, 60x80, 2013 р.
4. «Причал у Мисовому». Полотно, олія, 50x65, 2012 р.

1.

2.

4.

3.

ІСЯК ВАЛЕРІЯ КОСТЯНТИНІВНА

Народилась 20 березня 1996 року.

2005–2010 рр. – навчання в Харківській дитячій художній школі ім. І. Ю. Рєпіна (викладач Т. С. Масьома).

2011–2013 рр. – навчання в Харківському художньому училищі (станкове відділення).

З 2013 р. навчається в художньому інституті ім. В. І. Сурікова (підготовче станкове відділення), м. Москва (Росія).

«Художня школа ім. І. Ю. Рєпіна займає особливе місце в моєму житті і є справжнім творчим стартом. Хочу висловити величезну подяку викладачам: Тамарі Степанівні Масьомі, Олександрю Миколайовичу Лисенку, Людмилі Андріївні Сухоруковій, директору школи Олені Андріївні Шевцовій і всьому викладацькому складу за вашу працю і великий внесок, який ви щодня робите в талант дітей і розвиток школи. Тут були перші перемоги й поразки, злети й падіння. Художня школа ім. І. Ю. Рєпіна за роки навчання стала для мене справжньою родиною і другим домом, куди хочеться повертатися знову й знову».

1.

2.

1. «Натюрморт з бананами». Папір, акварель, 50x35, 2012 р.

2. «Натюрморт із тачею». Полотно, олія, 40x50, 2013 р.

3. «Нарциси». Полотно, олія, 40x50, 2013 р.

4. «Садіві троянди», полотно олія, 50x50, 2013 р.

5. «Натюрморт з цибулею». Полотно, олія, 40x50, 2013 р.

3.

4.

5.

КІЧІГІНА КАТЕРИНА АНАТОЛІЇВНА

Народилася 4 жовтня 1986 року в Харкові.

З 1998 р. почала відвідувати гурток образотворчого мистецтва в Будинку піонерів.

У 1999 р. вступила до школи ім. І. Ю. Рєпіна, яку закінчила з відзнакою в 2002 р.

У тому ж 2002 р. вступила на перший курс Харківського художнього училища на спеціальність «дизайн», яке успішно закінчила в 2007 році, захистивши диплом на «відмінно». Здобула кваліфікацію художника-конструктора, дизайнера середовища.

Після закінчення училища обрала для себе педагогічне спрямування і стала викладачем малювання у Центрі дитячої та юнацької творчості «Ліра». Була запрошена до Харківської дитячої художньої школи ім. І. Ю. Рєпіна викладачем, де зараз і працює.

У 2010 р. вступила до Харківського педагогічного університету ім. Г. С. Сковороди. На сьогоднішній день є студенткою третього курсу факультету «Психологія».

За весь час творчої діяльності взяла участь в більш ніж 15-ти виставках і фестивалях зі своїми персональними роботами присвяченими різним темам.

Учні К. А. Кічігіної брали участь і здобували нагороди у багатьох конкурсах: міських, обласних і міжнародних.

За свою педагогічну працю неодноразово отримувала нагороди, грамоти та дипломи.

e-mail: gorbunovayekaterina@gmail.com

1. «Квіти». Полотно, олія, 20x30, 2013 р.
2. «Залишки минулого». Полотно, олія, 20x30, 2013 р.
3. «Пасхальні радощі». Полотно, олія, 20x30, 2013 р.
4. «Кольорова геометрія». Полотно, олія, 15x25, 2013 р.

1.

2.

3.

4.

КОНЬКОВА ХРИСТИНА ІГОРІВНА

Народилася 3 липня 1989 року в Харкові.

У 1999–2003 роках навчалась у Харківській дитячій художній школі ім. І. Ю. Рєпіна у викладача Т. С. Масьоми.

У 2004–2008 рр. навчалась у Харківському художньому училищі на факультеті «Станковий живопис». Після закінчення художнього училища в 2008 р. вступила у Харківську академію дизайну і мистецтв. У 2013 р. закінчила академію за спеціальністю «станкова графіка». Працює в техніках офорту, лінориту, літографії, акварелі.

З 2009 р. працює викладачем у дитячій художній школі. Брала участь у студентських, обласних, всеукраїнських художніх виставках.

1.

2.

1. «Вулиця Римарська, Харків», літографія, 30х25, 2013 р.
2. Поліптих «Корида». Лінорит, 95х50, 2013 р.
3. Натюрморт, папір, акварель, 50х70, 2011 р.

3.

КЛОПОТОВА МАРІЯ СТАНІСЛАВІВНА

Народилась 30 березня 1996 року в Харкові.
2008–2013 рр. – навчання в Харківській дитячій художній школі ім. І. Ю. Рєпіна.

Зараз навчається в ХДАДМ (відділення «Графічний дизайн»).

«Я пишаюся, що мене вчили і продовжують вчити чудові «Сенсеї» своєї справи: А. С. Яблоков, К. С. Зоркін, Т. С. Масьома, В. І. Чурсіна.

У моїй творчості важко назвати особливий напрям. Поки я намагаюся у праці й роздумах постійно вдосконалюватися. Але загалом, поки це – пейзажі, натюрморти й композиції у різноманітних техніках (акварелі, олії, соусу, гуаші)».

1. «Вночі в місті». Папір, гуаш, 33x42, 2013 р.
2. «Волошки». Папір, акварель, 45x55, 2013 р.
3. «Малий натюрморт». Шовкотрафаретний друк, 10x15, 2013 р.
4. «Уздвж Сумської». Шовкотрафаретний друк, 10x15, 2013 р.
5. «Гвоздики з грушами». Папір, акварель, 50x70, 2013 р.
6. «На озері». Папір, акварель, 25x55, 2013 р.

1.

2.

3.

4.

5.

6.

КОПЕЛЕЦЬ ІРИНА ГЕННАДІЇВНА

Народилася 31 грудня 1992 року в Харкові.

2004–2006 рр. відвідувала гурток малювання в загальноосвітній школі.

2006–2008 рр. . навчалася в Харківській дитячій художній школі № 1 ім. І. Ю. Рєпіна. Викладачі І. О. Безрук, О. А. Шевцова, О. В. Лізниченко.

Брала участь у різноманітних виставках і пленерах:

– 2007 р. – міжнародний пленер «Людина і природа», м. Варна, Болгарія.

– квітень 2008 р. – «5 днів в Парижі», Франція

– червень 2008 р. – «5 днів в Парижі», Харків.

У 2008–2012 рр. – навчалася в Харківському художньому училищі, спеціальність «живопис», яке успішно закінчила, захистивши диплом на «відмінно». Отримала кваліфікацію «художник-живописець, викладач».

У 2012 р. вступила до Харківського національного педагогічного університету ім. Г. С. Сковороди.

У 2012 р. почала викладати в Харківській дитячій художній школі № 1 ім. І. Ю. Рєпіна, в якій працює і по сьогодні.

Роботи перебувають в приватних колекціях України, Росії, Ізраїлю.

Основний напрям живопису – пейзаж і квіти. Останнім часом почала вивчати новий напрям мистецтва – керамічну флористику, ліплення квітів з холодного фарфору.

1.

1. Шарф «Квітковий настрій». Батік, 140x40, 2012 р.

2. «Етюд». Картон, олія, 40x50, 2013 р.

3. «Яскрава осінь». Картон, олія, 50x70, 2013 р.

4. «Початок осені». Полотно, олія, 50x60, 2012 р.

2.

3.

4.

ТКАЧУК ОЛЕНА МИКОЛАЇВНА

Народилася 2 грудня 1994 року в Харкові.

З 2006 по 2012 рр. навчалася у Харківській дитячій художній школі ім. І. Ю. Рєпіна, яку закінчила на «відмінно».

У 2012 р. вступила до Харківської державної академії дизайну і мистецтв на факультет «Дизайн» за спеціалізацією «графічний дизайн».

Творчої майстерності навчалася у викладачів: Т. С. Масьоми, О. М. Лисенка, В. І. Чурсіної.

Участь в пленерах:

2007, 2008, 2012 рр. – Міжнародний дитячий пленер, м. Варна, Болгарія;

2010, 2011 рр. – Міжнародний пленер дитячого малюнка «Крим весняний», м. Гурзуф, Україна;

2011 р. – Міжнародний пленер дитячого рисунка «Золоте кільце Росії», м. Володимир, Росія.

Участь у конкурсах і виставках:

2008 р. – виставка робіт учнів ХДХШ ім. І. Ю. Рєпіна «5 днів у Франції», Харків, Україна;

2009 р. – Всеукраїнський конкурс дитячої творчості «Податки очима дітей», м. Харків, Україна;

2010 р. – IV Міжнародний конкурс з живопису ім. І. Ю. Рєпіна, м. Чугуїв, Україна;

2011–2012 р. – виставка робіт учнів ХДХШ ім. І. Ю. Рєпіна «Новорічний кольоропад», м. Харків.

На сьогодні одним із напрямів роботи є техніка акварельного живопису.

1. «Літній натюрморт». Папір, акварель, 50x60, 2013 р.
2. «Осінній натюрморт». Папір, акварель, 85x65, 2013 р.
4. «Весняний натюрморт». Папір, акварель, 40x50, 2013 р.
3. «Цитрусові (Зимовий натюрморт)». Папір, акварель, 50x70, 2014 р.

2.

3.

4.

ХУДЯКОВА АНАСТАСІЯ ГЕННАДІЇВНА

Народилася 4 січня 1996 року в Харкові.

Вступила до ХДХШ імені І. Ю. Рєпіна № 1 у 2005 р. У 2010 р. закінчила художню школу з відзнакою. Навчалася в таких викладачів: Т. С. Масьоми, Я. Ю. Данилюк, Х. Ф. Думбура, О. В. Димарецької, О. М. Лисенка, Л. А. Сухорукової, І. М. Юрасової.

У 2009–2010 навчальному році була «Кращим учнем навчального закладу» й отримувала стипендію Харківського міського голови.

У 2013 р. вступила до Харківської державної академії дизайну і мистецтв на відділення «монументальний живопис».

За період навчання в Харківській дитячій художній школі брала участь у багатьох конкурсах і пленерах.

У 2009 р. представила персональну виставку у межах програми галереї Харківської дитячої школи ім. І. Ю. Рєпіна «На вулиці Єсеніна». А в 2013 р. У межах проекту галереї «Майстерність вчителя» (Тамари Степанівни Масьоми) – у виставці «Сходи».

1.

2.

1. «Натюрморт з гранатом». Полотно, олія, 50x80, 2013 р.
2. «Бухта в Болгарії». Папір, гуаш, 40x60, 2012 р.
3. «Портрет Яни». Полотно, олія, 70x70, 2013 р.
4. «Вулички Гурзуфа». Папір, гуаш, 40x60, 2012 р.

3.

4.

ШОСТКО АЛЬОНА ІГОРІВНА

Народилась 24 серпня 1993 року в Харкові.

Навчалась у Харківській дитячій художній школі № 1 ім. І. Ю. Рєпіна (2000–2009 рр.), Харківському художньому училищі (2009–2012 рр.), Харківській державній академії дизайну і мистецтв, факультет графічного дизайну (3-й курс, 2012–2014 рр.).

Брала участь у таких виставках і конкурсах:

2008 р. – конкурс ілюстрацій «Портрет Доріана Грея» фестивалю фантастики «Зоряний міст»;

2009 р. – весняна виставка реставраційно-художнього об'єднання «RED HORSE»;

2009 р. – виставка до Дня художника у Харківському будинку художника;

2010 р. – виставка книжкової графіки у Харківському будинку художника;

2010 р. – I Всеукраїнські молодіжні Дельфійські ігри. Золота медаль у номінації «Фотомистецтво»;

2013 р. – виставка книжкової графіки у Харківському будинку художника;

2013 р. – виставка до Дня художника у Харківському будинку художника.

+28 095 390-28-18

al.shostko@yandex.ua

1. Ілюстрація до вірша Ірини Євси «Тераючи смичком плече». Папір, туш, акварель, 30x40, 2010 р.

2. Ілюстрація до вірша Бориса Пастернака «Лютий». Папір, туш, акварель, 30x40, 2010 р.

3. Ілюстрація до вірша Шарля Бодлера «De profundis clamavi». Папір, туш, акварель, 30x40, 2010 р.

4. Ілюстрація до вірша Осипа Мандельштама «Нехай у задумливій кімнаті, де клапті сірої вати...». Папір, туш, акварель, 30x40, 2011 р.

1.

3.

2.

4.

ПЛЕНЕРИ Й КОНКУРСИ

МІЖНАРОДНИЙ ДИТЯЧИЙ ПЛЕНЕР «ЛЮДИНА І ПРИРОДА» м. ВАРНА (БОЛГАРІЯ)

Міжнародний дитячий пленер «Людина і природа» («Човек'т і природата») щорічно проводиться з метою розвитку дружби й взаєморозуміння між дітьми різних країн. У 2013 р. відбувся VI пленер. Учні ХДХШ ім. І. Ю. Репіна учетверте представляли на цьому пленері дитячу художню освіту України. Також юні художники з Болгарії, Білорусії, Росії й України могли поділитися один з одним не тільки враженнями від прекрасної болгарської природи, а й по-вчитися особливостям досвіду роботи художника на відкритому повітрі.

Місто Варна – побратим міста Харкова. За підсумками пленеру традиційно в міській мерії Варни відбувається виставка художніх робіт дітей, учасників нагороджують дипломами.

Керівник пленеру – член Спілки художників Болгарії, директор школи образотворчих мистецтв Варни пан Радко Мурзов.

ПЛЕНЕРИ Й КОНКУРСИ

ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ ВІДКРИТИЙ ДИТЯЧИЙ КОНКУРС ЖИВОПИСУ ім. І. Ю. РЕПІНА

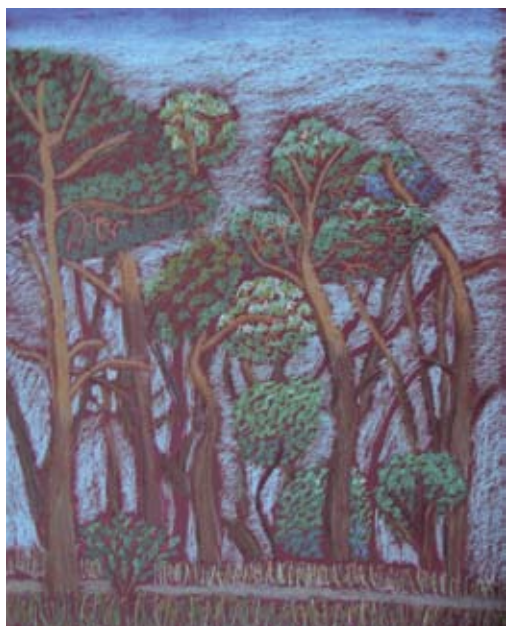
Перший Всеукраїнський відкритий дитячий конкурс живопису, заснований з ініціативи директора Харківської дитячої художньої школи ім. І. Ю. Рєпіна Олени Андріївни Шевцової на честь видатного художника Харківщини І. Ю. Рєпіна, присвячений 160-річчю від дня народження живописця і 350-річчю заснування м. Харкова – відбувся 20–23 червня 2004 р.

У 2013 р. відбувся вже ІХ Всеукраїнський відкритий дитячий конкурс живопису ім. І. Ю. Рєпіна. За роки існування в конкурсі-пленері взяли участь понад 3000 юних митців з усіх областей України, а також із Білорусії, Росії, Болгарії, Польщі, Литви. У першому турі взяли участь понад 400 юних митців. Другий тур проводився на батьківщині І. Ю. Рєпіна, у м. Чугуєві, та на чудових краєвидах Печенізького водосховища.

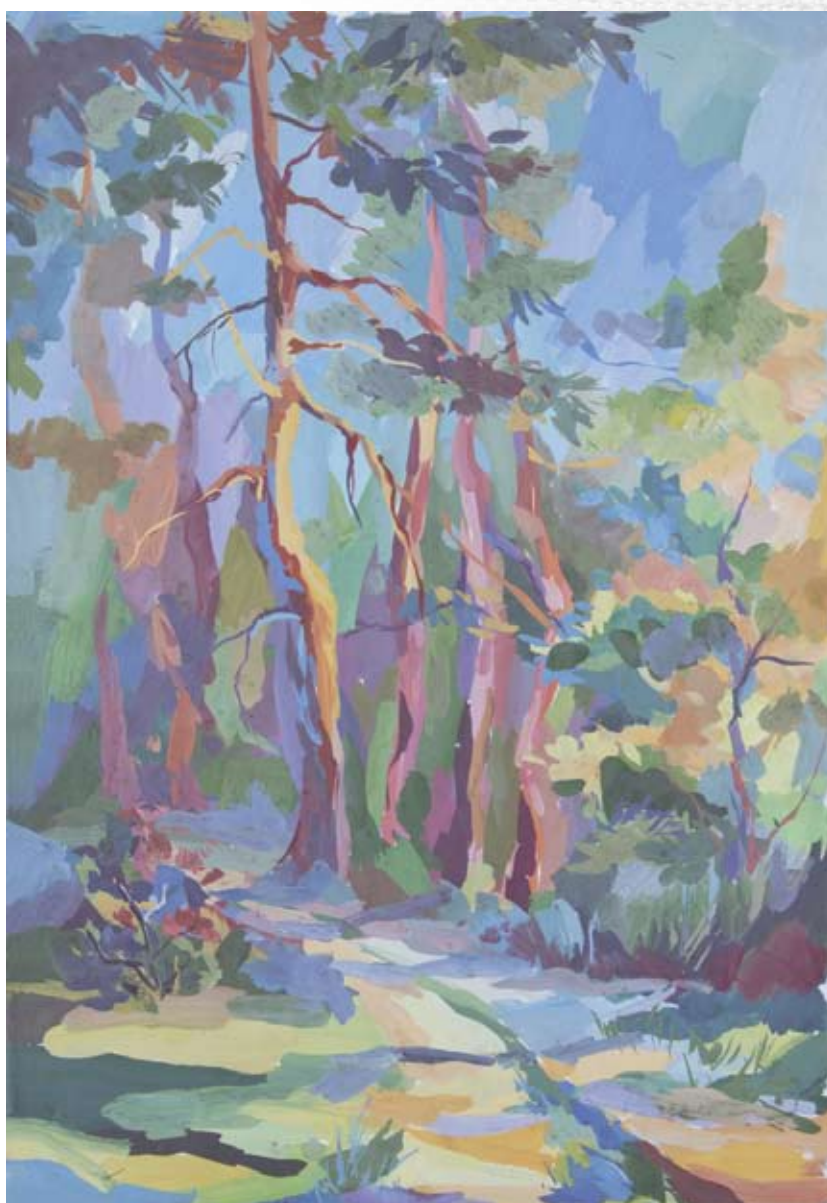
Цей конкурс живопису – єдиний в Україні дитячий конкурс, спрямований на пошук талановитих дітей у сфері образотворчого мистецтва. Також конкурс вирішує завдання розвитку початкової професійної художньої освіти, удосконалення майстерності в краших традиціях академічної школи живопису у творчому спілкуванні викладачів і учнів художніх шкіл з різних країн.

ДЕСЯТИЙ МІЖНАРОДНИЙ ДИТЯЧО-ЮНАЦЬКИЙ ПЛЕНЕР ЮНИХ ХУДОЖНИКІВ НА ВОЛОДИМИРО-СУЗДАЛЬСЬКІЙ ЗЕМЛІ

Учениці Харківської дитячої художньої школи ім. І. Ю. Рєпіна Валерія Ісяк і Анастасія Худякова (викладач Т. С. Масьома) стали переможцями у двох тематичних конкурсах X Міжнародного пленеру юних художників у м. Володимирі (Росія). Ісяк Валерія посіла 1 місцев конкурсі пленерних робіт «Володимирська Русь». Худякова Анастасія посіла 2 місце в бліц-конкурсі «Малюємо портрет». Пленер проходив 18–21 серпня в місті Володимир (Росія) і був присвячений 900-річчю народження Великого Благовірного князя Андрія Боголюбського. У межах культурної програми учасники знайомилися з пам'ятками старовинної архітектури Володимира, Суздаля, Боголюбова й Мурома. Двадцять три делегації (220 юних художників) з художніх студій й дитячих художніх шкіл Росії, України й Казахстану брали участь у таких конкурсних заходах: конкурс пленерних робіт «Володимирська Русь»; вечірні натурні класи «Портрет друга»; бліц-конкурс «Яблучний Спас»; заочний конкурс мальованої листівки «Я лечу над Росією»; конкурс ілюстрацій до казки Олега Цупика про князя Андрія Боголюбського.

МІЖНАРОДНИЙ ПЛЕНЕР-КОНКУРС «КРИМ ВЕСНЯНИЙ»

З ініціативи директора ДХШ ім. І. Ю. Рєпіна в 2009 р. було започатковано Міжнародний пленер-конкурс «Крим весняний» у межах програми «Мистецтво без кордонів», який проводився в м. Гурзуф (Крим).

У 2013 р. відбувся V Міжнародний пленер-конкурс «Крим весняний». За всі роки проведення в заході взяли участь понад 500 юних художників з України, Росії, Білорусії. Роботи, створені юними митцями оспівували красу кримської землі, Чорного моря, черпали в довколишній природі фарби сонця, моря й блакитного неба.

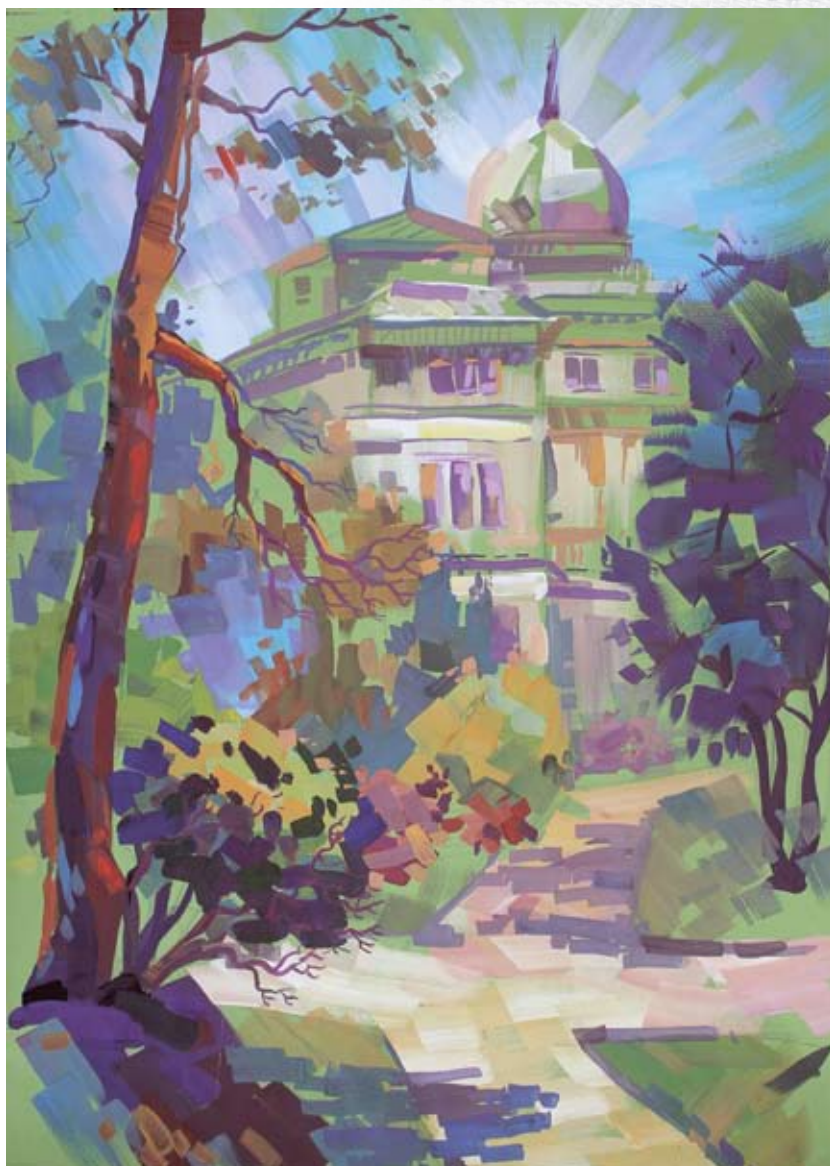

ПЛЕНЕРИ Й КОНКУРСИ

ДЕЛЬФІЙСЬКІ ІГРИ СЛОБОЖАНШНИНИ «НАДІЯ. МОЛОДІСТЬ. ТАЛАНТ»

Дельфійські ігри відбулися в Харківській області 5–8 квітня в номінаціях «Музичне виконавство на народних інструментах», «Хореографія народів світу», «мистецтво читання», «Образотворче мистецтво», і були присвячені українській народній творчості. В Іграх взяли участь 416 учнів шкіл естетичного виховання Харківської, Полтавської, Сумської і Луганської областей (у попередньому відбірковому турі тільки з Харківської області взяли участь понад 700 дітей). Творчі змагання проводилися в трьох вищих навчальних закладах міста: Харківському музичному училищі ім. Б. Н. Лятошинського, Харківському училищі культури й Харківському художньому училищі.

6 квітня 2012 пройшло урочисте нагородження переможців Дельфійських ігор Слобожанщини – 2012 у номінації «Образотворче мистецтво». Анастасія Худякова здобула золоту медаль за перше місце в старшій віковій групі. Анастасія Харченко здобула срібну медаль за друге місце в старшій віковій групі. Аліна Євдошенко здобула диплом конкурсу.

VII МІЖНАРОДНИЙ ФЕСТИВАЛЬ «ЮНІ ТАЛАНТИ ПІД ПОКРОВОМ КОРОЛЯ ДАНИЛА», ЛЬВІВ

Фестиваль проходив у Львові з 31 травня по 6 червня 2009 р. Пленер проводився на території палацу Потоцьких. Діти під відкритим небом малювали наживо свої твори, які журі фестивалю відбирало в присутності учасників на конкурс «Золотий мольберт».

Діти, які з'їхалися на фестиваль, відвідали екскурсію залами Музею європейського мистецтва й репрезентацію міжнародного проекту «Гоголь і наша епоха» у Львівській галереї мистецтв у межах Міжнародної виставки дитячого малюнка, присвяченої цій темі. По обіді діти малювали в залах палацу Потоцьких, застосовуючи найрізноманітніші графічні та малярські матеріали й техніки. А увечері їхні роботи аналізувало авторитетне журі.

1 червня відкритим класом для юних художників стала площа Ринок, де дітям давали уроки живопису. У наступні дні, 2–7 червня, учасники фестивалю мали екскурсії до Національного музею ім. А. Шептицького у Львові, до коледжу ім. І. Труша, до музею Пінзеля, замків довкола Львова та Музею народної архітектури і побуту.

До майстер-класів з живопису, писанкарства, гердану, народної ляльки, ткацтва тощо куратор дитячого пленеру Ольга Михайлик запросила таких знаних педагогів, як Марія Янко, Лілія Квасниця, Любов Демця, Олександр Опарій, Соломія Синчик, Ірина Вачкова під проводом керівника Львівської дитячої школи народних мистецтв Галини Вихованської.

За підсумками проведення пленеру в межах фестивалю, дипломи лауреатів отримали учні Харківської дитячої художньої школи Юлія Андрюшенко, Анна Олександрова, Інна Баблюян, Марія Безрукова, Анастасія Зорина, Валерія Ісяк, Олена Ткачук, Альона Тихонова, Дарія Решетняк.

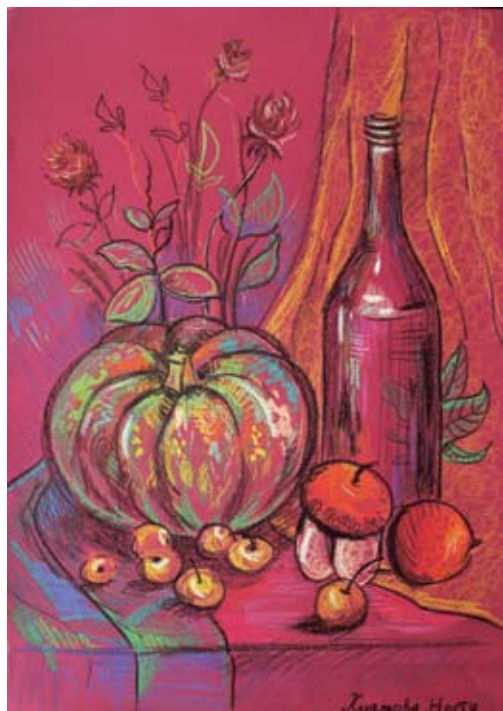

МІЖНАРОДНИЙ ПЛЕНЕР – МАЙСТЕР-КЛАС. М. АЛМАТИ (КАЗАХСТАН)

На запрошення Казахстанської національної федерації клубів ЮНЕСКО учні Дитячої художньої школи ім. І. Ю. Рєпіна – Валерія Ісяк, Анастасія Худякова, Микола Муренєць й Аліна Анпилова брали участь у Міжнародному пленері – майстер-класі, який проходив з 30 жовтня по 8 листопада 2011 р. на заміській базі Школи образотворчого мистецтва й технічного дизайну ім. А. Кастєєва у місті Алмати.

Провідні художники й викладачі художніх шкіл з Росії, Білорусі, Румунії, України, Японії, Кореї, Таджикистану й В'єтнаму проводили майстер-класи, читали лекції, демонстрували учням різні техніки й прийоми малювання, знайомили з різними тенденціями в образотворчому мистецтві.

Ще пройшли майстер-класи з національних казахських художніх ремесел: розпису по дереву, техніки роботи з повстю, плетіння, виготовлення сувенірної продукції, а також художнього різання овочів (карвінгу). Учасники Міжнародного пленеру відвідали: об'єкт культурної спадщини ЮНЕСКО мальовниче урочище Танбали (на території якого знайдені наскельні малюнки, датовані XII–XIII ст. до нашої ери); музей образотворчого мистецтва в місті Алмати; Палац школярів Алмати; школу образотворчого мистецтва й технічного дизайну ім. А. Кастєєва; всесвітньо відомий каток «Медео».

ВИСТАВКА «МИСТЕЦТВО БЕЗ КОРДОНІВ»

У Центрі дитячої творчості «Свіблоро» північно-східного навчального округу Москви (Росія) 11 грудня 2009 р. відкрилася виставка творчих робіт учнів Харківської дитячої художньої школи №1 ім. І. Ю. Рєпіна (Україна) «Мистецтво без кордонів». Ця виставка стала першою у спільному проєкті України–Росії «Мистецтво без кордонів». На виставці були представлені 62 дитячі роботи у різних жанрах – графіка, живопис, декоративно-прикладне мистецтво – і різних техніках мистецтва: акварель, гуаш, туш, гелеві ручки, глина, писанка, гобелен, розпис по дереву. Багато композицій, виконаних дітьми, присвячені українським святам і традиціям. Декоративно-прикладне мистецтво представлено писанками, зробленими згідно з традиціями різних регіонів України, ляльками в національному вбранні, українським традиційним розписом по дереву.

Також на виставці представлені роботи станкового характеру: навчальні натюрморти й композиції, графічний дизайн. Твори для виставки дібрані таким чином, щоб познайомити глядача зі всіма напрямками роботи Харківської дитячої художньої школи № 1 ім. І. Ю. Рєпіна.

ВИСТАВКА «ЯБЛУКО У ЛИСТІ» УЧНІВ ХДХШ №1 ІМ. І. Ю. РЕПІНА

У Московському державному музеї народної графіки (МДМНГ) 16 квітня 2012 р. відкрилася колективна виставка учнів ХДХШ № 1 (клас викладача Віталія Івановича Ленчина) під назвою «Яблуко у листі».

Віталій Іванович розповів про свою систему навчання художньої творчості й про свій погляд на роль і призначення художника у сучасному суспільстві. На відкритті були присутні директор МДМНГ В. П. Пензин, директор ХДХШ № 1 ім. І. Ю. Рєпіна О. А. Шевцова, старший викладач московської середньої загальноосвітньої школи № 1188 з поглибленим вивченням образотворчого мистецтва О. А. Михайлова, гості й відвідувачі музею. Учасники виставки: Марина Бірюкова, Дем'ян Рудик, Валерія Савченко, Вероніка Костіна, Анастасія Фадєєва, Володимир Кочмар, Валентина Дьоміна, Христина Гузь.

«5 ДНІВ У ПАРИЖІ»

У квітні 2008 р. 30 учнів і четверо викладачів Харківської дитячої художньої школи ім. І. Ю. Рєпіна за запрошенням директора Ліцею дизайну м. Немур відвідали Францію. За п'ять днів юні художники мали екскурсії до Лувру, до собору Паризької богоматері, Ейфелевої вежі, гуляли Парижем і Немуром, малювали.

У Ліцеї дизайну м. Немур відкрили виставку краших робіт учнів ДХШ. В експозиції було представлено понад 150 робіт учнів ДХШ, які вони створили спеціально для подорожі до Парижа.

По завершенню подорожі в рідному Харкові в галереї «Маестро» відбулася виставка «5 днів у Парижі».

МІЖНАРОДНИЙ ЛІТНІЙ МИСТЕЦЬКИЙ ТАБОР, м. ПОЗНАНЬ, ПОЛЬША

Учні Харківської дитячої художньої школи ім. І. Ю. Рєпіна у 2006 і 2007 рр. брали участь у пленері «Мистецька швидка допомога» у межах Міжнародного літнього мистецького табору, (Познань, Польща). Керівник проекту – Тадеуш Вічорек (Tadeusz Wieczorek).

У центральному парку м. Познань щорічно відбувається Міжнародний літній табір для дітей і юнацтва, у межах якого проводяться пленери, майстер-класи, тематичні заняття. Проводять ці заходи для дітей видатні митці Польщі й запрошені гості з інших країн світу. Діти мають змогу попрацювати у різноманітних техніках і напрямках сучасного мистецтва. Після занять юні художники знайомились з історією Польщі й Познані, відвідували різні музеї, знайомились з архітектурою Познані.

Познань – місто-побратим Харкова, тому наприкінці кожної подорожі мер Познані влаштовував прийом для дитячої делегації з Харкова в залах мерії.

ПЛЕНЕРИ Й КОНКУРСИ

ВИСТАВКА У САНКТ-ПЕТЕРБУРЗІ

У квітні 2007 року за запрошенням директора Санкт-Петербурзького державного ліцею ім. Б. В. Йогансона Російської академії мистецтв Лариси Миколаївни Кириллової проведена виставка робіт учнів ХДХШ ім. І. Ю. Рєпіна в стінах ліцею і пленер у Санкт-Петербурзі, Царському Селі, Петергофі.

СПЕЦІАЛЬНА ПЛЕНЕРНА ПРАКТИКА І МАЙСТЕР-КЛАС У САНКТ-ПЕТЕРБУРЗІ

З 13 по 17 жовтня 2011р. у межах освітньої програми «Юний художник» учні ХДХШ № 1 ім. І. Є. Рєпіна взяли участь у спеціальній пленерній практиці у Санкт-Петербурзі.

Веде майстер-клас старший викладач факультету Мистецтв Санкт-Петербурзького державного університету культури і мистецтв Артур Іванович Кочу. Між заняттями юні художники відвідали історичні місця міста: Храм Спаса на Крові, пам'ятник Петру I, Палацеву площу, набережну Неви, Ісакіївський собор.

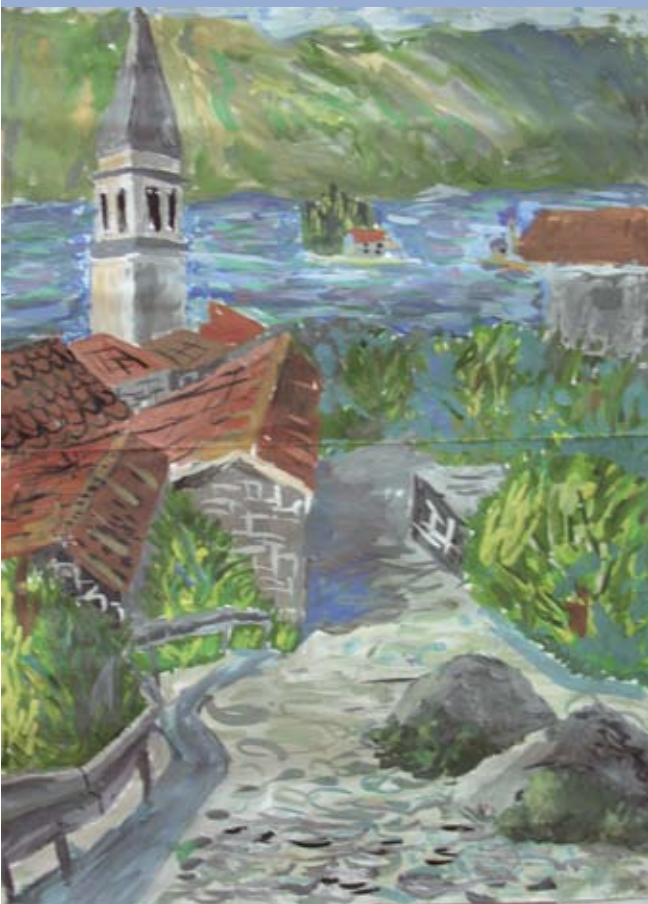
Проводилися екскурсії: до Ермітажу, Петергофу, Царського Села, Катерининського палацу, до Санкт-Петербурзького державного університету культури і мистецтв і до Санкт-Петербурзького державного академічного інституту живопису, скульптури й архітектури імені І. Ю. Рєпіна.

Нашу школу представляли учні:

Філіп Капустін, Аліна Євдошенко, Кирило Ємець, Валерія Ісяк, Настя Харченко, Марія Клопотова, Настя Худякова, Аліна Черкасова, Микола Муренець, Олена Ткачук, Анна Савви, Аліна Корсакова, а також викладачі: Олена Андріївна Шевцова, Тамара Степанівна Масьома. Учні Тамари Степанівни Масьоми досягли великих професійних успіхів: роботи Валерії Ісяк, Марії Клопотової, Анастасії Худякової відзначені у різних номінаціях майстер-класу.

МІЖНАРОДНИЙ ДИТЯЧИЙ ПЛЕНЕР У ЧОРНОГОРІЇ

З 1 по 10 липня 2010 р. учні ХДХШ № 1 ім. І. Ю. Репіна взяли участь у Міжнародному дитячому пленері в м. Котор (Чорногорія). Пленер був організований Міжнародним фондом «Культурне надбання», Амбасадую України в Чорногорії, Харківською міською радою. Поїздка учнів ХДХШ № 1 ім. І. Ю. Репіна на пленер відбулася за сприяння голови Харківської організації Національної Співки художників України, академіка, народного художника України Віктора Івановича Ковтуна. Чорногорія – одна з найкрасивіших країн Адріатики, країна з мальовничою природою, середньогісько-лісовим ландшафтом, екологічно чистими пляжами. Наші учні відвідали два об'єкти Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО – природний і культурно-історичний район Котор (визнаний шедевром людського генія) і Національний парк Дурмітор (визнаний природним феноменом виняткової краси та естетичної важливості). Юні художники працювали над пейзажами й малюнками в різних куточках країни: Цетиньє, Которі, Будві, а також у найдавнішому середньовічному місті Хорватії – Дубровнику. За підсумками проведення пленеру була організована виставка робіт учасників (у місті Котор), яку відкрила Генеральний і Повноважний Посол України в Чорногорії Оксана Олександрівна Слюсаренко. Організатори виставки відзначили академічну техніку малюнка й живопису, а також загальний високий рівень дитячих робіт. Учні нашої ДХШ були запрошені взяти участь у наступному пленері.

НАВЧАЛЬНИЙ ПРОЦЕС

Навчальний процес Харківської дитячої художньої школи ім. І. Ю. Рєпіна будується на академічних традиціях у викладанні основних дисциплін – рисунка, живопису, композиції, скульптури.

На основі типових програм для художніх шкіл України педагогічний колектив ХДХШ розробив тематичні плани роботи, зважаючи на нові технології, техніки й прийоми художньої майстерності. Програма складена з огляду на нові тенденції в образотворчому мистецтві нашого часу й відповідає рівню розвитку сучасної дитячої та підліткової аудиторії. Поряд з класичними академічними завданнями наша програма містить творчі завдання. Під час навчання важливо спробувати всі можливі техніки й прийоми.

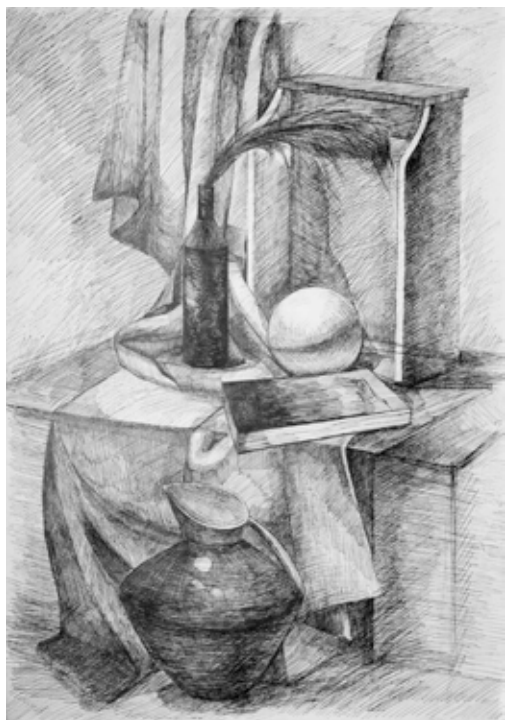

Рисунок як навчальна дисципліна є основою художньої освіти в Дитячій художній школі. Разом з тим це самостійна галузь образотворчого мистецтва, окремий вид графіки, що має свою художню мову, технічні особливості й матеріали. Під час навчання майбутній художник не тільки здобуває загальнохудожню підготовку як основу для професійного зростання, але, головне, практично опановує рисунок за допомогою поступового ускладнення завдань. У завдання предмета в школі входить: навчання основ професійної грамоти, рисунка з натури; вивчення питань формоутворення, передання об'єму й пропорцій предметів; вивчення й застосування перспективи; малювання по пам'яті і уяві. Поряд з академічними завданнями програма містить і творчі завдання, в яких учні використовують здобуті знання й за допомогою різних технічних прийомів і матеріалів вирішують поставлені перед ними завдання й цілі.

Програму навчального предмета «Рисунок» розробили Ірина Олександрівна Безрук, заступник директора з методичної роботи ХДХШ ім. І. Ю. Рєпіна, і Тамара Степанівна Масьома, завідувачка станкового відділення.

Основною метою предмета «Живопис» за проектом навчальної програми для дітей ДХШ є формування колористичного мислення, розвиток художньо-образного сприйняття образотворчих і індивідуальних творчих здібностей учнів. У завдання предмета «Живопис» входить розвиток здатності бачити й зображати навколишній світ у всьому різноманітті його кольоросвітлових відносин. Послуговуючись живописними засобами, навчитися «ліпити» форму кольором, опанувати технічні прийоми акварельного й гуашевого живопису й основи кольорознавства. За підсумками навчання учні мають уміти послідовно вести роботу, брати великі колірні відносини, передавати кольороповітряне середовище й матеріальність предметів. У програмі навчання робота з натури: натюрморт, пейзаж і за уявою.

Програму навчального предмета «Живопис» розробили заступник директора з методичної роботи ХДХШ ім. І. Ю. Репіна Ірина Олександрівна Безрук і завідувачка станкового відділення Тамара Степанівна Масьома.

У ДХШ учні знайомляться з основними закономірностями композиції (ритмом, симетрією, асиметрією, пропорціями тощо) й засобами вираження своїх задумів (графічними, пластичними та ін.), привчаються самостійно виконувати композиційні завдання на основі життєвих спостережень.

Композиція, розвиваючи образне мислення, привчає учнів зображувати дійсність не пасивно, а творчо.

Для успішної роботи у царині композиції треба розвивати в учнів спостережливість, вміння помічати в життєвих явищах найголовніше й характерне.

Учні мають робити начерки з натури і по пам'яті, збирати матеріал до композиції.

У роботі над композицією необхідно знайомити учнів з різноманітністю технік виконання, матеріалами, що також сприяє підвищенню цікавості до процесу зображення й розвитку творчої активності.

Під час навчання викладач знайомить учнів зі станковою й декоративною композицією.

Викладання композиції пов'язано з усією практичною роботою з рисунка й живопису. Робота по композиції ведеться з 0 по 5 клас з постійним збільшенням складності завдань.

Міжпредметні зв'язки полягають в тому, що «Рисунок» і «Живопис» готують «мову» композиції, а «Композиція» збагачує своїми специфічними засобами зазначені предмети.

Програма навчального предмета «Композиція» розроблена Іриною Олександрівною Безрук, заступником директора з методичної роботи ХДХШ ім. І. Ю. Рєпіна, і Тамарою Степанівною Масьомою, завідувачкою станкового відділення.

Завдання навчання предмета «Скульптура» в ДХШ полягають у навченні дітей умінь відчувати й передавати об'єм і простір. Працюючи з пластиліном і глиною, учні створюють рельєфи і круглу скульптуру. Серед завдань: анімалістичні теми, ліплення з натури фігури людини, композиції на основі життєвих вражень. Основні положення роботи зі скульптурою спрямовані на ліплення з цілого шматка, вміння працювати обома руками, круговий огляд, правильну послідовність у виконанні роботи – від загального до часткового, тобто від великої форми до поступової конкретизації, деталізації зображуваного і в завершальному періоді роботи – від часткового до загального. У процесі навчання необхідно здійснювати міжпредметні зв'язки з історією мистецтва, рисунком, композицією.

Під час навчання учні мають навчитися володіти пластичними масами (пластиліном і глиною), вмінню спостерігати за природою, використовувати власні спостереження, взяті з навколишньої дійсності з цікавими, характерними моментами, розвинути зорову пам'ять, окомір; вміти передавати пропорційність форм, рух натури, зважаючи на анатомічну будову людини і тварин, опанувати форму предметів, вміти передавати в матеріалі характер і фактуру форми, вміти працювати з каркасом, з багатоплановим рельєфом, працюючи над композиційними оцінками, зважаючи на образність і виразність силуету, круговий огляд.

Програму навчального предмета «Скульптура» розробила викладач ХДХШ ім. І. Ю. Рєпіна Любов Анатоліївна Якименко.

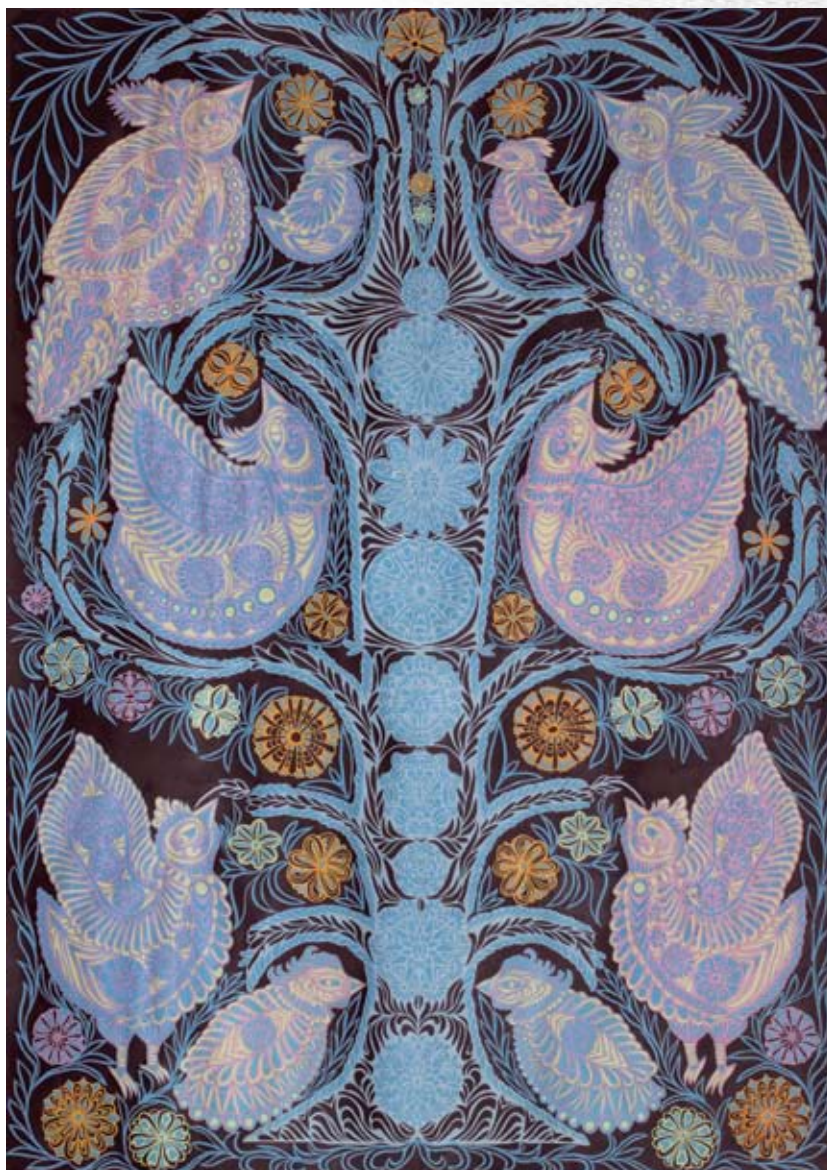

Навчальний курс «Декоративно-вжиткове мистецтво» передбачає ознайомлення учнів ДХШ із загальною теорією народної творчості, народного мистецтва, вивчення традиційних народних художніх особливостей та їхніх стильових напрямків, основних традиційних народних промислів, поширених на території України та інших країн. Цей курс сприяє розвитку творчого мислення й художніх здібностей, вихованню загальної етичної культури, формуванню художніх смаків на основі глибокого розуміння традиційного народного декоративно-вжиткового мистецтва, формуванню навичок художньої обробки різноманітних матеріалів.

Ознайомлення з основними етапами в історії розвитку образотворчого та вжиткового мистецтва, його видами та жанрами, а також з теорією і практикою різноманітних видів вжиткового й декоративного мистецтва становить значну частину навчального процесу ДХШ, органічно поєднуючись з вивченням основ образотворчої грамоти, живопису, композиції, скульптури.

Програму навчального предмета «Декоративно-прикладне мистецтво» розробила викладач ХДХШ ім. І. Ю. Рєпіна Олена Валентинівна Лізниченко.

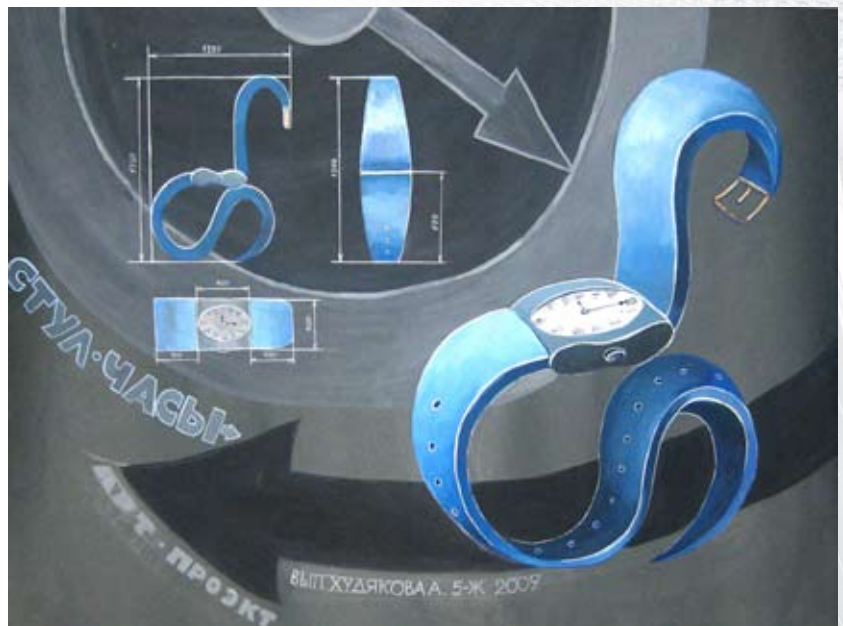

Дизайн – термін, який позначає різні види проектувальної діяльності, що має на меті формування естетичних і функціональних якостей того середовища, до якого дизайн застосовується. Він багато в чому визначає зовнішній і внутрішній вигляд міст, будівель, транспорту, технічних виробів і конструкцій, реклами, меблів і багато чого іншого. Царина творчої діяльності дизайнера полягає в проектуванні наочного світу штучного середовища, у створенні зручних і красивих речей.

Вивчення основ дизайну в художній школі сприяє підвищенню рівня загальної культури учнів і відіграє величезну роль у розвитку й прояві творчих здібностей, формуванні здібностей до асоціативного, оригінального мислення, розвитку уяви, вмінні творити прекрасне у своєму повсякденному житті. Формування художньо-конструкторських понять у дітей є невід’ємною частиною загального процесу естетичного виховання. Ідея створення початкового ступеня дизайнерської освіти актуальна, це дає можливість забезпечити цілісність процесу виховання й становлення особистості у таких ланках як художня школа, училище, вуз дизайну.

Мета програми – сприяти формуванню у дітей естетичного ставлення до навколишнього предметного світу, показати місце й значення художнього проектування під час створення сучасних виробів, навчити розуміти основні закономірності формоутворення, ознайомити з основами проектної діяльності, дати поняття про етапи створення проекту в дизайні. Методична програма «Основи дизайну» дає можливість набутти практичних навичок в виконання завдань, що поєднують в собі як технічні, так і естетичні початки, навчання учнів графічної культури. Завданням програми «Основи дизайну» є знайомство учнів з різними видами дизайну: графічний, промисловий дизайн, моделювання одягу, дизайн середовища. Також учні дізнаються про основи й принципи проектної діяльності, опанування якої дозволить познайомити учнів з великим світом дизайну й допомогти випускникам обрати свій напрям і відповідний профіль навчання. Автор програми ХДХШ ім. І. Ю. Рєпіна з предмету «Основи дизайну» – викладач Людмила Андріївна Сухорукова.

МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ УКРАЇНИ

ДЕПАРТАМЕНТ КУЛЬТУРИ ХАРКІВСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ

ХАРКІВСЬКА ДИТЯЧА ХУДОЖНЯ ШКОЛА ІМ. І. Ю. РЕПІНА

Харківська дитяча художня школа ім. І. Ю. Рєпіна

70

 років з дня заснування

Під редакцією
Директора ХДХШ ім. І. Ю. Рєпіна
Шевцової Олени Андріївни

Редакційна колегія:
заступник директора ХДХШ ім. І. Ю. Рєпіна
Безрук Ірина Олександрівна

О. І. Денисенко, мистецтвознавець,
зав. відділу Харківського художнього музею

Т. І. Борозенець,
ст. науковий співробітник
Харківського художнього музею

Коректор:
Є. В. Макарова

Дизайн і верстання:
В. Є. Христенко

